XXIV. évfolyam, 34. szám
Ára: 1,80 Ft
1968. augusztus 22.

Ludas Matyi

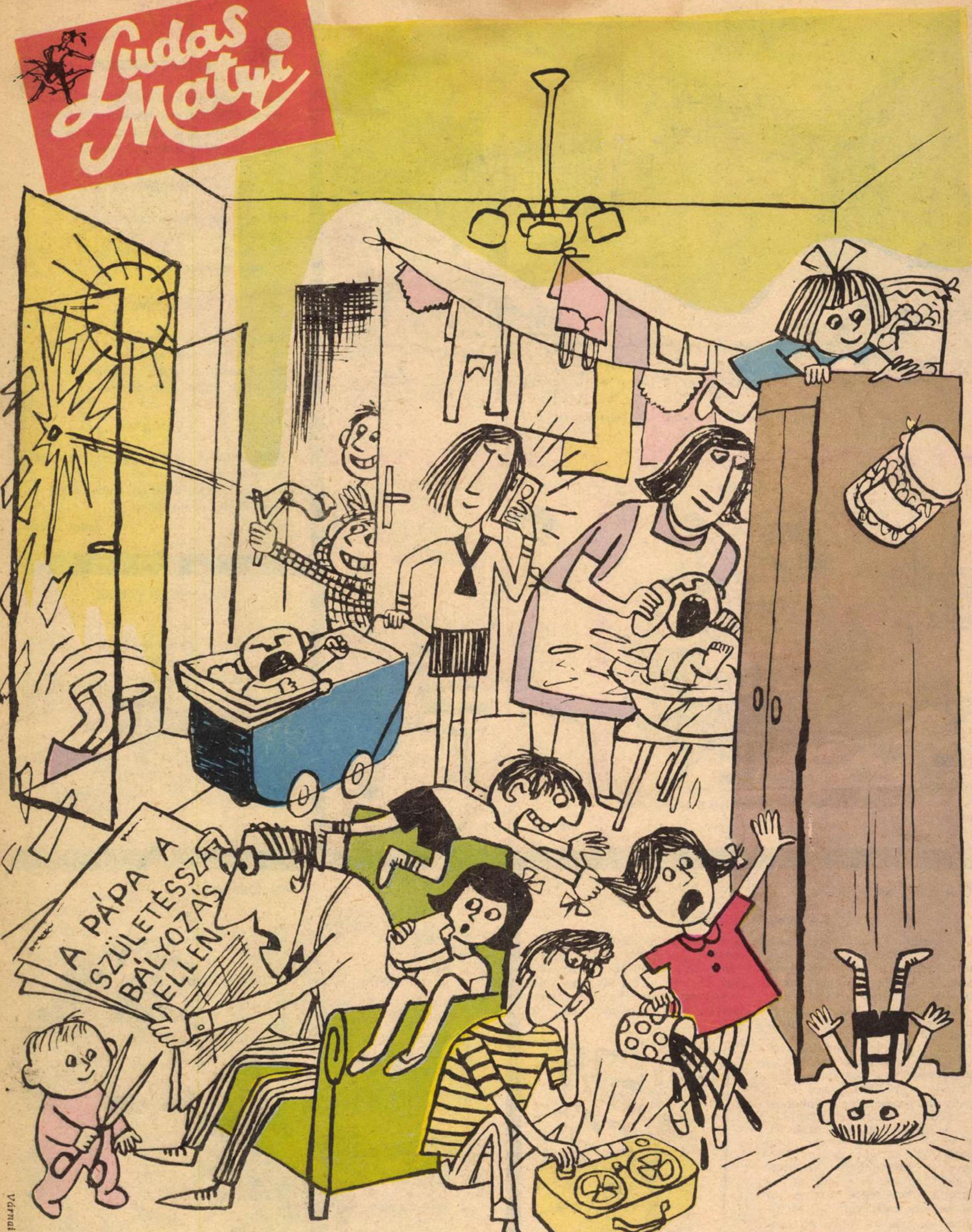
A PÁPA A SZÜLETÉSSZABÁLYOZÁS ELLEN.
Várnai

— *Meg kellene hívnunk, hadd örüljön…*

Várnai György rajza

LELEMÉNYES KIVITELEZŐK

Hegedűs István rajza

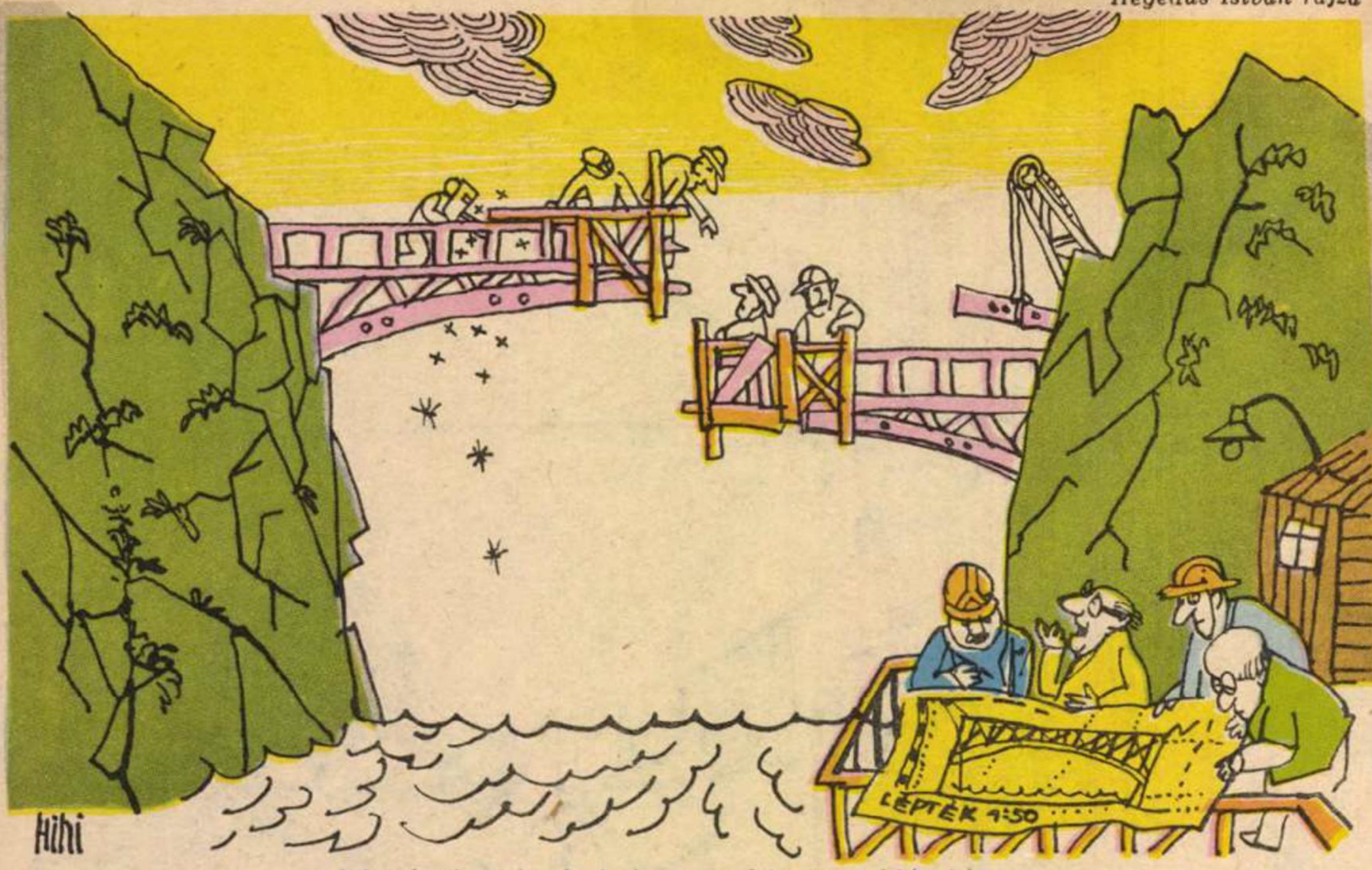

– Kérünk rá póthitelt és lesz egy kétszintes hidunk!...

Forgácsok

AUTOSZUGGESZTIÓ

Tudást nem nyerhetsz már te, csak csodával.
Hát tündökölnöd kell egy klassz Skodával.
Addig kívánsz élni, addig a szép percig,
Mikor megindul vadonatúj Mercid.

SZERÉNYSÉG

Bár a magát dicsérgetőnek
ingyen hullik ölébe az érdem,
ha ti dicsértek – basszusban, tenorban –
én azzal is beérem.

Ó, DIVAT!

Sokáig abban a hitben éltem,
hogy lakásom avítt és ócska.
Most kiderült: pompás lom-múzeum.
Divat-báb vagyok egy idő óta.

VAN ILYEN

Zöldfy kritikája mindig „egyrészt-másrészt":
ódonabb zamattal: se hal se hús . . .
Ha van önjelölt, önkéntes, önborotva,
akkor Zöldfy – önkritikus.

Antal Gábor

GYERMEKI AGGODALOM

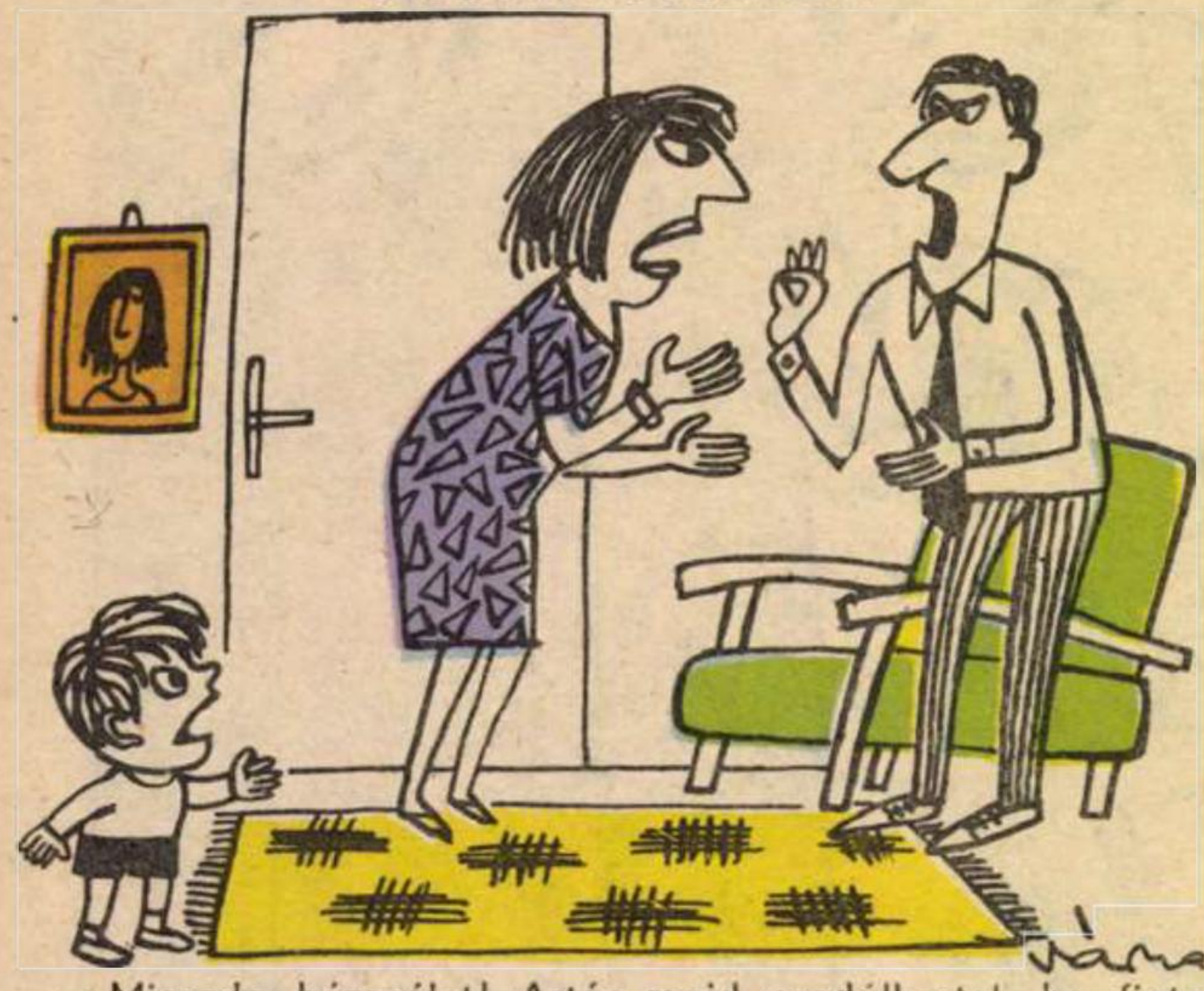

– Micsoda házasélet! Aztán majd csodálkoztok, ha fiatalkorú bűnöző leszek!

HA „KÉK FÉNY"-FESZTIVÁL LENNE

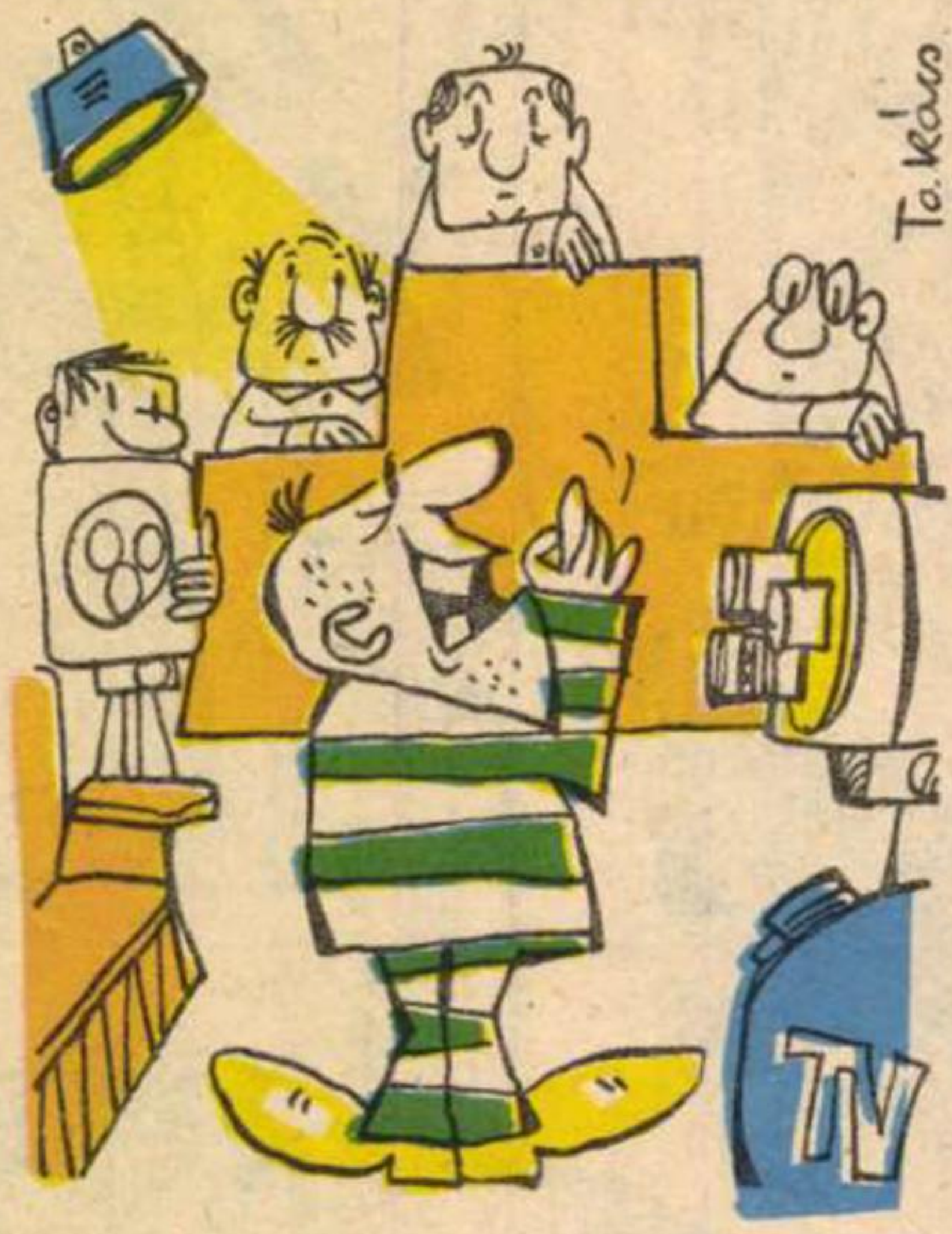

– Remélem, hogy a közönség szavazatai alapján felmentenek . .

VILÁGNÉZETI VÁLSÁG

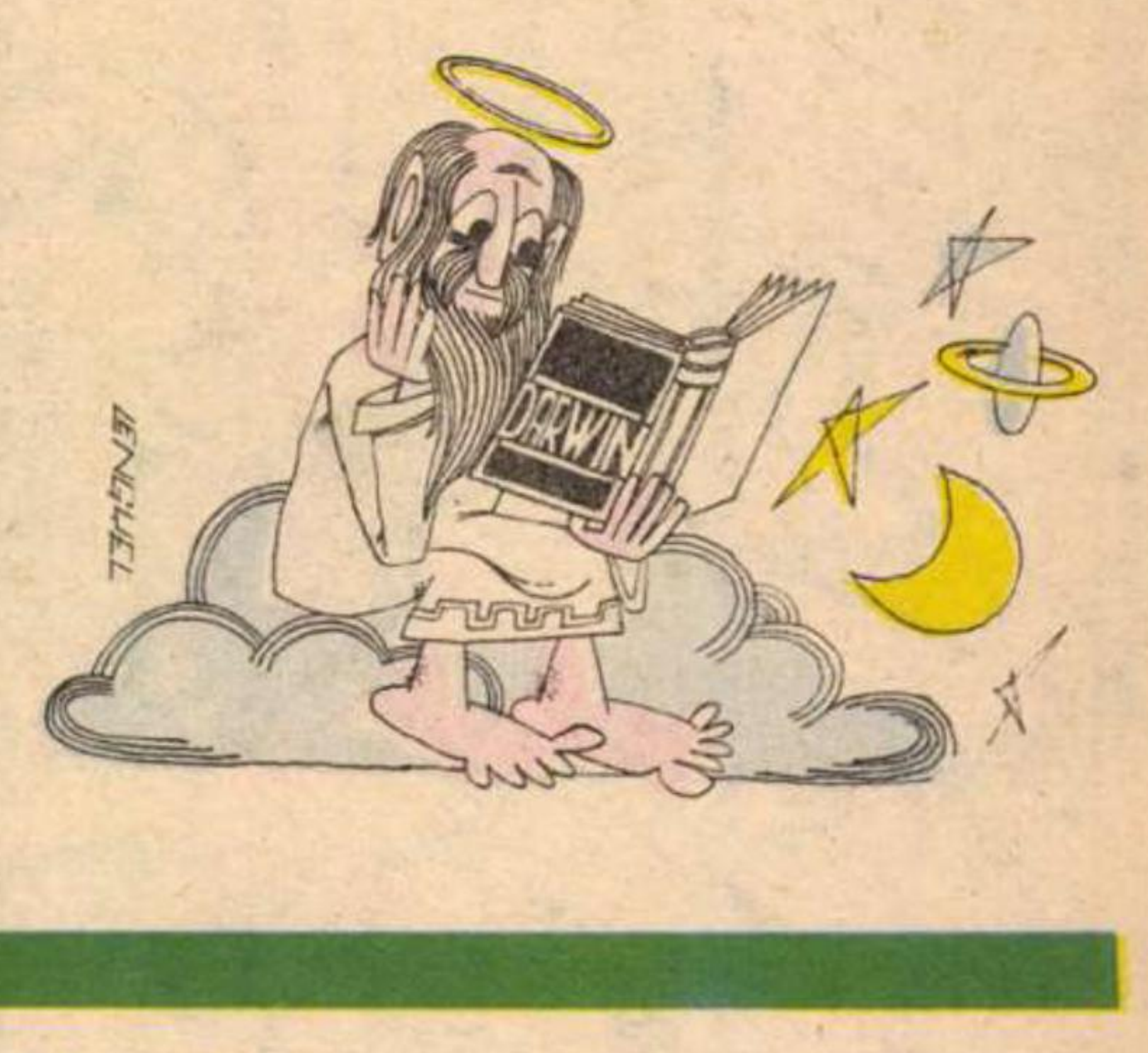

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A VONATON LÁTTAM

Augusztus 3-án Hajdúszoboszlón felszálltam a Nyíregyházáról Budapestre haladó gyorsvonatra. A fülkék is, a peronok is annyira zsúfoltak voltak, hogy csomag csomag hátán hevert. Püspökladányban a kocsi ajtaja kivágódott, egy „UTASELLÁTÓ" felírást viselő, fehérkabátos férfi szállt fel, ugyanakkor lentről 3 sörösüveggel, 3 bambisüveggel teli ládát, egy élelmiszeres ládát, amely burgonyaszirmot, cukorkát és műanyag poharakat tartalmazott és egy teli zsákot adtak fel. Ez mind a kalauz és az indító szeme előtt történt. A vonat elindult, a fehérkabátos kinyitotta a WC ajtaját és a ládákat bezsúfolta a helyiségbe, a fehér kabát helyett inget vett fel, és kívülről bezárta az ajtót. Az utasok tiltakozására azt felelte: *„Van ezen a vonaton más WC is."* Ezután eltűnt. Rákosváros után újra megjelent, és a ládákat embermagasságban felhalmozta az ajtó előtt, az utasok újabb tiltakozására azt felelte: *„Szálljanak le a másik oldalon!"* De a másik oldalon indulásra kész szerelvény állt, s a két szerelvény közt csak kb. egy méter távolság volt.

Kedves Ludas! Ezen a szerelvényen volt utasellátó kocsi és poggyászkocsi is, miért nem odarakták ezeket a ládákat? Miért a WC-ben tárolja az Utasellátó az élelmiszert és az italt?

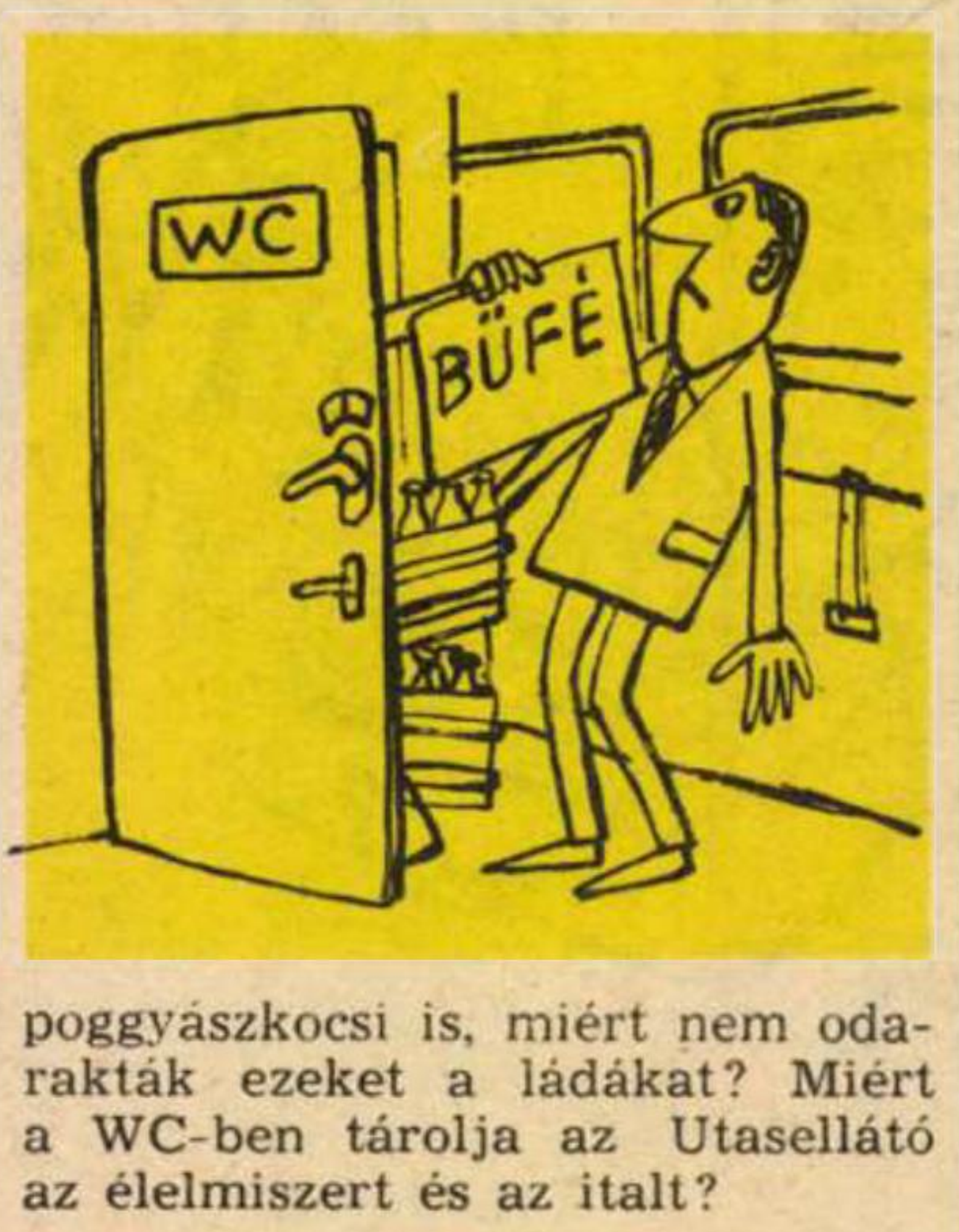

Nyárai Gusztáv
Bp. II., Frankel L. u. 78.

MAI LORELEY

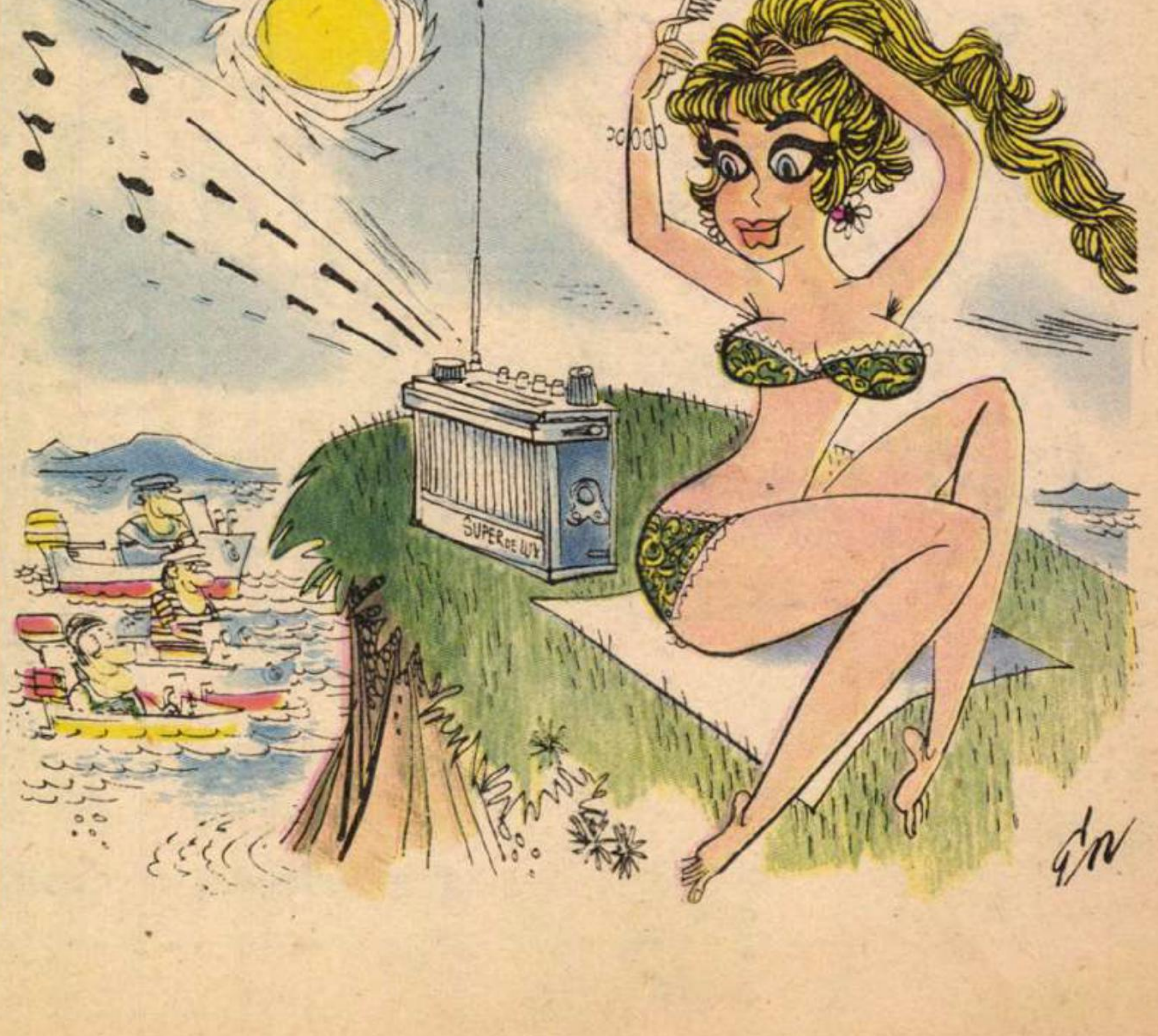

KÖZVETLEN VONAL

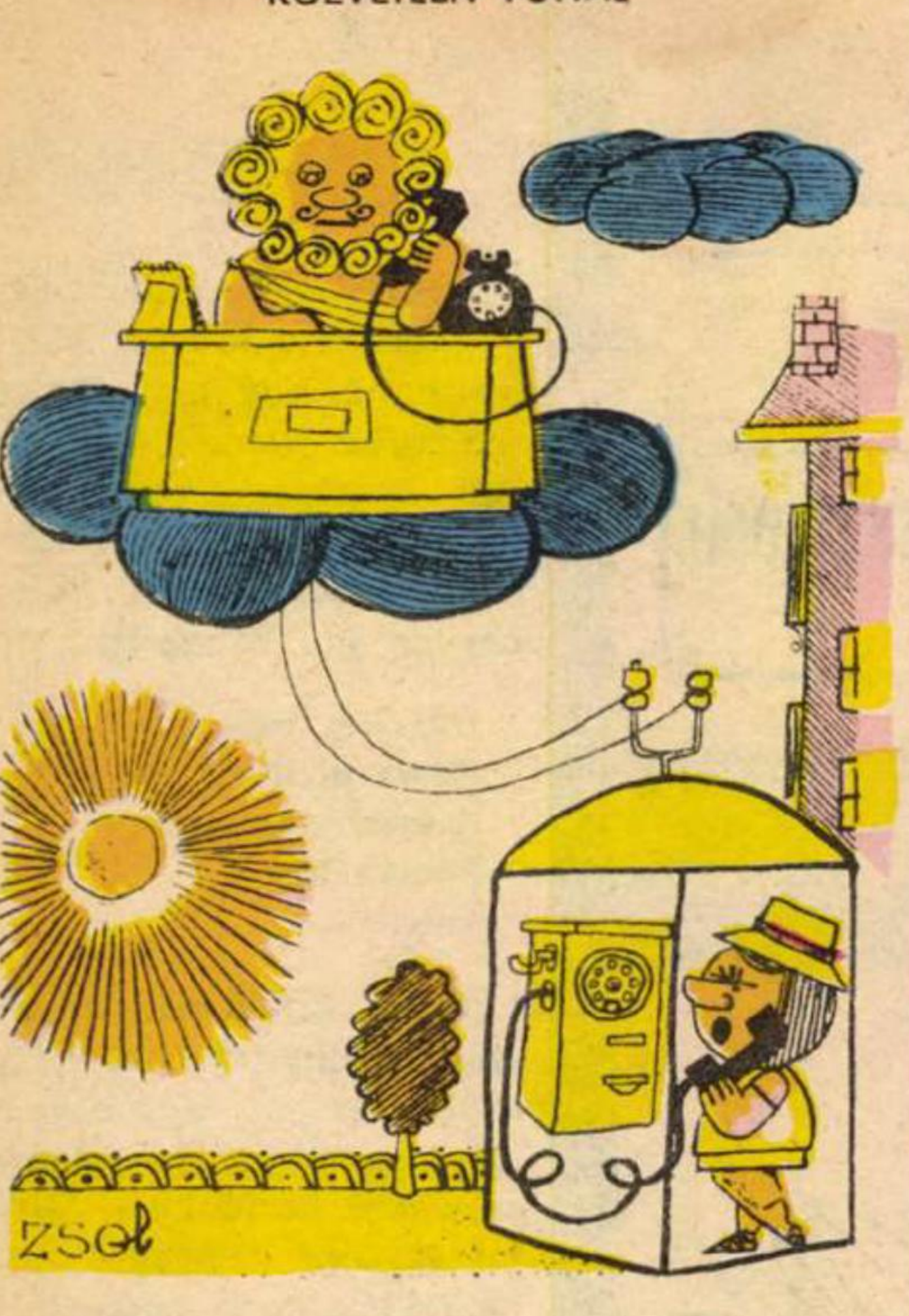

– Meddig tart még ez a napfolttevékenység?

DÉL-AMERIKÁBAN

Vasvári Anna rajza

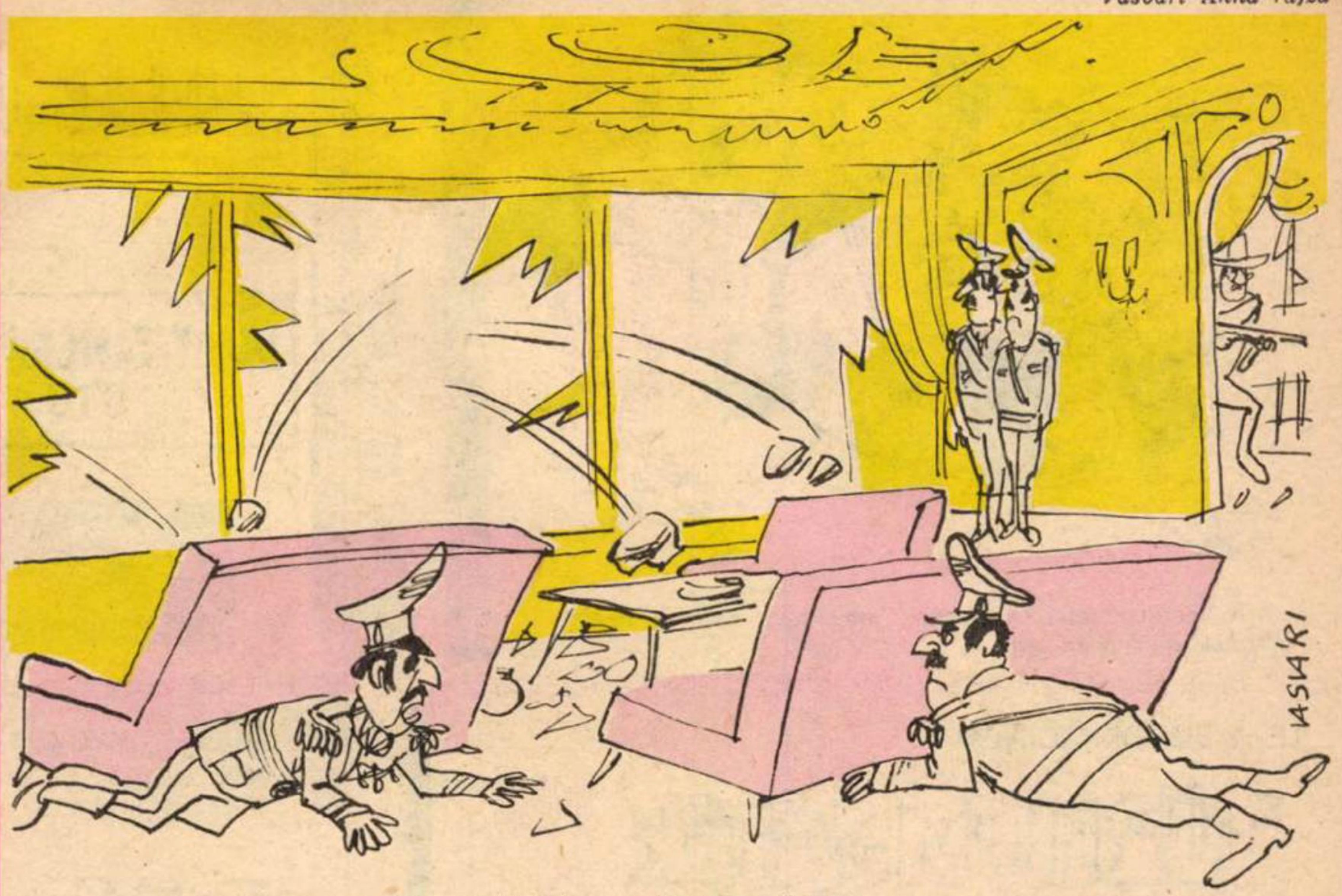

– Azt mondtad, hogy rokonszenv-tüntetés ...

BIZALMATLAN UDVARLÓ

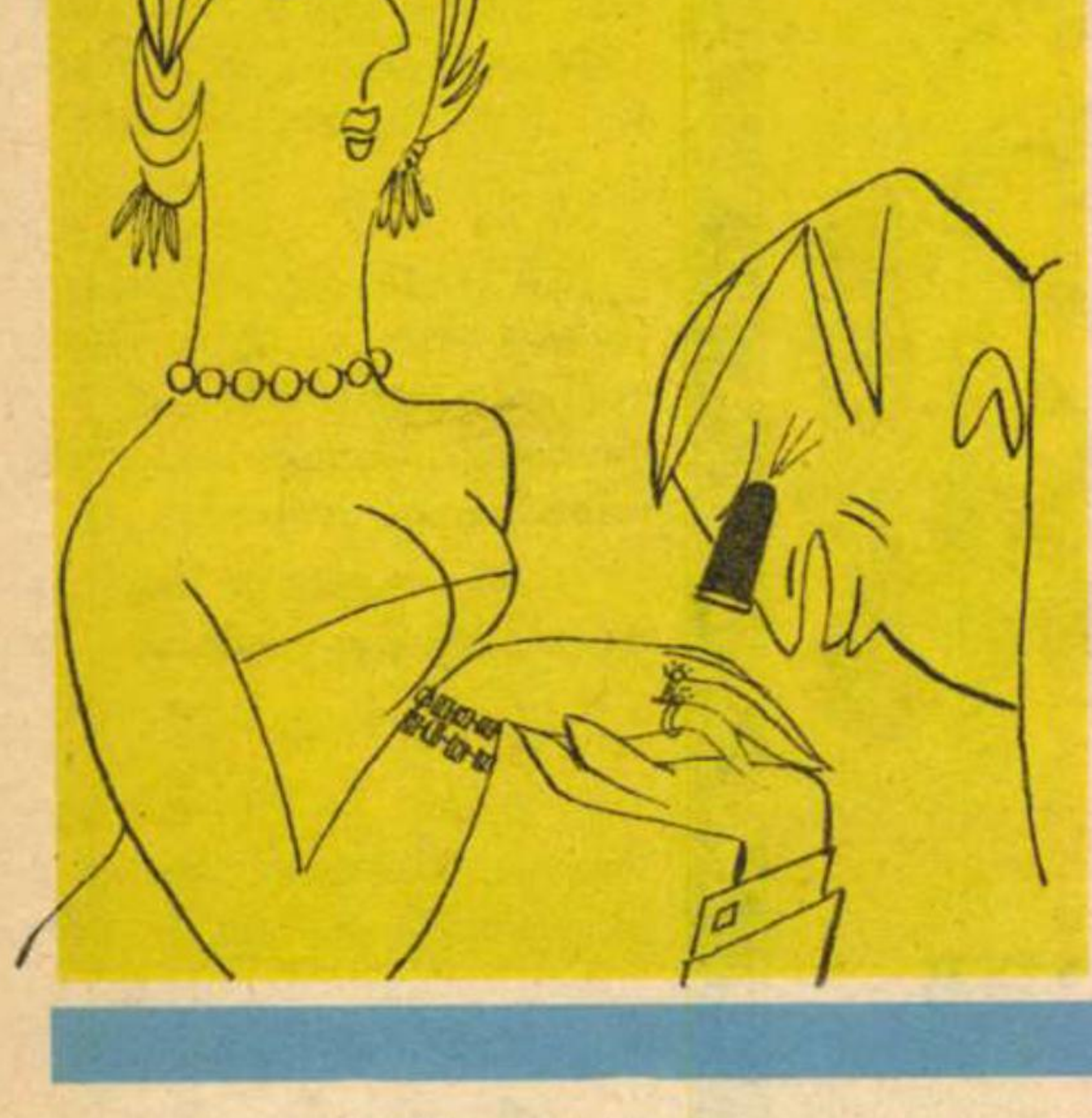

EXPORT-MINŐSÉG

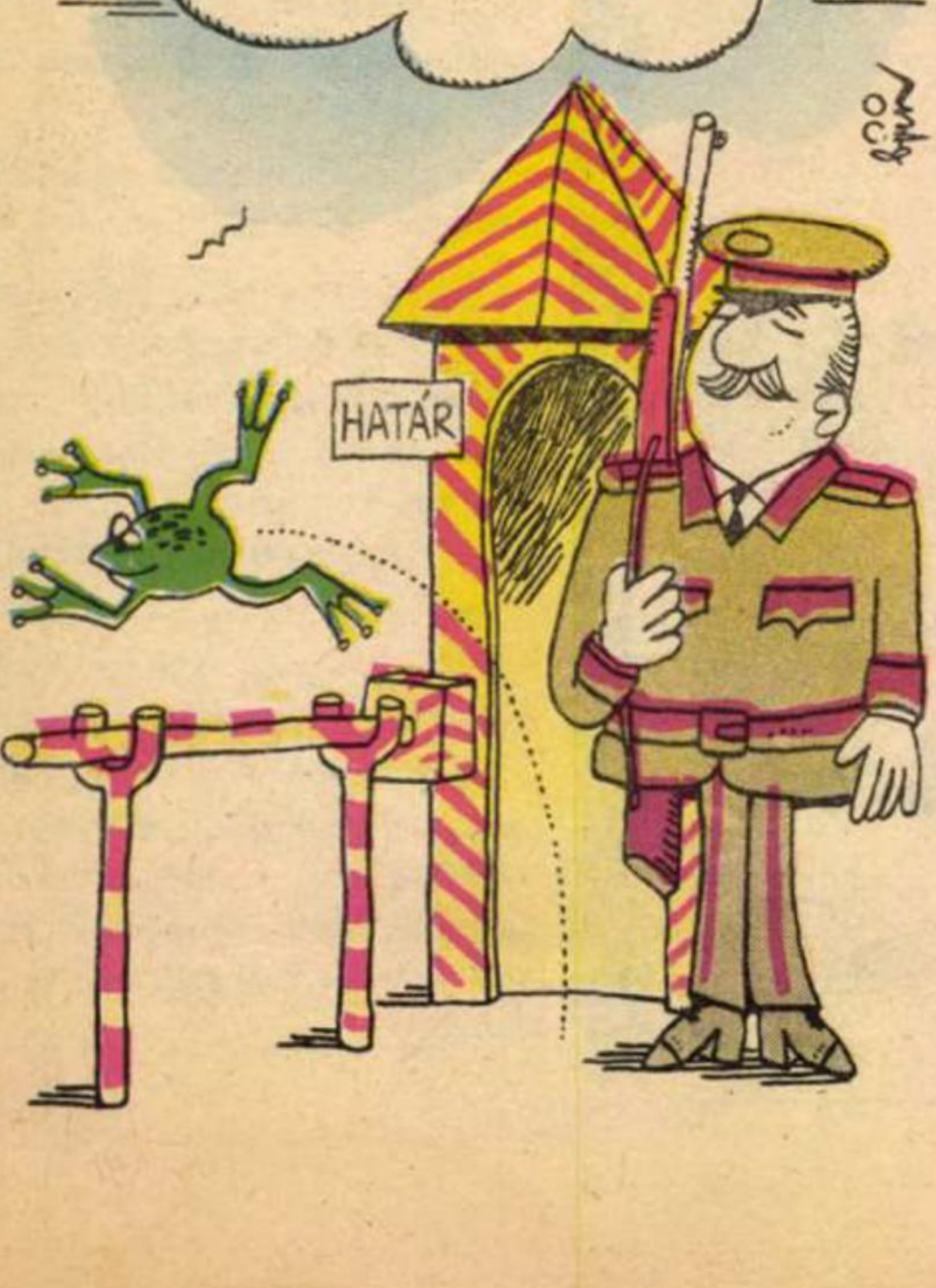

VAN ÖNÖKNEK ALIBIJÜK?

Már többször megírtam — bevallottam —, hogy kedvelem a detektívregényeket. A fiam meg is vet érte egy kicsit, és amikor a kezembe veszek egy krimit, tüntetőleg klasszikusokat olvas. Legutóbb, midőn egy bűnügyi történetbe temetkeztem, Dugonics András: Etelkáját olvasta, csak azért, hogy engem porig alázzon. Szeretem a detektívfelügyelők visszaemlékezéseit is. Ezek a memoárok izgalmasak, különösen nekem, mert én rendszerint elfelejtem az előző heti folytatást, és így a megoldásra váró rejtélyek még bonyolultabbak lesznek.

Rejtélyek!

Imádom a rejtélyeket. S minél bonyolultabbak, annál jobb. Nemrégiben egy barátomtól kölcsön kaptam a „Halál-yacht" című detektívregényt, és amikor a könyvben szereplő nyomozó még tanácstalanul fel-alá járkált a hajó egyik kabinjában, letettem a regényt, és rágyújtottam a pipámra. Aztán elkezdtem gondolkodni, és rövid idő alatt, teljesen egyedül, rájöttem, hogy ki ölte meg a csúf, de gazdag lady Blissomhopeot, a yacht tulajdonosát.

A legrejtelyesebb históriát azonban nem egy krimiben, hanem egy reggeli napilapunkban olvastam. A Fővárosi Tanács közlekedési osztályán, a taxi-ügyek előadója többek között ezeket mondotta a taxiproblémákról érdeklődő újságírónak:

„Ami a taxi-előrendelés eltiltását illeti, ez ügyben most nyomoznak a vállalatnál. Egyszerűen nem lehet kideríteni, hogy ki adta ki ezt a félresikerült rendelkezést. Utasítottuk a vállalatot, hogy a jövőben fogadjanak el taxi-előrendelést ..."

Rejtélyes történet. És izgalmas, pedig nem játszódik a krimikben megszokott díszletek és kellékek között. Nincs magányos kastély, mindent beborító sárga köd, nincsenek gombnyomásra nyíló rejtekajtók, csak egy taxivállalat szerepel a történetben, mégis nagyon titokzatos és izgalmas az egész. Újra elolvastam az interjút és megborzongtam. Valaki tehát a taxivállalatnál kiadott egy rendelkezést, amely leállította a taxi-előrendelést. A későbbiek folyamán kiderült, hogy ez félresikerült rendelkezés volt, és most nyomoznak: ki adta ki ezt a rendelkezést?

Valóban, ki lehetett az? Ki lehetett az a titokzatos X., aki rendelkezett ebben az ügyben? S mi van akkor, ha a titokzatos X., akinek kilétét egyszerűen nem lehet megállapítani, bemegy, mondjuk, egy másik vállalathoz és ott is kiad egy félresikerült rendelkezést?

A rejtély nem hagyott nyugodni. Letettem az újságot, rágyújtottam a pipámra és törni kezdtem azt a szép, okos fejem. De hiába. Semmi sem jutott az eszembe. Pedig én rendszerint gyorsan megfejtem a rejtélyeket, és rájövök, hogy ki volt a tettes ... Amikor a „Halál-yacht" című könyvet olvastam, már a .. De most a taxivállalatról van szó ... És ez sokkal nehezebb probléma ...

Ki lehetett a tettes?

Amióta ezt a riportot olvastam: nincs egy nyugodt pillanatom sem ... Eszembe jutott ugyanis, hogy az elmúlt hetekben többször jártam a taxivállalat környékén, és nincs alibim ...

Önöknek van?

Jó lesz utánanézni, mert a nyomozás még folyik ...

Mikes György

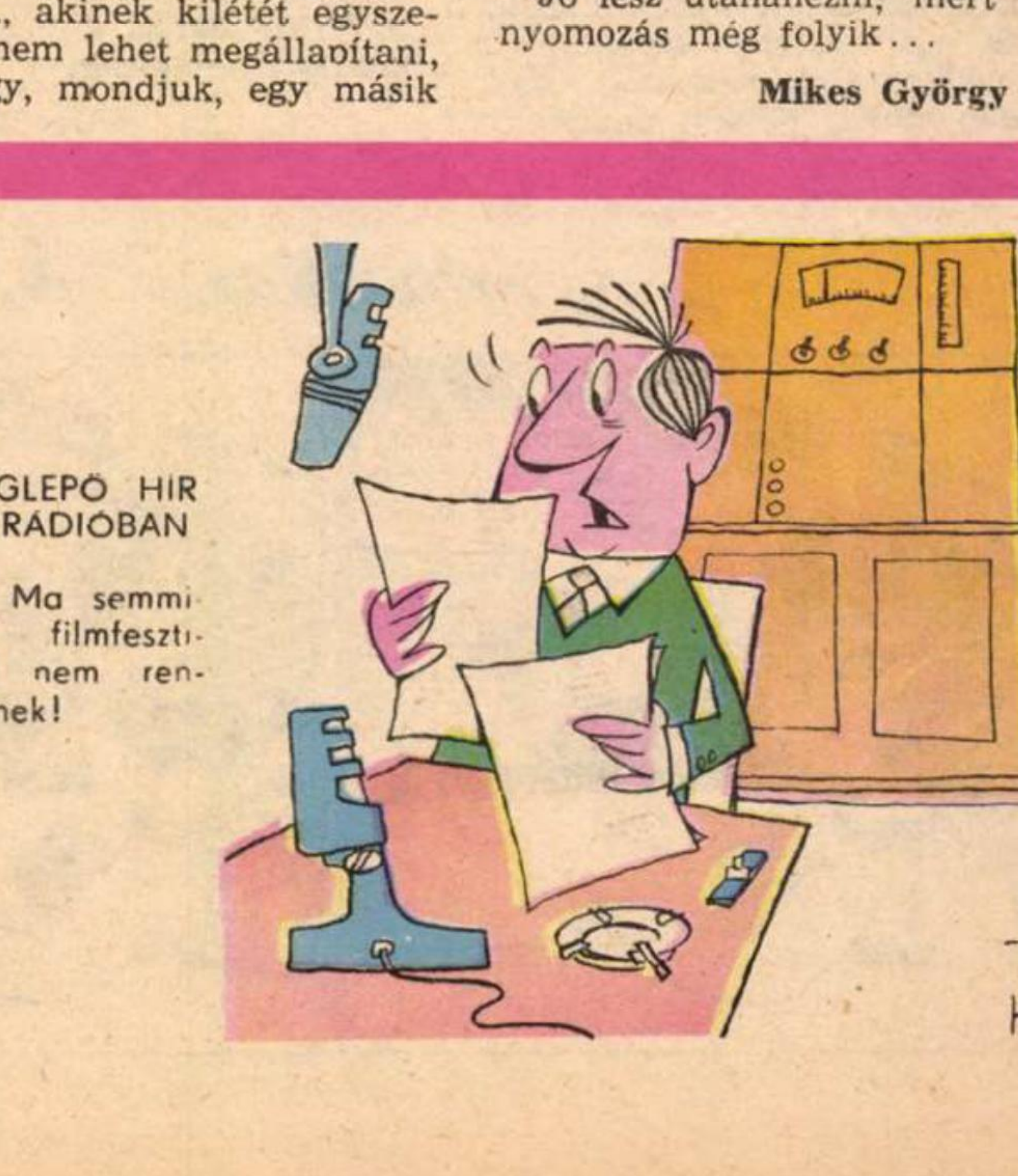

MEGLEPŐ HÍR A RÁDIÓBAN

– Ma semmiféle filmfesztivált nem rendeznek!

AZ ŰRHAJÓS OTTHON

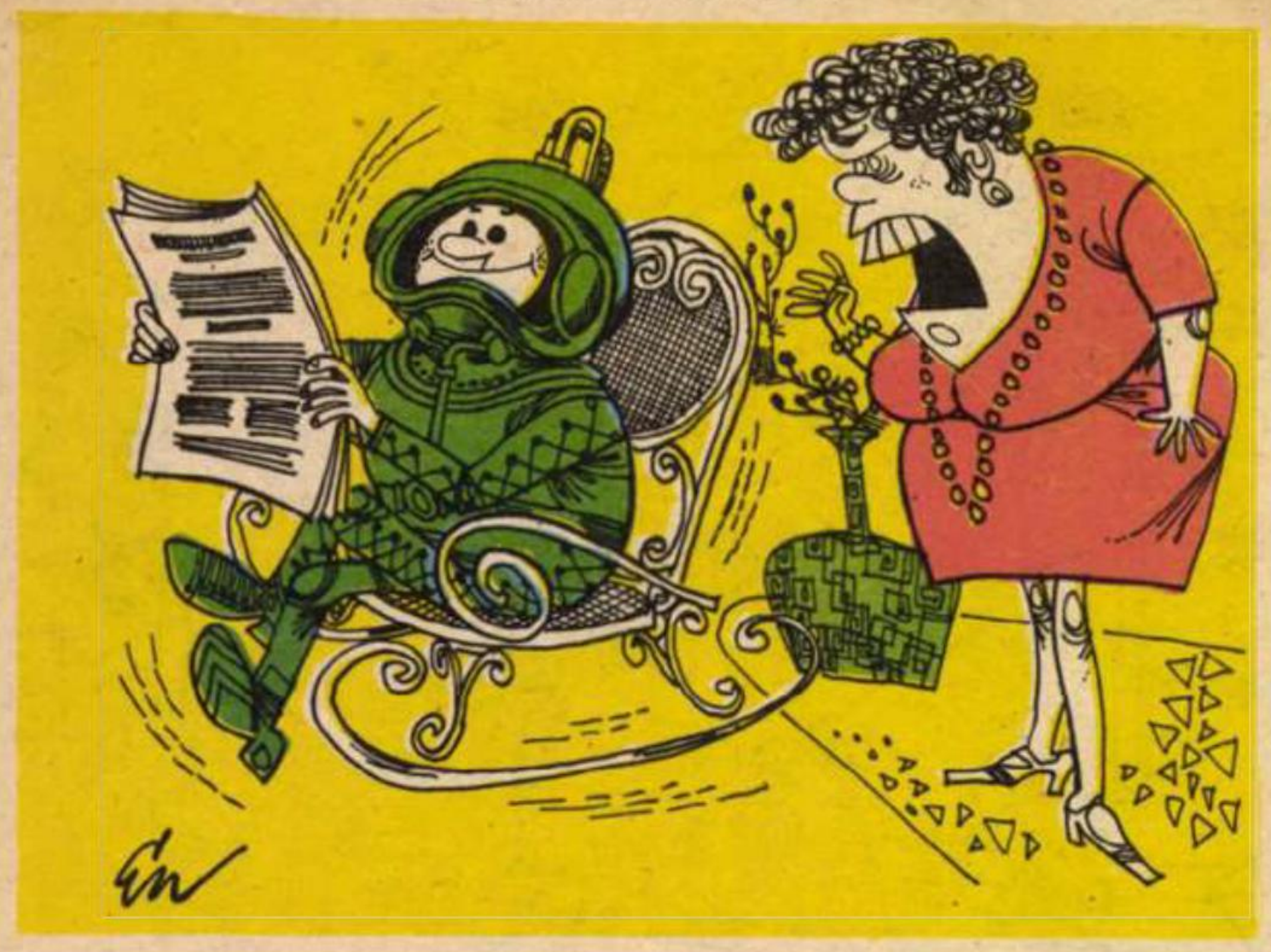

– Veszekedhetsz, anyukám, amennyit akarsz, nem hallok egy kukkot sem . . .

EZ MÉG HIÁNYZIK

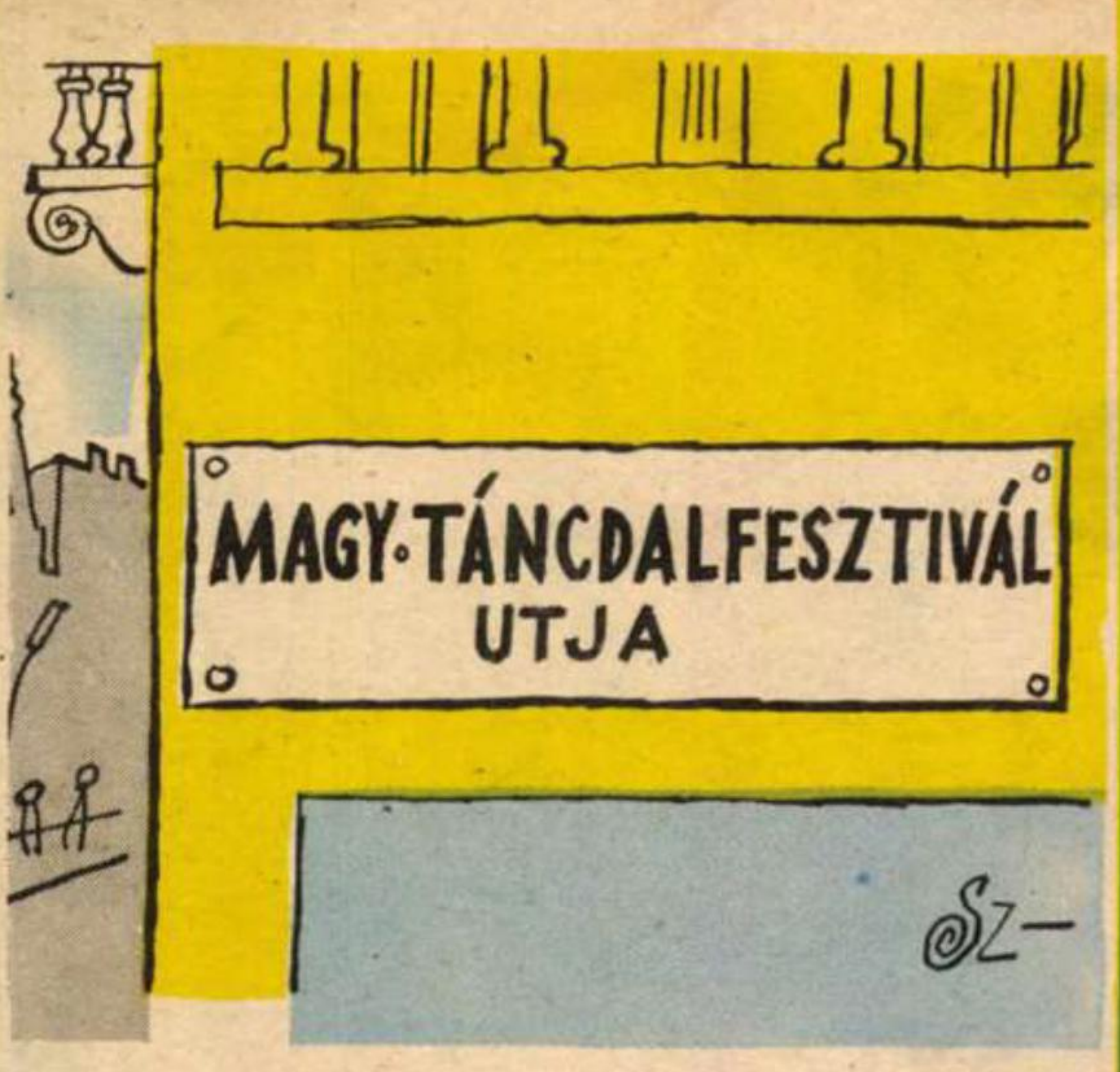

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

TÜRELEMJÁTÉK

Aki szereti az újszerű, izgalmas, változatos, nagyfokú kézügyességet és leleményességet igénylő türelemjátékokat, vásároljon — a Férfi Fehérneműgyárban készített és üzleti árusításra gondosan összehajtogatott férfiinget! Nem fog csalódni!

Az első feladat: kipiszkálni a gallérból és a gallér alól a két darab műanyagból készült és az egy darab kartonból konstruált nyakmerevítőt. Az éles szemű játékos hamar rájön a dolog nyitjára: mindenekelőtt ki kell huzigálni a háromfajta merevítőt görcsösen és láthatatlanul, de annál konokabban rögzítő, meggörbített gombostűt. Akinek ez körömtörés nélkül sikerül: tíz pontot kap.

Most jön csak a java! Oly módon eltávolítani a nyakba ragasztott árcédulát, hogy az ing épp csak egy kicsit szakadjon el (sebaj, úgyse látszik a zakó alatt). A művelet közben lekapart, mindenhez nyomban odaragadó cédula körömkefével és benzines vattával viszonylag könnyen eltávolítható a zakóról, a cipőtalpról és a fehérneműs szekrény ajtajáról. Húsz pont.

A töretlen kedvű versenyző most pihentető feladatot kap: a gombhoz varrt MEO-cédulát és egy kisebb, ugyancsak a mellgombhoz passzított, minden szöveg nélküli papírcetlit szinte gyerekjáték letépni — a gombbal együtt. Öt pont. (Úgyis leesett volna a mosásnál . . .)

Ezután következik a türelemjáték fénypontja: a vállhajtásokban, mandzsetták alatt és a legváratlanabb helyeken gondosan és furfangosan elhelyezett, ízléses rozsdafoltokkal dekorált gombostűket felkutatni és foggal, körömmel, mágnessel, szemöldökcsipeszszel kipiszkálni. Aki mind a kilenc gombostűt megtalálja és eltávolítja, s közben nem szakít be az ingbe, már nyertesnek érezheti magát. Negyven pont, de minden beszakítás húsz pont levonással jár!

A két utolsó feladat: a mellmerevítő karton lehetőleg egy darabban való kirángatása, majd a fekete műanyag-díszbigyók eltávolítása a mandzsettából, s helyébe — az e közben kiszakadt gomblyukba — a saját mandzsettagombunk begyömöszölése. Húsz pont.

A türelemjáték kizárólag az így összehajtogatott magyar gyártmányú ingekkel játszható, a külföldön készült ingeket ugyanis szintén összehajtogatják, de — eléggé el nem ítélhető módon — mindössze néhány, pillanatok alatt eltávolítható műanyag csipesszel rögzítik. Igaz, hogy így az ing sértetlen marad, de mennyivel kisebb a mulatság!

Garai Tamás

VAKÁCIÓ

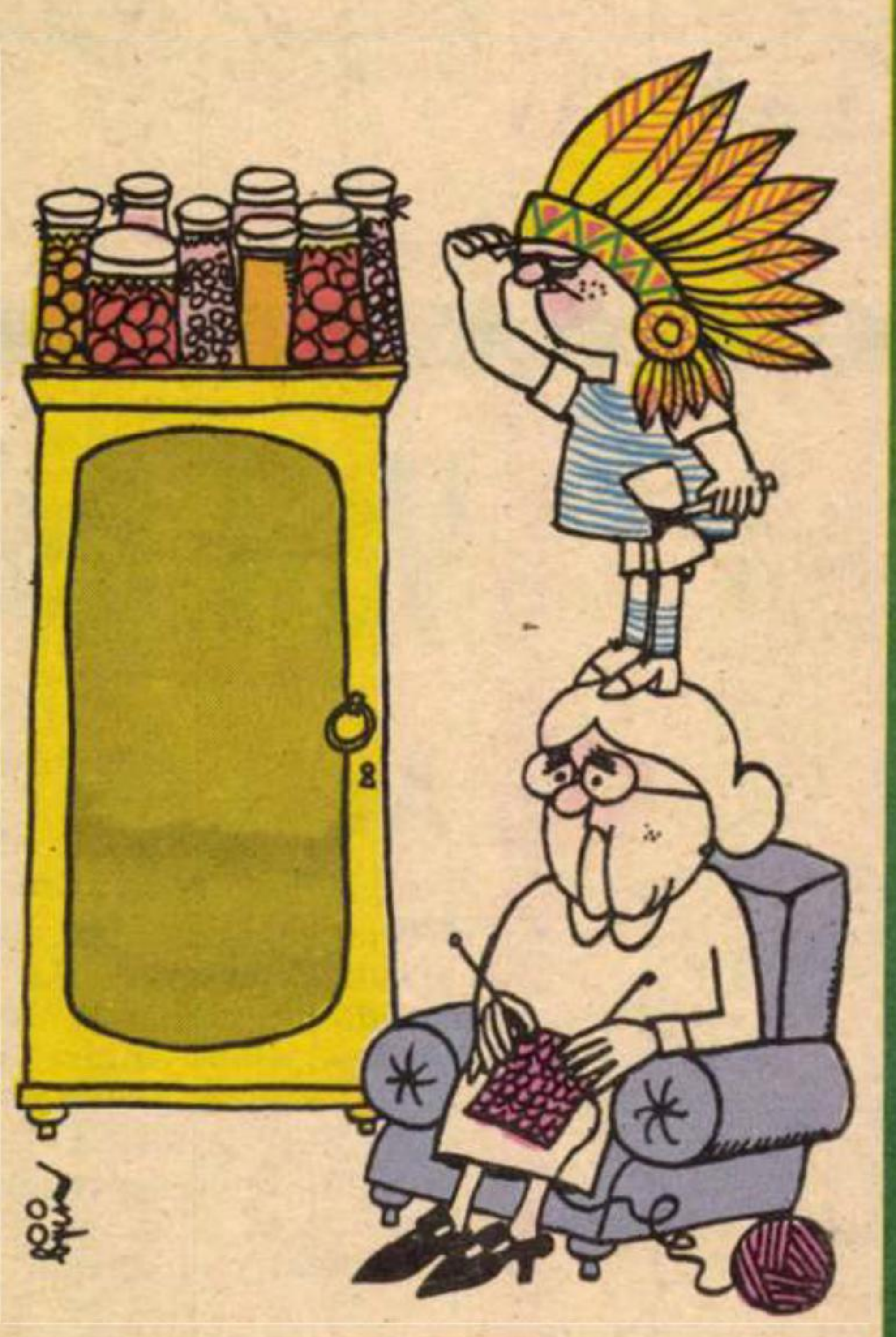

BŰNÜGYI CSODA

Mint a UPI-hírügynökség jelenti Mexikóvárosból, csekkhamisításért letartóztattak egy Julia Ovalle nevű 17 éves háztartási alkalmazottat. Különösen figyelemre méltó a csekkhamisító személyi okmányainak az az adata, amely szerint Ovalle kisasszony sem írni, sem olvasni nem tud. Úgy látszik, a bűnös ösztönök nem ismernek akadályt!

JUCIKA és a visszapillantó tükör

Pusztai Pál rajza

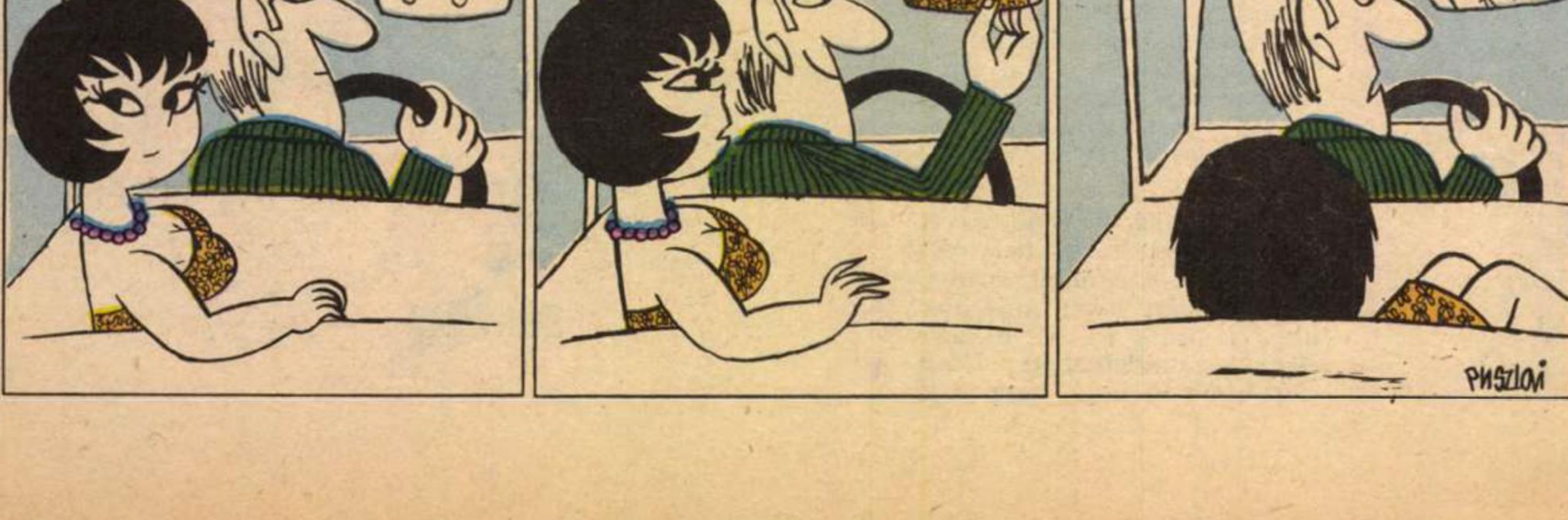

PESTI TUDÓSÍTÓNKTÓL

Kedvencem a rádióban az „Óvodások műsora," különösen, ha egy kis totyogó jelenti be. Nemrég azonban egy érdekes gyermekdalt hallottam, s az, bevallom, gondolkodóba ejtett. Valahogyan így hangzott:

Hej, hej, héja,
Nincs itt liba,
Szomszédban van,
Menj oda!
Hess!

Ez a figyelemre méltó szöveg annyit jelent, hogy a héja, ez a közismerten ragadozó állat libát akart elragadni kertünkből. Mire mi egyrészt letagadtuk libáink létezését, másrészt a héját *átirányítottuk a szomszédba,* vigyen magának onnan libát. Az nem a miénk, tehát nem kár érte.

Megnyugtató, hogy már a kis óvodásokkal megismertetik a tökéletes önvédelem elemeit. De mi lesz akkor, ha a *szomszéd* ugyanezt énekli és visszaküldi nyakunkra a héját?

*

Két kritikus beszélget egy sajtóbemutató után. Nincsenek elragadtatva a bemutatott filmtől, az egyik azonban így legyint:

— Ne vágjuk le nagyon, harmadfilmes rendező.

*

A Ludas — UPI-hírügynökség jelentése szerint a Brazzaville Kongó fővárosában az elnöki palota kapuján ez a tábla áll:

„Száműzetésbe mentem. Rögtön jövök!"

*

Majdnem történet . . .

A Nemzeti Galéria előcsarnokában az öreg portás bácsi megállított:

— Az aktatáskát tessék a ruhatárba tenni!

Gondolataimból felriadva, szótlanul bámultam rá. Azt hihette, hogy külföldi vagyok, mert nagy jártassággal így folytatta:

— Sprechen Sie deutsch?

— Egy kicsit — válaszoltam —, de szívesebben beszélek az anyanyelvemen.

A körülállók közül többen elnevették magukat. Később én is elmosolyodtam, amikor rájöttem a rövid párbeszéd szerény humorára.

f. l.

MEGLEPETÉS

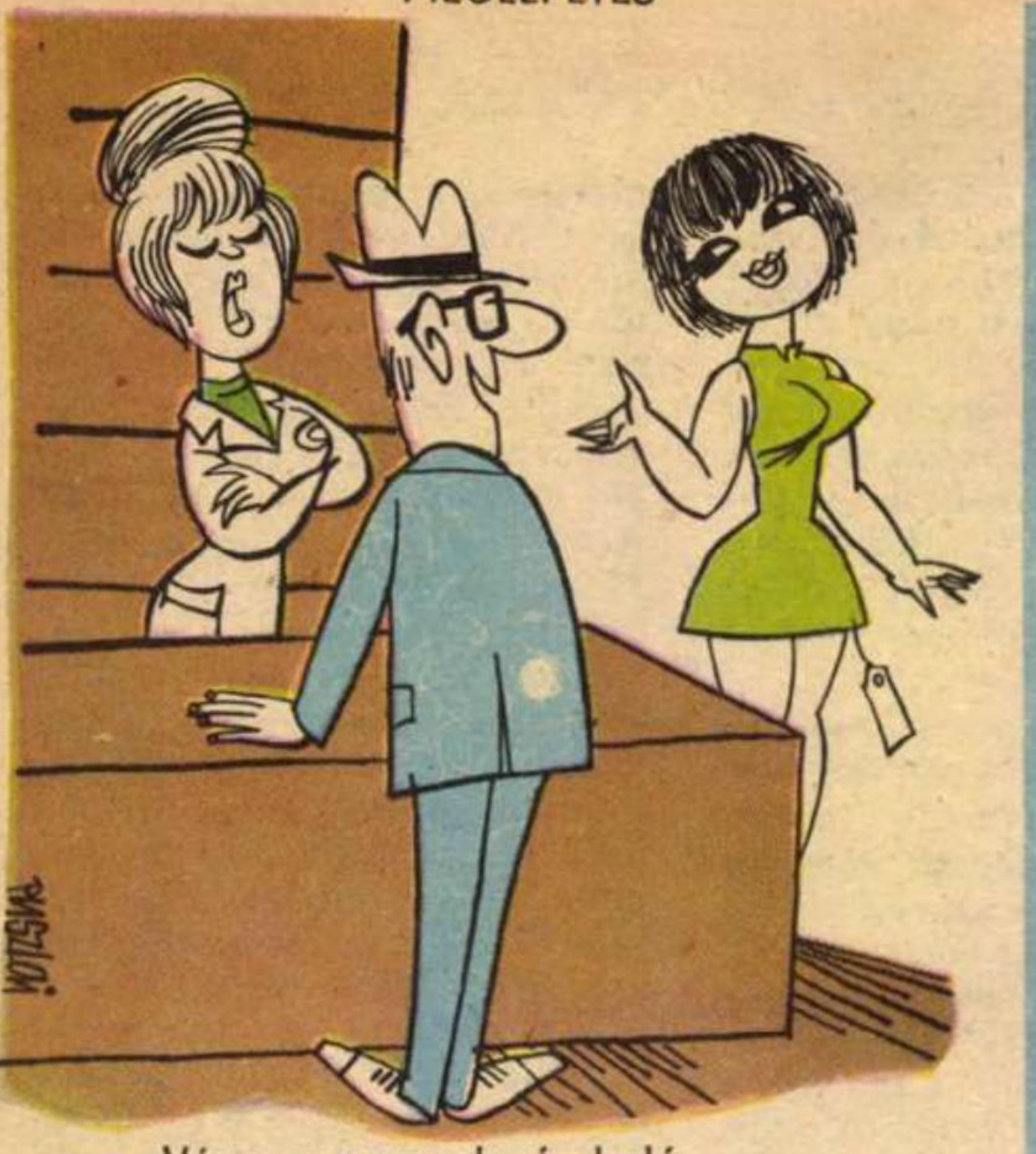

– Végre egy mosolygó eladó.

– Ne bízza el magát a kedves vevő, ez csak egy kirakati baba ...

ÁRNYÉK A TÁRGYALÓASZTALON

Erdei Sándor rajza

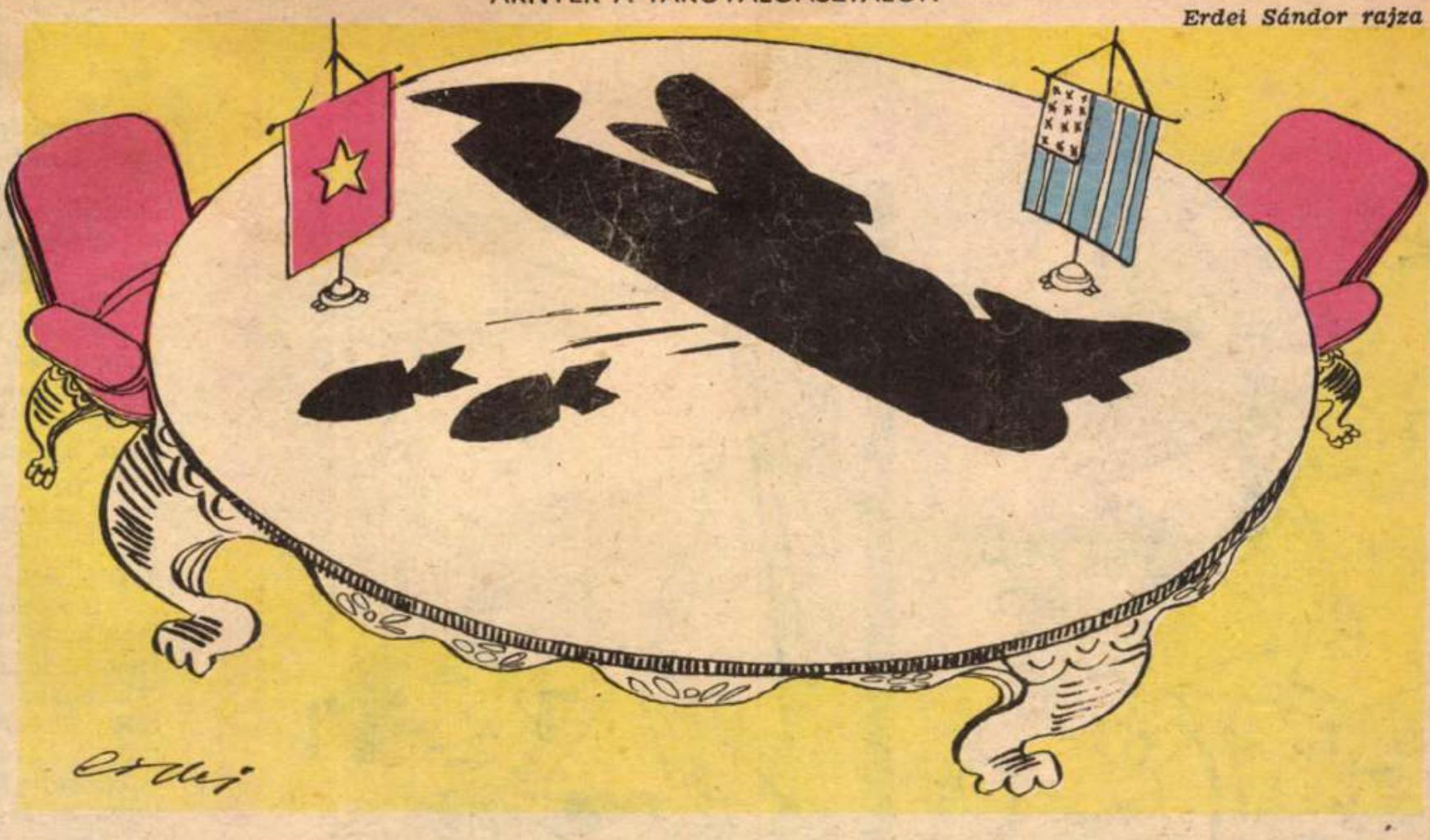

NEHÉZ KÉRDÉS

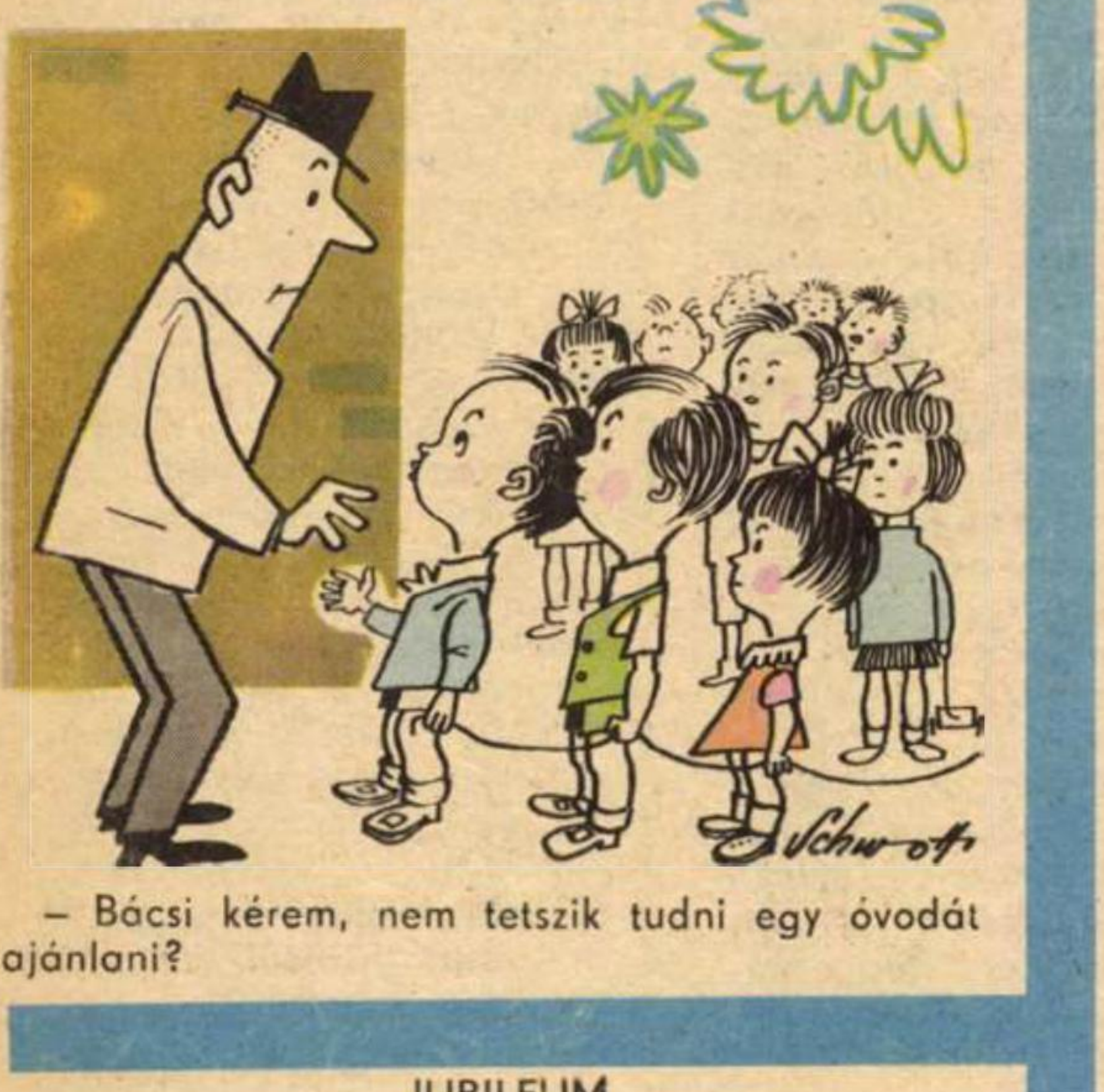

– Bácsi kérem, nem tetszik tudni egy óvodát ajánlani?

JUBILEUM

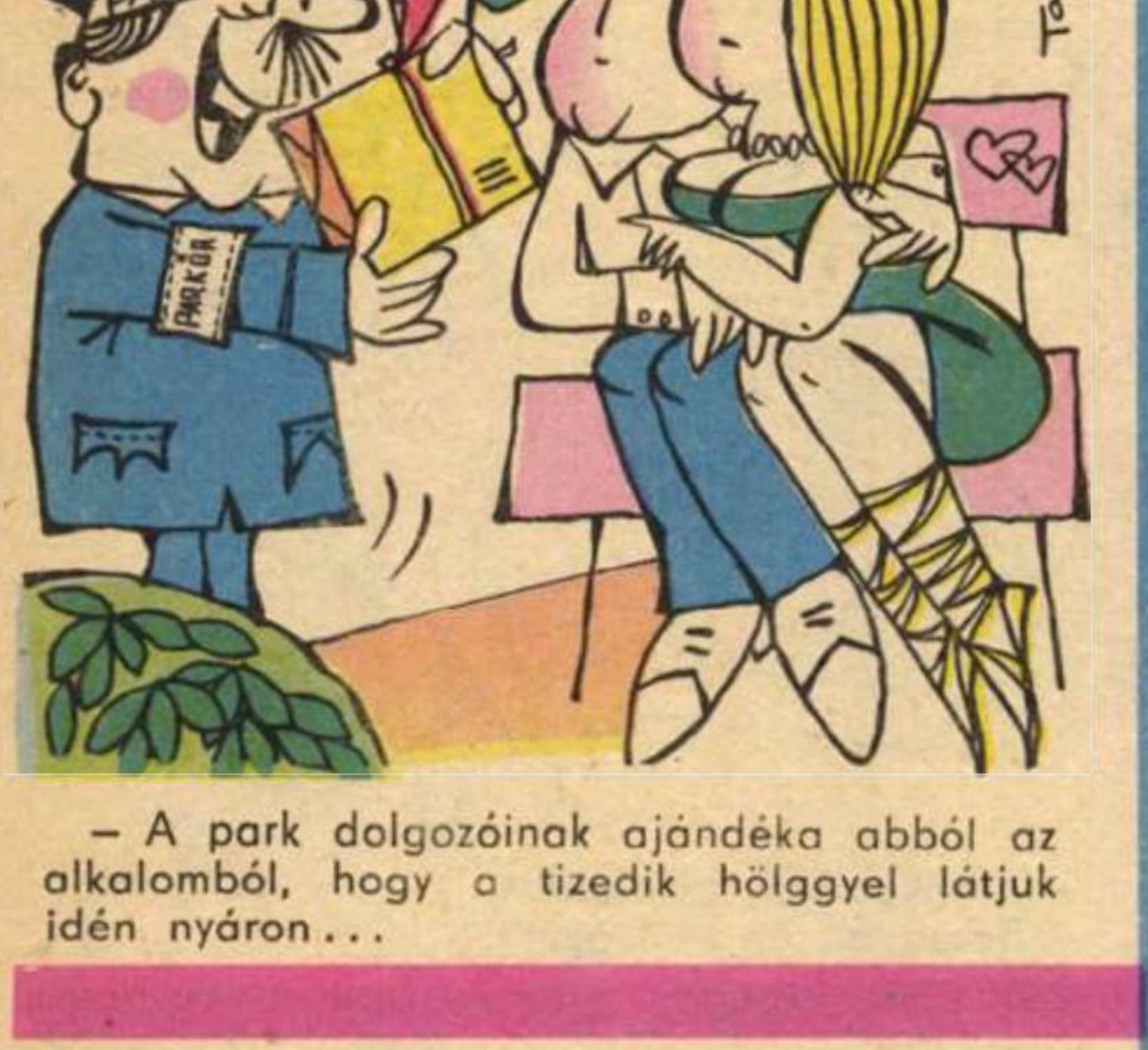

– A park dolgozóinak ajándéka abból az alkalomból, hogy a tizedik hölggyel látjuk idén nyáron ...

FINOMSÁG

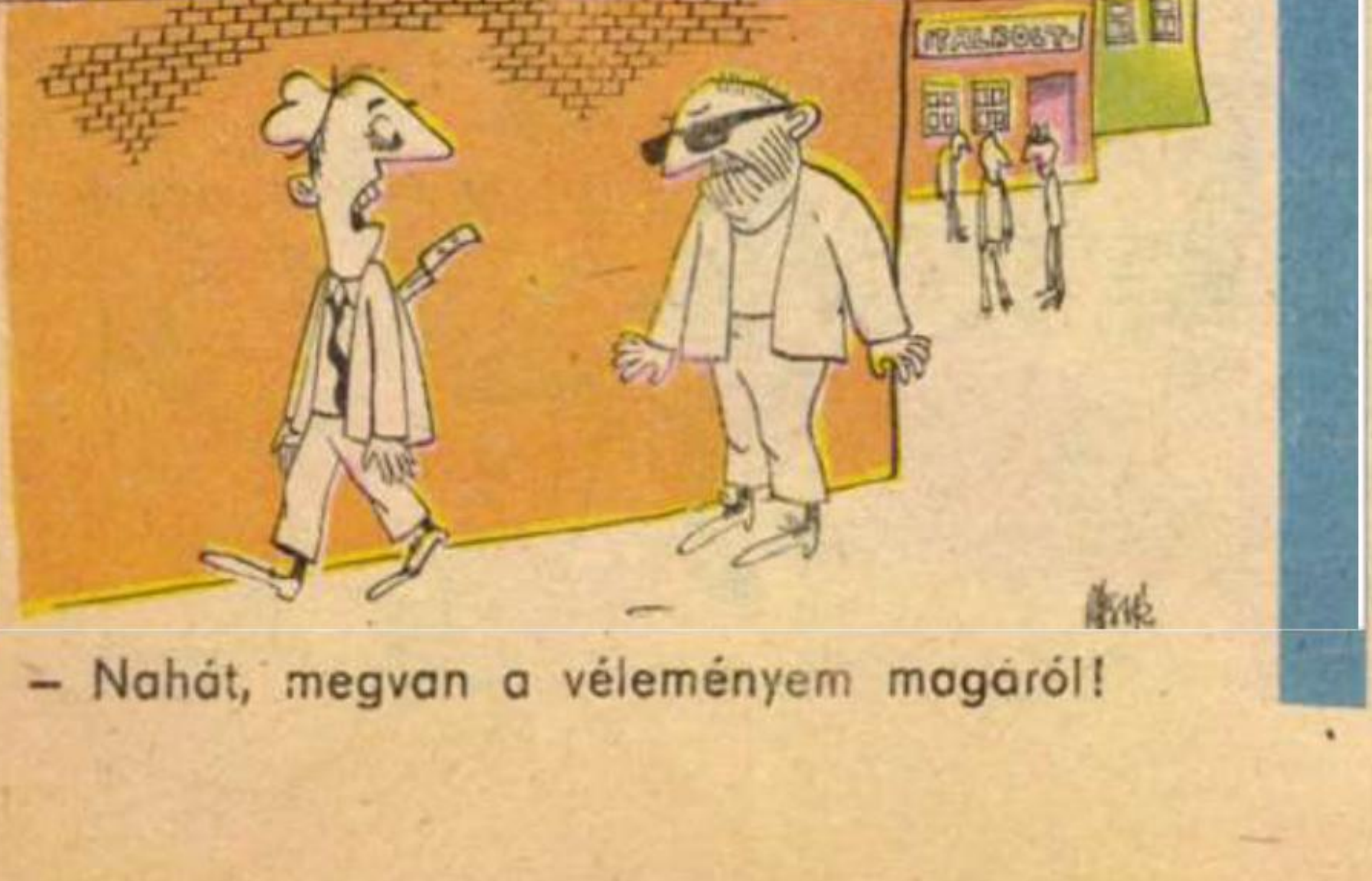

– Nahát, megvan a véleményem magáról!

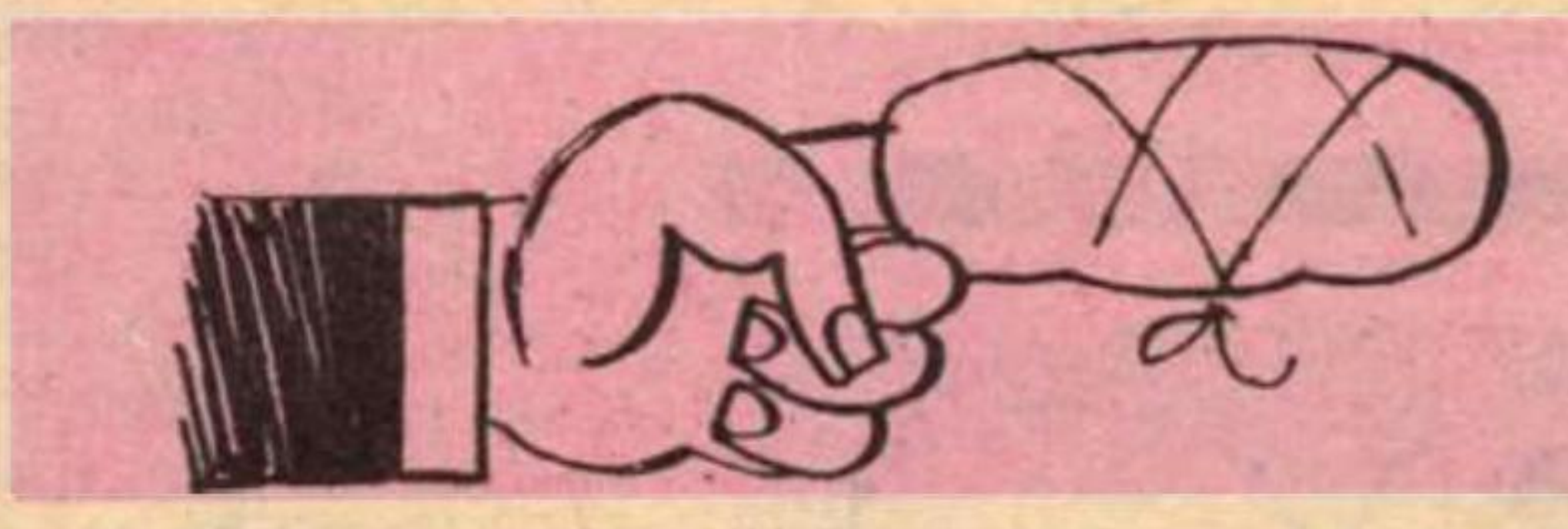

AZ.. ÖNCSONKÍTÓ

B. Gézát mindig derék és becsületes embernek ismertem, ezért mélységesen meglepett, hogy nemrégen öncsonkítást követett el. Állítólag az egyik ujját törte össze, szándékosan, hogy ilyen módon munkaképtelen legyen egy időre.

A hírt Nellikétől, Géza feleségének legjobb barátnőjétől hallottam, s noha e hírforrás elég megbízhatónak látszott, mégsem tudtam elhinni Gézáról, hogy ilyesmit elkövethetett. Elhatároztam ezért, hogy meggyőződöm, való igazság-e a róla szóló hír, s felhívtam telefonon.

— Azonnal gyere fel! — kiáltotta örömmel a telefonba. — Régen nem beszélgettünk már, kapsz egy jó jeges italt!

Önmaga nyitott ajtót, s első pillantásom mindjárt a felkötött bal karjára esett, két ujja vastagon be volt pólyázva s ragtapasszal erősen rögzítve. Tehát mégis igaz — villant át agyamon —, miközben a szobájába kísért és kényelmes hellyel kínált.

— Jutka — kiabált ki a konyhába —, megjött a vendégünk, ugye főzöl nekünk egy kávét?!

Észrevette, hogy a karját, bepólvált kezét nézem, s vidáman így szólt:

— Nem veszélyes! Két hét múlva kutyabajom!

— Most persze betegállományban vagy, táppénzen! — néztem egyenesen a szeme közé, de Géza legyintett.

— Áh! — mondta. — A benti munkámat nagyon szépen el tudom látni ettől a kis sebesüléstől.

— Szóval nem érte meg? — jegyeztem meg megvető gúnnyal —, de annyit ugye megért, hogy a híre már bejárta a barátaidat. Nem akarták elhinni, velem együtt, hogy ilyen hitványságra vetemedtél volna ...

Géza arcába, mely szavaimra halottsápadt lett, hirtelen ismét szín költözött, s kabátom ujját megragadva egészséges kezével, így kiáltott:

— Csak nem az terjedt el rólam, hogy én ... Óh ...

Váratlanul röhögni kezdett, majd ismét elborult, s keservesen azt mondta:

— A hír igaz, csak nem volt pontos. Én néhány nappal ezelőtt, tudatosan, *mosogatási öncsonkítást* követtem el. Este hat órakor, a saját konyhámban.

Megdöbbenve néztem rá, de intett, hogy semmit se kérdezzek, mert a felesége lépett be a kávéval. Barátságosan üdvözölt, s udvariasan mindjárt magunkra hagyott. Alig érezhető feszültséget éreztem a levegőben. Géza pedig így folytatta:

— Tudod, hogy gyűlölöm a házimunkát. Minden részvétem az asszonyoké globálisan, de egyénileg Jutkáért is meghasad a szívem, amikor ott látom a konyhában vagy a fürdőszobában, zsírosan, lúgosan, máskor szódás kefékkel vagy kőporos rongyokkal bajlódva. De tevékeny sajnálatra nem vagyok hajlamos. Amióta Jutka egyszer fellázadt, s elhatározta, hogy engem is bevon a házimunkába, egyetlen ellenállás az életem. Megkíséreltem már a tiltakozás minden eszközét, a meggyőzéstől annak a bizonyításáig, hogy nem vagyok jó házi munkaerő. Fitogtattam az ügyetlenségemet, a tányérok a konyha kövére estek ki a kezemből, a kukta-főzőt vasporral fényeztem át és a fasírozottat a tökgyalún reszeltem keresztül. Jutka megértő türelemmel figyelte a tevékenységemet, azt mondta, jól tudja, hogy nem megy minden elsőre, s legalább látom, hogy a házimunka nem olyan egyszerű, mint milyennek olyan sokan képzeljük. Két alkalommal idéztem elő kéménytüzet a rámbízott pulyka-pecsenyével, s legutóbb a borsodót a vízvezeték-lefolyó pumpájával próbáltam felverni. Jutkám maga volt a türelem, szelíd mosollyal kivette a kezemből a pumpát, mégcsak nem is neheztelt érte. — Ilyenek vagytok, ti, férfiak — jegyezte meg —, szellemóriások, de a konyhában esetlen kis törpék. Na, nézd csak, kis törpe, szedegessed össze inkább a mosogatnivaló dolgokat, amit nem tudsz eltörni.

Akkor egy rettenetes elkeseredés vett erőt rajtam — mondta Géza. — Megértettem, hogy nincsen kiút, ha csak nem folyamodom erőszakhoz. Az asztalon ott volt a húsdaráló, beledugtam az ujjam és tekertem egyet a fogantyúján ...

Éppen csak befejezte a mondatot, mert nyílt az ajtó és Jutka nyitott be rajta. Megdöbbenve néztünk rá: mind két karja be volt pólyázva gézzel, de nem érezhetett nagy fájdalmat, mert mosolyogva intett felénk, hogy csak maradjunk, s így szólt:

— Leforráztam a karjaimat a mosogató-vízzel. Elszaladok, muszáj vennem egy új, hosszúujjú pulóvert, hogy legyen valami a karomon, ami tartani tudja a gézt!

Nehéz percekig ültünk, utána némán, elgondolkodva szívtuk a cigarettánkat. Aztán Géza lassú mozdulatokkal lefejtette a kezéről a kötést, megszemlélte szabaddá tett ujjait, s egy hosszú sóhajjal így szólt:

— Teljesen begyógyult, akár vízbe is tehetem már a kezem. Segítesz nekem mosogatni?

Somogyi Pál

Mit rongáljunk, hogy rongáljunk…?

(Fülöp György rajzai)

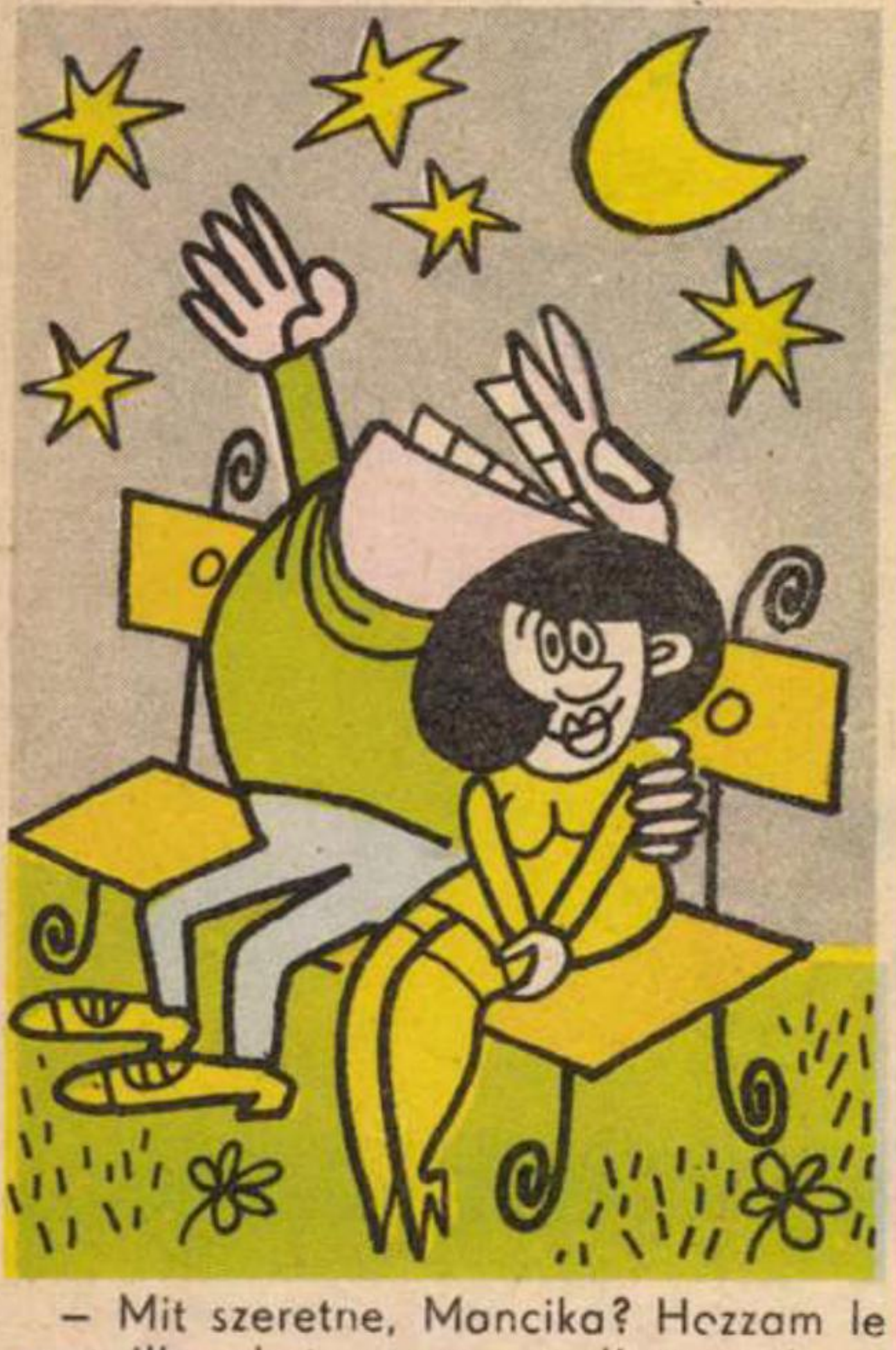

– Mit szeretne, Mancika? Hozzam le a csillagokat, vagy szedjem szét a padot?

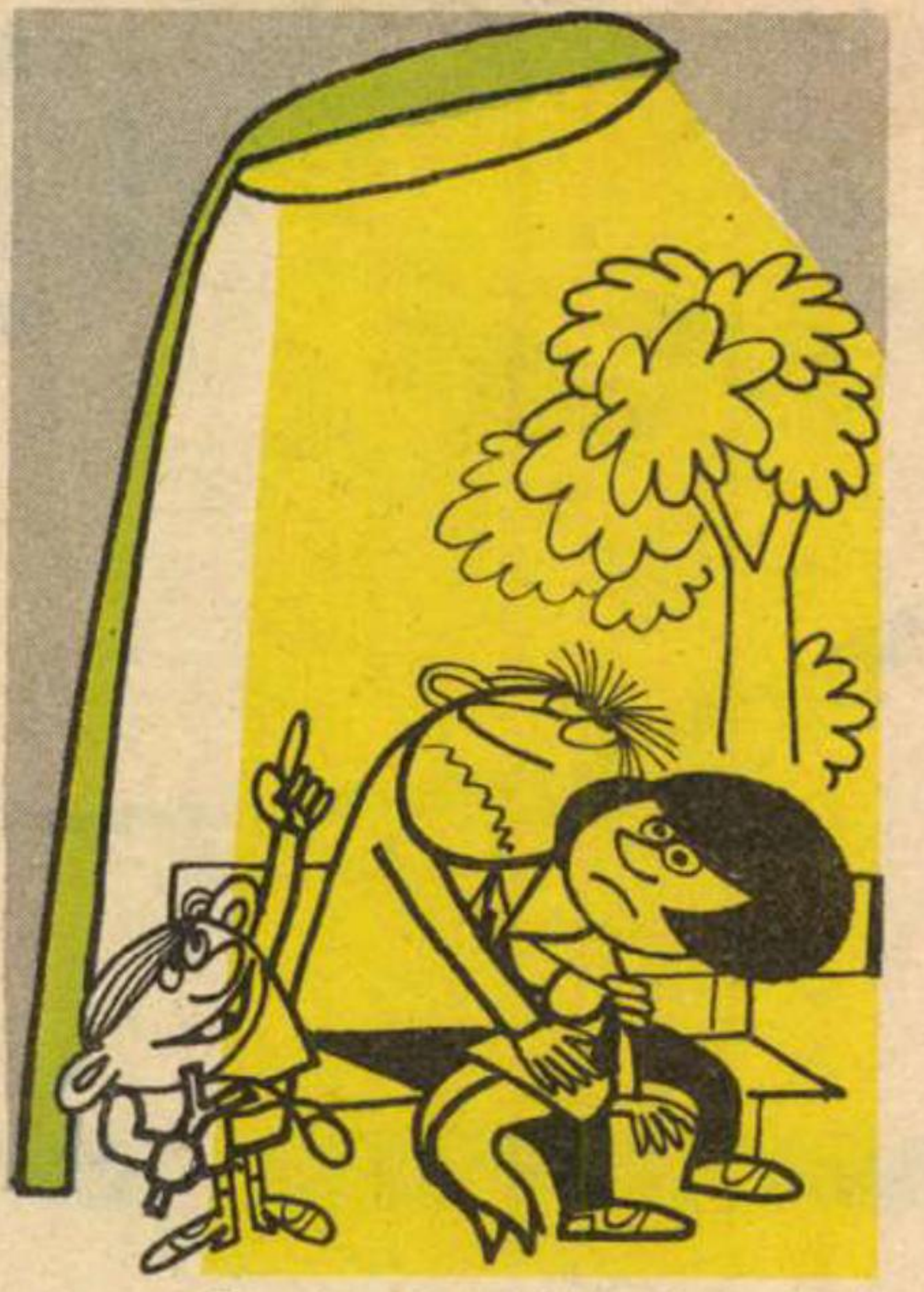

– Egy fagyiért kilövöm!

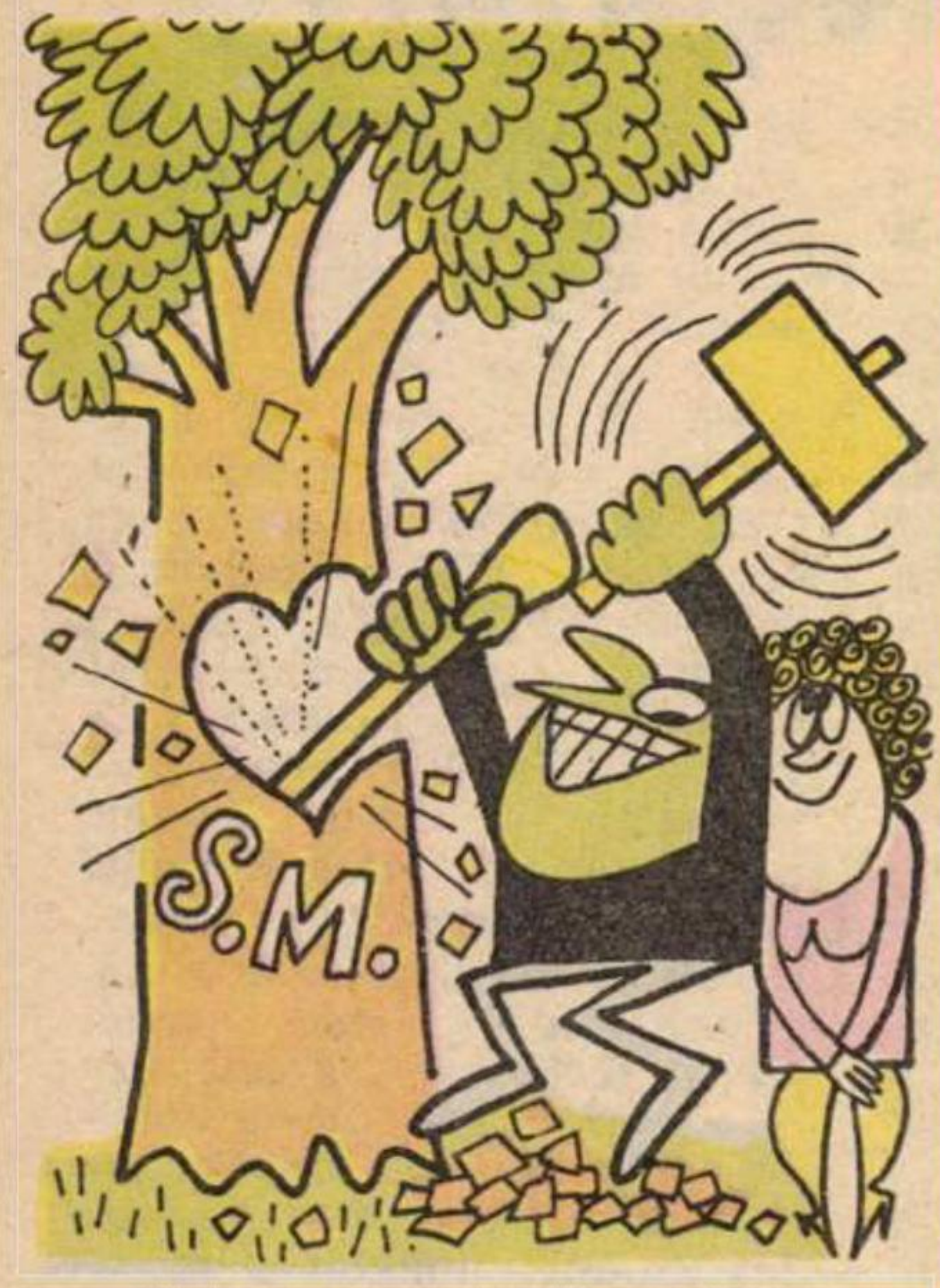

– Valami maradandó emléket szeretnék…

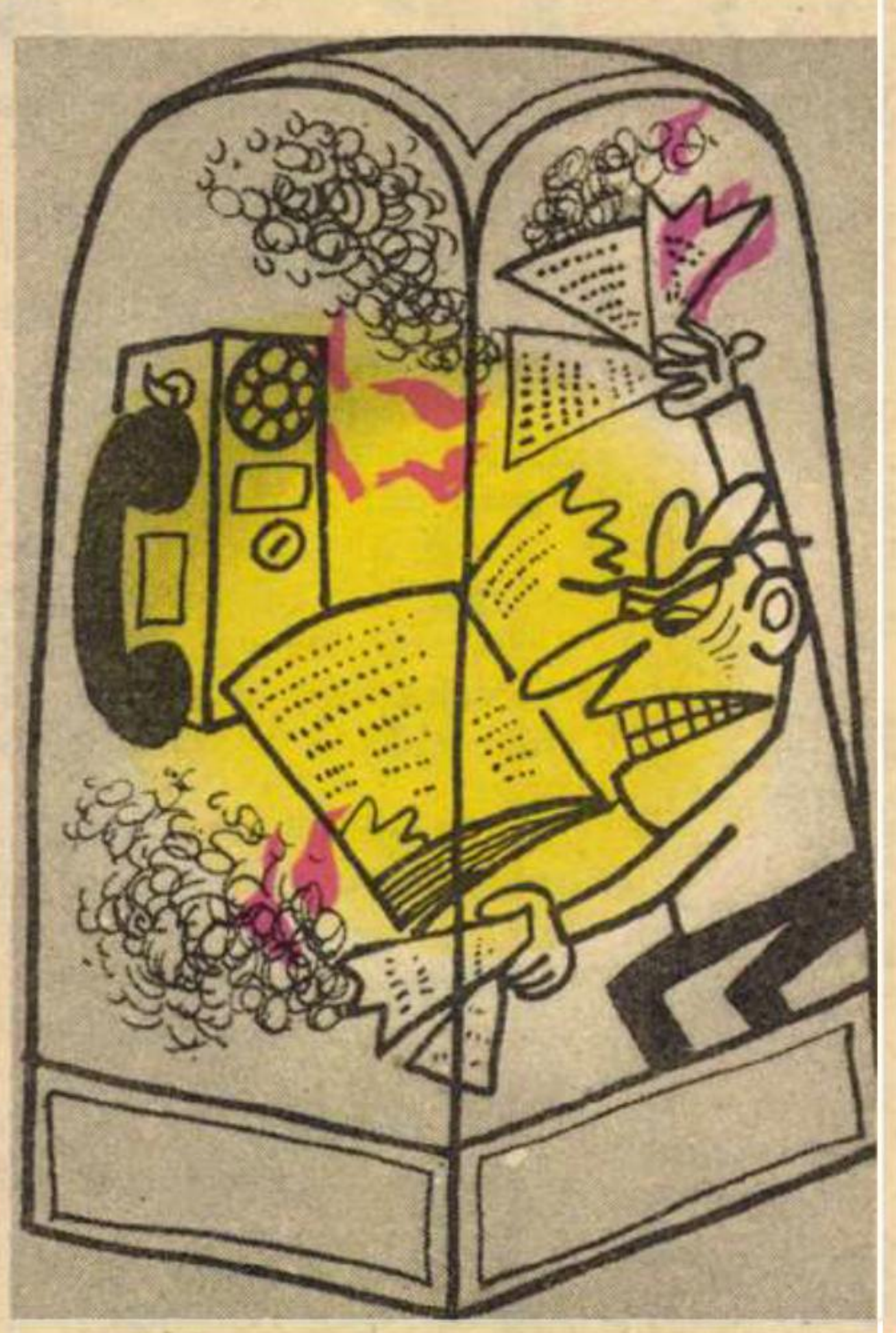

– A fene egye meg, nem látni ebben a sötétben!

Ballada egy fáról

A liget mélyén élt e fa
(s tán még ma is virágban állna),
jó széles volt a dereka,
és hűvös, kellemes az árnya.

Sok fiatal fordult meg ott,
szívest ölelkeztek alatta,
majd a legény bicskát fogott
és a szívet beléfaragta.

A fa megtellett csupa szívvel
s a baj elérte hamarost,
mert kérge, mellyel vizet szív fel,
elsorvadt, elvágva a rost.

Most lombja sárga, ága törve…
Intő példa e ballada:
Ne véssetek szívet a törzsbe!
Szívbajban halt meg ez a fa.

Pákozdy Ferenc

* * *

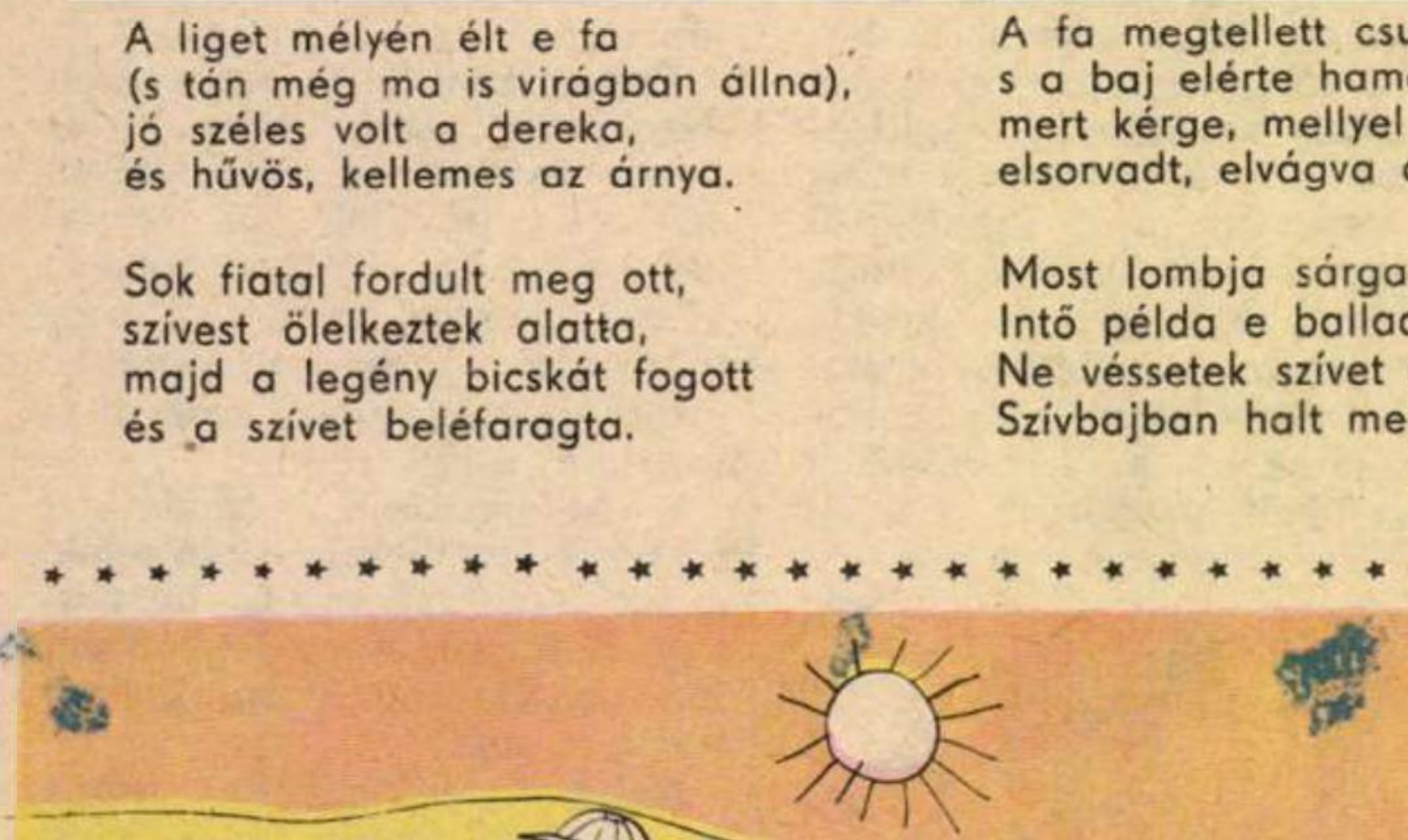

INSÉG

– Volna egy korty vize elsejéig?

Bim-bam csengő

Párbeszédes kis előzménnyel jutottam hozzá véglegesen. — Van benne magyar utasítás? — Itt a nagy, teljes magyarázat. — Jól szól? — Zenei hang. Lágyabb, mint a xilofon. Kapható kékben, fehérben és pirosban. — Legyen fehér. — Redukált áram van a házban? Nyolc volttal lehet működtetni. — Semmi hiba, az meglesz.

És fizettem. A kérdések és feleletek apró szüneteiben, néhány gondolattal, előre-hátra kalandoztam. Közben elhatároztam, hogy az eddig tartott és sokat meggyűlölt, éles, riasztó harangocskát előszobám faláról, a gyökeréig leszerelem. Kihajítom, mint a harapós kutyakölyköt, vackostól. Még ma, kora délután, csak érjek ezzel az újjal haza. — Klin-klan! — mit hoztam? — toppantom be a lakásomba otthonosan. Fel akartam kelteni a figyelmet s így táncolni kezdtem, mint Kinizsi. — Csípőfogót azonnal! Levágtam azt a görcsös drótot. Diadalban fürödtem. Fel-felugrottam az ajtó körül s a régi csengőt valósággal kitéptem a helyéről. — Soha többé nem cibálhatod és nem téped az idegeim, fényeske! — Így becéztem. — Nem tűrök ilyen vészmadarat! Ki veled! Bim-bam csengő kiterjesztett szárnnyal ült a tapétán. Azért írom ezt ilyen furcsán, mert igen gyakran s könnyen asszociálok és akkor is Edgar Allan Poe hollóját láttam a falon megtapadni, fehérben. Két gyors bekötés, kész az egész. Függőónnal kimérem. Legyen pontosan függőleges. A legmagasabb elérhető hangszépségre törekszem. Utána várok türelemmel, majd türelmetlenül kifakadok: — Miért nem küld valakit az ördög ide hirtelen, hogy idegen kéztől is hallhatnám!? A boltban azt mondták, bim-bam csengő. Egy órája nyomkodom és azt hiszem, ez már kakukkolás. Persze, az erdő. Közel vagyunk. Madárhang. Milyen érdekes is! Hogy lehet egy csengő ennyire tanulékony? Miért ne, hogyha tökéletes. Ha elmozdult volna a szerkezet, a hangvillát simán vissza kell tolni. Milyen más is ez! Nem csattan fel, nem berreg, mint a veszedelem. Xilofonra hangolták, de nekem itt csak kakukknyelven beszélget. A folyosóról behallom: „Pokróc, pokróc tessék!" Mindjárt megnyomják a kis gombot. Nem futok. Azelőtt a nyakamat törtem ki azért, hogy be ne csengjen és föl ne verjen még egyszer s a fejem vizes ruhával borogattam, amikor elment a házaló. Most? Ülök és figyelek. Akár verset is olvashatnék. Egészen mindegy, hogy ki van kint. Élvezem. Lesem a hangokat. Semmi rezzenés. Nincs nyavalyatöréses görcs, se hálóinges skizofrén-tánc és hisztériás kipillantás a résen, hogy ki az már megint? — Szól a csengő? Az én fülemben gyémántköszörűn csiszolt üvegpálcákon harangoznak. Nem kakukk? De az. Tisztán hallom. Nagyon kár lenne ajtót nyitnom. A szaggatott áram szinte orgonál. Aki most nyomja, hozzáértő. Muzsikus lehet. „Pokróc tessék!" Feleljek? Az én zenei hallásomból is kitelik annyi még talán, hogy megkérdezzem: „Kakukk madár, mondd meg, hány évig élek?"

Bánkúti Árpád

NAGYLANY

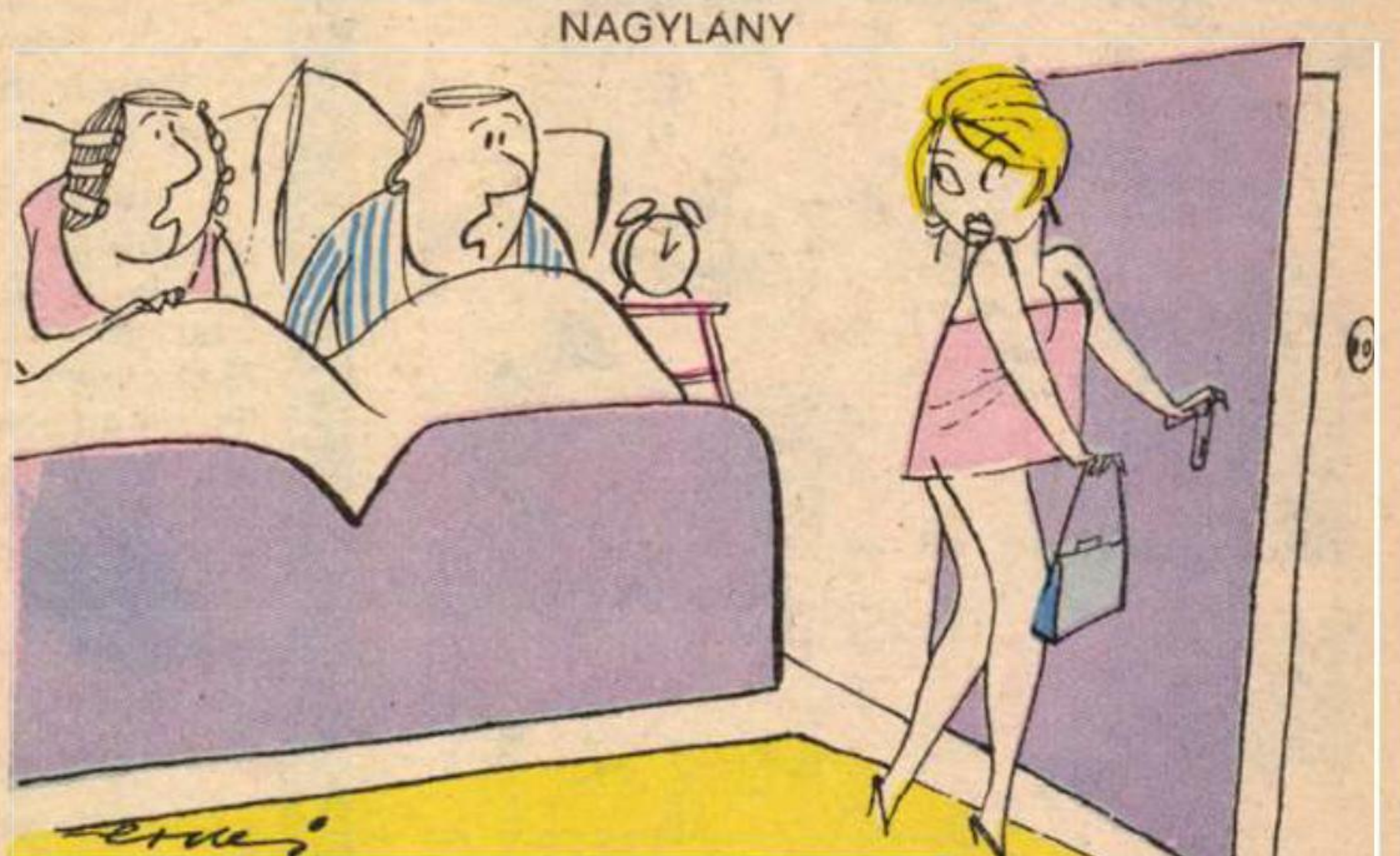

– Ilyenkor kell hazajönni?
– Bocsánat, én elmegyek!

ALKALMAZKODO NÉZÖK

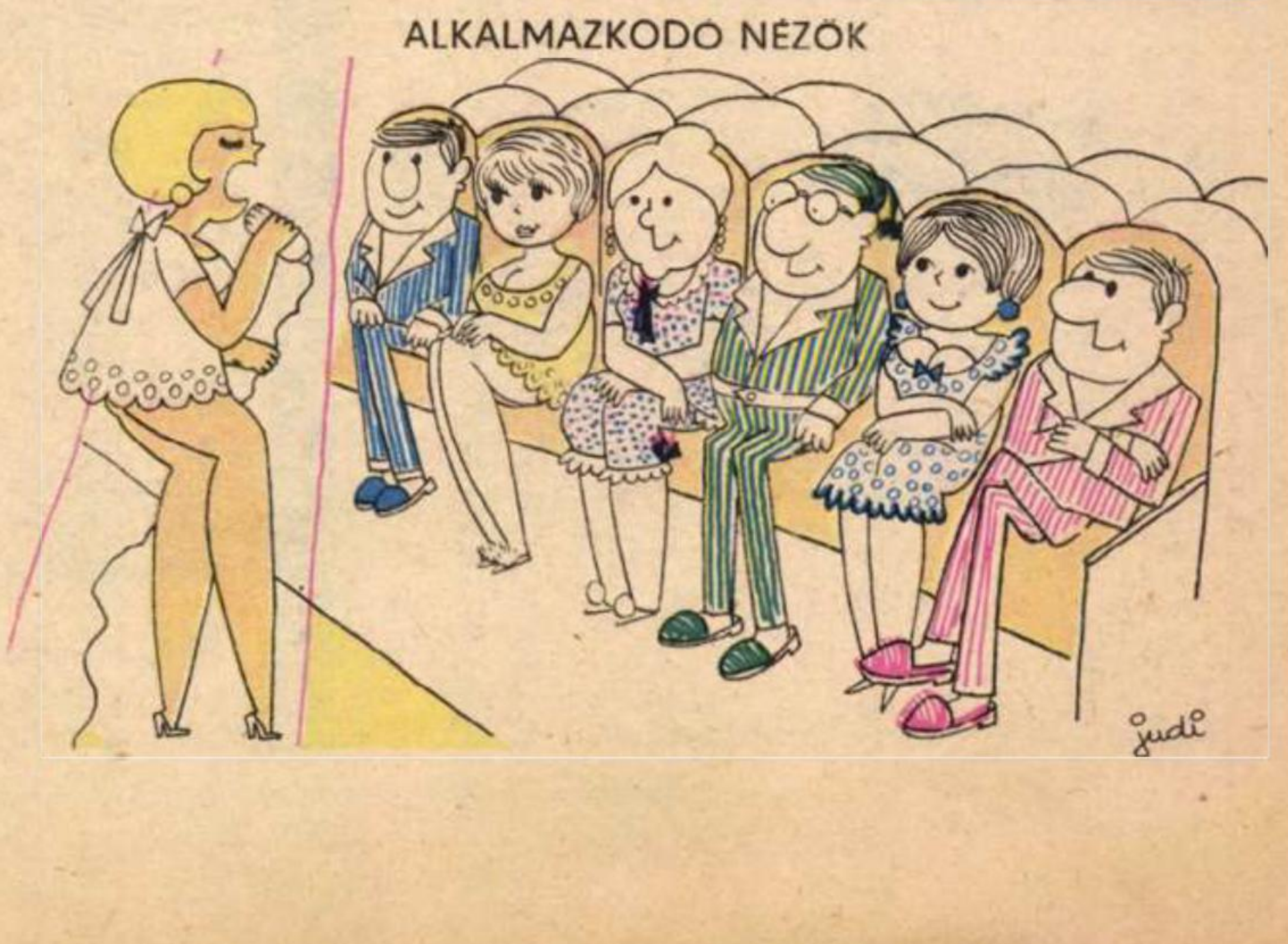

apja fia

(Villámtréfa)

(Apa kézen fogva sétál három év körüli kisfiával, Idősebb Hölgy váratlanul eléjük toppan.)

Idősebb Hölgy: Jé! Hát magának már ilyen nagy fia van? Gratulálok! Milyen aranyos gyerek! Pü! Pü! Pü! Meg kell enni! *(Megkóstolja a kisfiút.)* Szakasztott az apja! És szakasztott az anyja! Na, mondd meg szépen fiacskám a néninek, hogy hívnak?

Kisfiú: Nem tudom.

Idősebb Hölgy: Nem tudod? Az ki van zárva! Egy ilyen okos kisfiúnak már tudni kell a saját nevét. Hány éves is vagy?

Kisfiú: Nem tudom.

Idősebb Hölgy (zavarba jön): Ahá, értem, félsz a nénitől. Félsz tőlem, mert most látsz először. Csakhogy én jó néni vagyok ám. Nagyon jó néni! Ha szépen válaszolsz a kérdéseimre, veszek neked fagylaltot vagy sósperecet. Mit szeretsz jobban, a fagylaltot, vagy a perecet?

Kisfiú: Nem tudom.

(Idősebb Hölgy dührohamot kap és köszönés nélkül távozik.)

Kisfiú: Apa, ki volt ez a néni?

Apa: Nem tudom.

(d)

AMERIKAI ÁLLATORVOS

Hegedűs István rajza

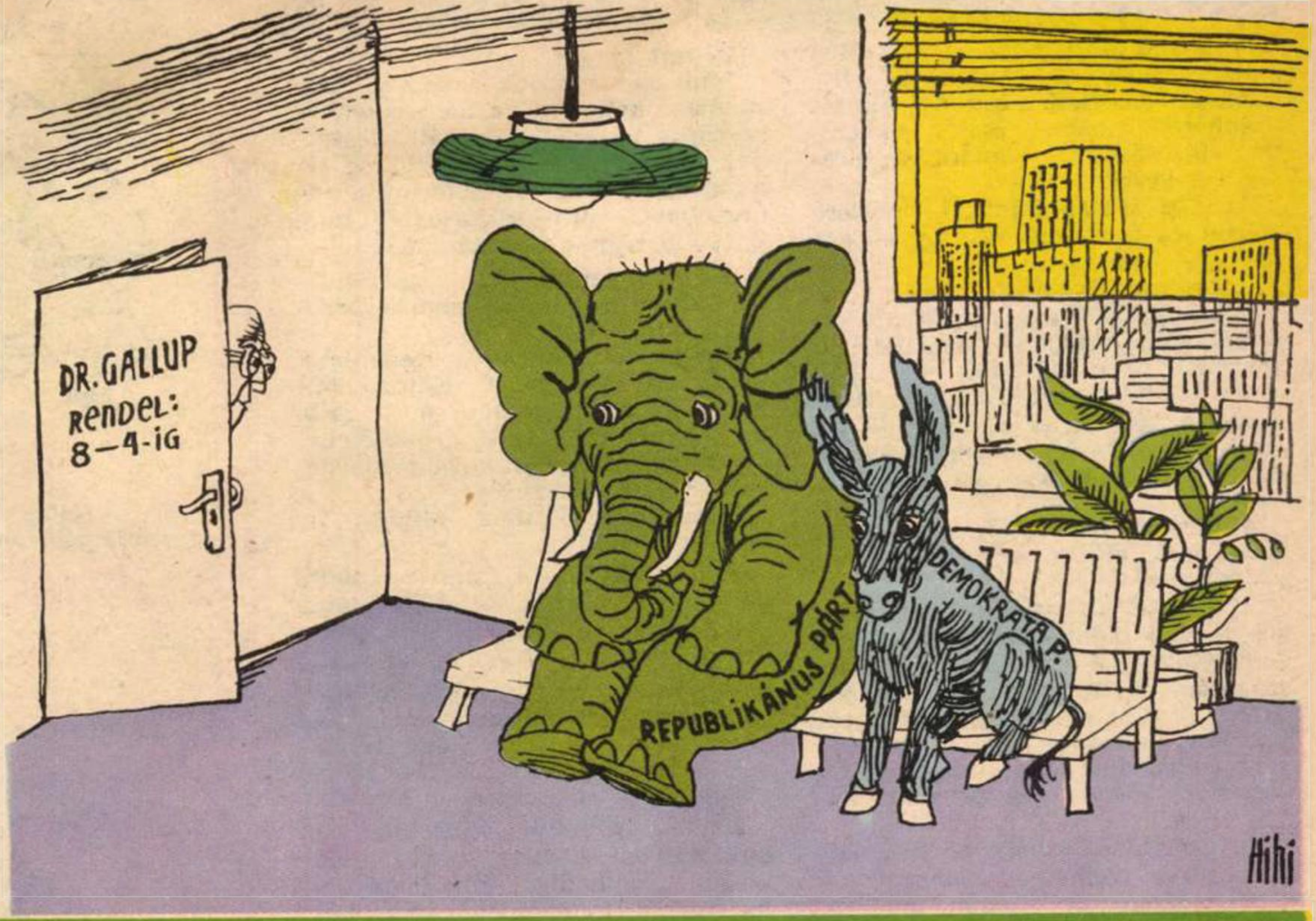

HOLDRAKÉTA

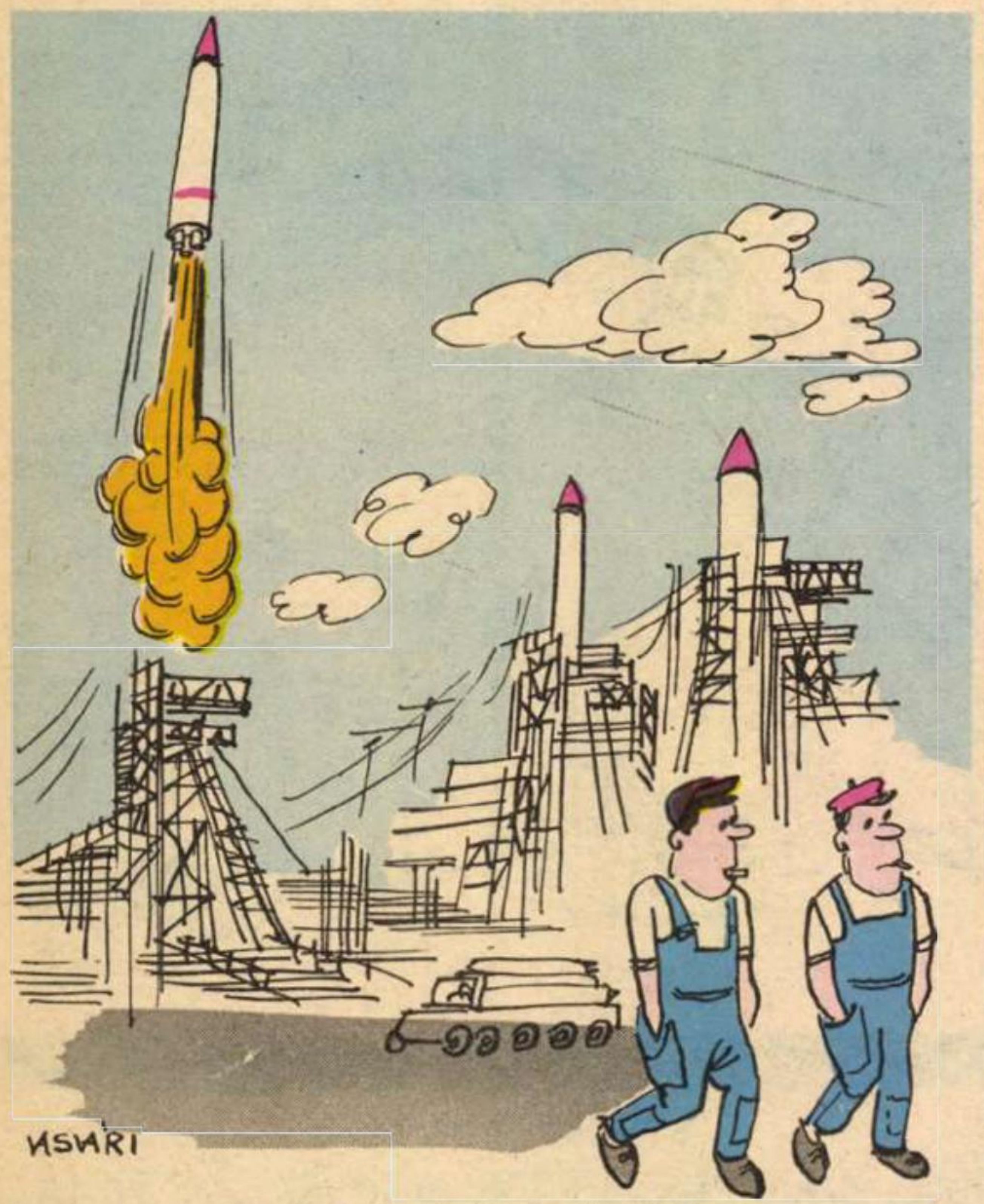

– De mit csinálunk délután?...

SZENVEDÉLYES VITATKOZO

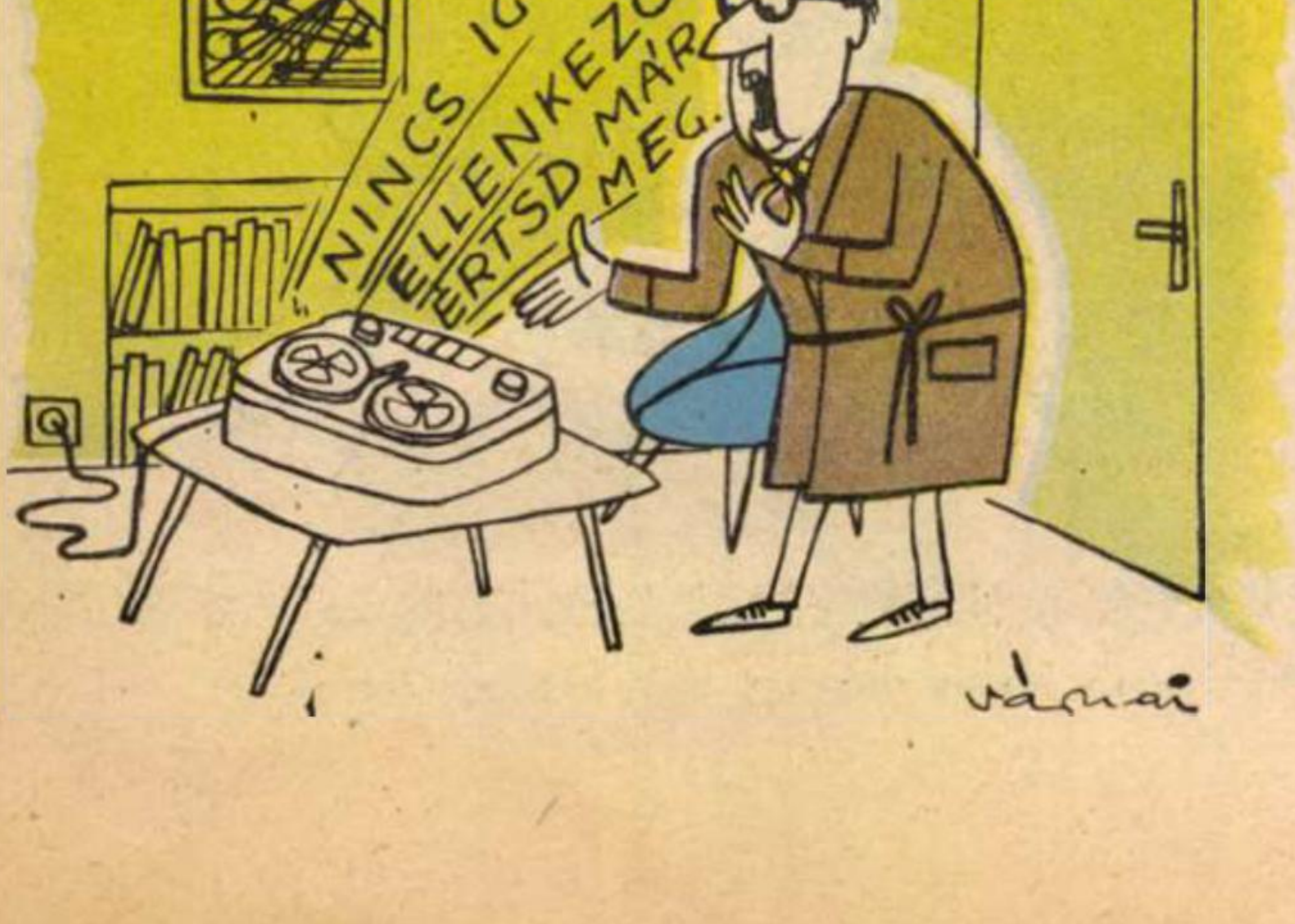
NINCS IGAZAD!
ELLENKEZŐLEG!
ÉRTSD MÁR MEG.
várnai

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉPES KÉPTELENSÉGEK A BALATON MELLŐL

①

Új útjelző táblákat állítottak fel Balatonlellén, méghozzá olyan ügyesen, hogy az egyik tartóoszlop rendszerint a gyalogjárda kellős közepébe került. Nappal még csak el lehet kerülgetni, de mi történik, ha az éjszakai sötétségben fejjel megy neki a jámbor gyalogos?

„Nagyot koppan akkor — azután elhallgat?"

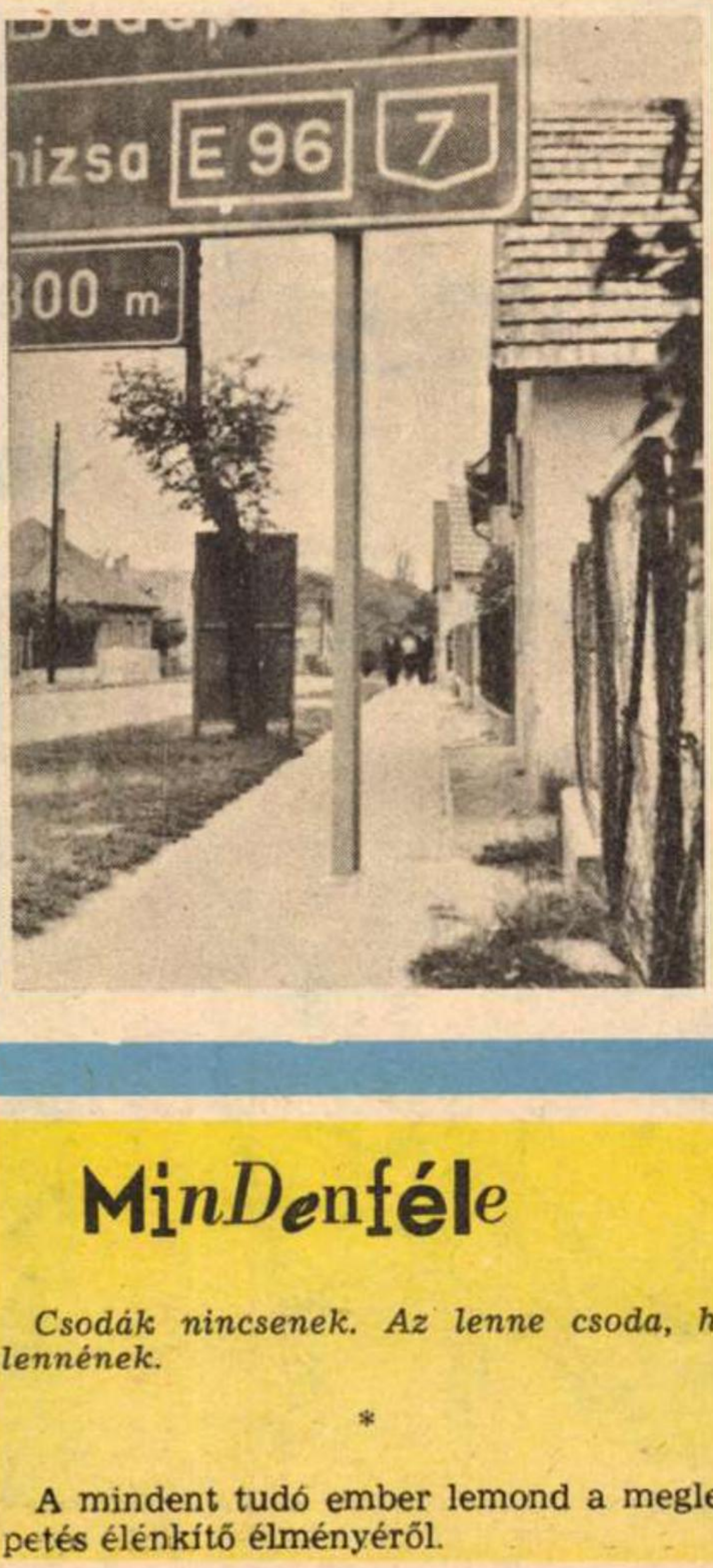

②

Ez a pillanatfelvétel Balatonlellén készült, a községi strandon. A kép önmagáért beszél, kommentár nem szükségeltetik.

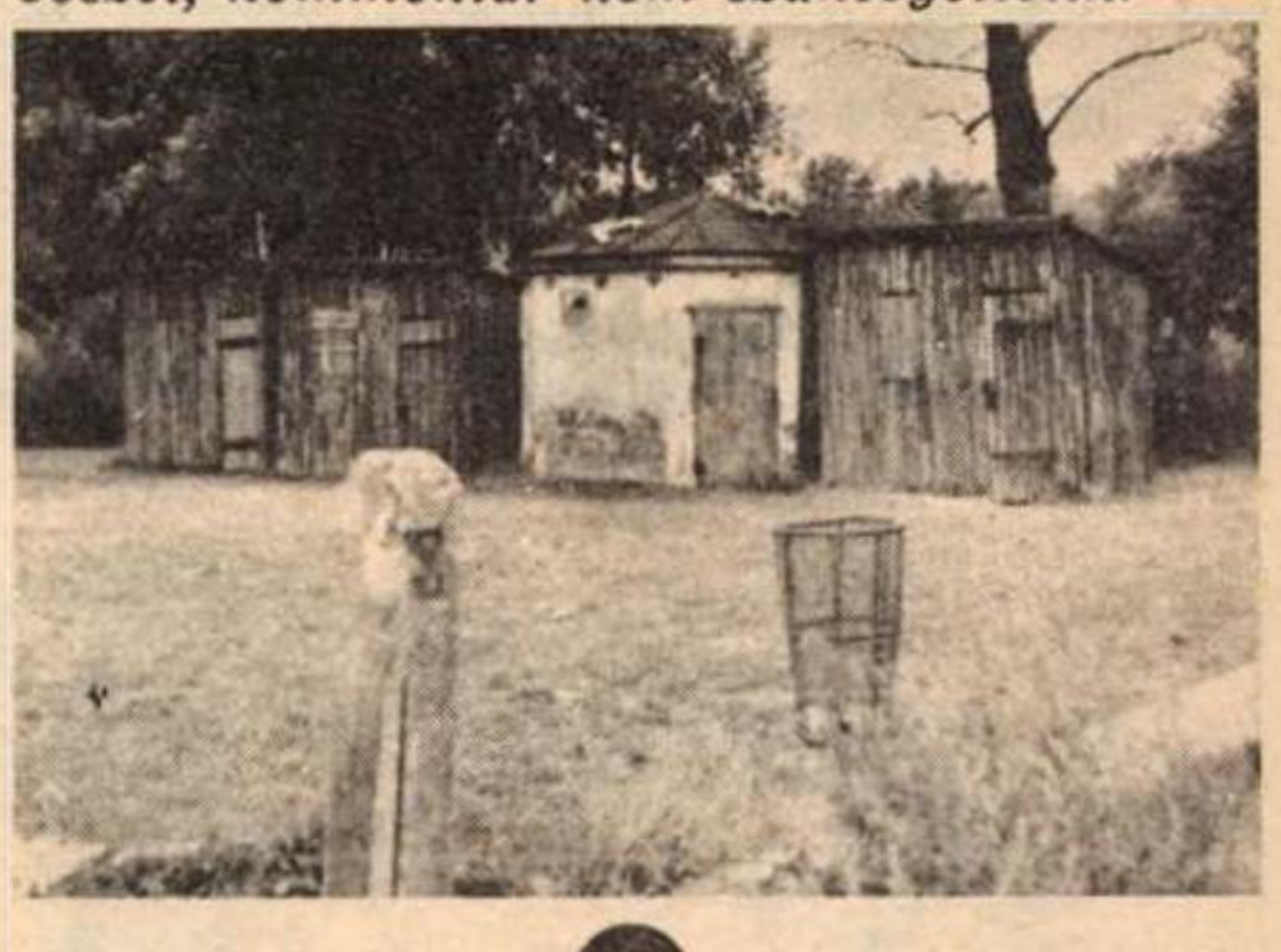

③

Nagy csomagokkal megrakottan megérkezik az üdülővendég a zamárdi állomásra. Első dolga, hogy az útmutató táblát keresi, ám ennek helyén csak a négy kidőlt tartóoszlopot találja ...

Hogy miket mond dühében, azt jobb nem részletezni. Mindenesetre a községi tanács erősen csuklik ilyenkor!

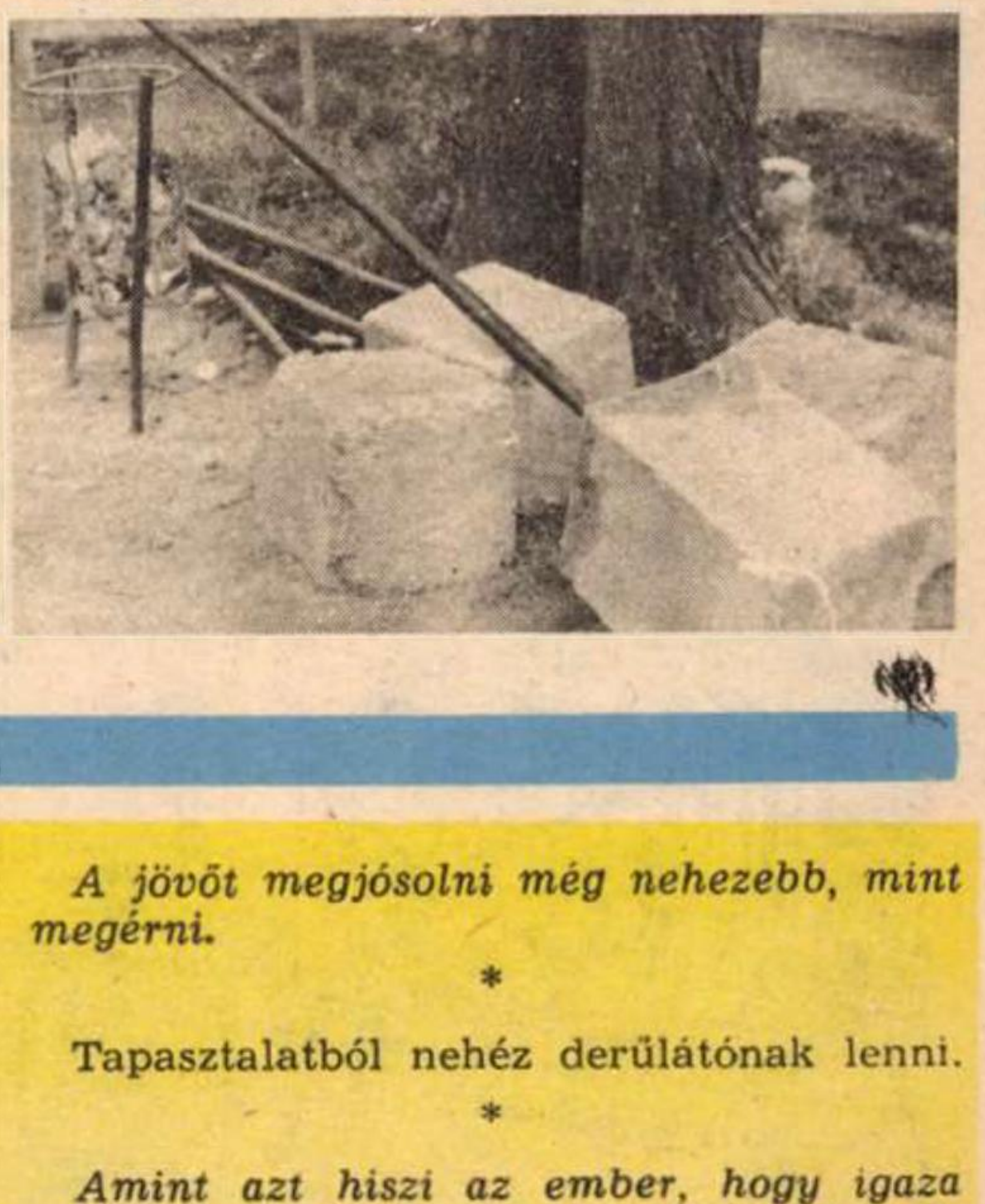

MinDenféle

Csodák nincsenek. Az lenne csoda, ha lennének.

*

A mindent tudó ember lemond a meglepetés élénkítő élményéről.

A jövőt megjósolni még nehezebb, mint megérni.

*

Tapasztalatból nehéz derűlátónak lenni.

*

Amint azt hiszi az ember, hogy igaza van, már ki van téve a legsúlyosabb méltánytalanságoknak.

F. L.

VITA és JAVASLAT

Mindenki olvashatta az Esti Hírlapban, hogy a huszonkét éves, büntetett előéletű Katona Mihály tizenhárom rendbeli csalás, sikkasztás stb. vádjával hamarosan bíróság elé kerül.

Az Esti Hírlap bűnügyi riportere szerint ez a Katona Mihály — közönséges szélhámos.

Kozmikus tévedés!

A tudósításból egy rendkívüli képességekkel megáldott zseniális ifjú körvonalai bontakoznak ki. Egy olyan fiatalemberé, aki csodákat művelne népe és az egész világ javára, ha különleges tehetségét jó ügyek szolgálatában hasznosíthatnánk.

Állításom igazolására csak néhány sort idézek a szóban forgó cikkből:

„Ruhatára felfrissítését sajátságos módon oldotta meg: vadidegen embereket szólított meg az utcán, szánalmat keltő szavakkal ecsetelte szomorú sorsát, s egy öltöny ruhát kért kölcsön. Alkalmi ismerősei *rendszerint* tetőtől-talpig felöltöztették, *sokan* még pénzt is adtak neki."

Ez a Katona Mihály, ez csak egy közönséges szélhámos lenne?!

Felszólítom az olvasót, mélyedjen el emlékeibe. Idézze fel magában, hogy élete során hány alkalommal is ecsetelte már szánalmat keltő szavakkal szomorú sorsát. Nem vadidegen járókelők, hanem mondjuk a főnöke, a szomszédja, a sarki közértes, az ismerős pincér, az ügyével foglalkozó tisztviselő előtt. És ugyebár nem komplett öltönyt kért tőlük, hanem egy kis fizetésemelést, halkabb rádiózást, kevesebb mócsingot, egy sótartót, egy pecsétet.

És mit kapott?

Jómagam például a minap, szánalmat keltő szavakkal ecsetelve szomorú sorsomat, a saját feleségemet kértem, hogy egyenlítse ki mindössze huszonnyolcforintos, de becsületbeli ulti-tartozásomat, mire ő... De hagyjuk, családi ügy.

A dolog lényege az, hogy Katona Mihály egyáltalán nem közönséges szélhámos.

Katona Mihály olyan szánalmat keltő szavakat ismer, Katona Mihály úgy tud ecsetelni, mint rajta kívül senki más széles e hazában.

Katona Mihály maga a megtestesült rábeszélőképesség!

Ennélfogva Katona Mihály — nemzeti érték!

Katona Mihályt, amint letöltötte büntetését, rögtön a népgazdaság szolgálatába kell állítani!

Katona Mihály menjen el minden olyan gyárba, üzletbe, hivatalba, téeszbe, állami gazdaságba, ahol nem hat az okos szó, ahol fütyülnek a rendeletekre, kijátsszák az utasításokat, megszegik a törvényt.

Katona Mihályt egyidejűleg el kell küldeni a világ vezető politikusaihoz, a hadban álló felek kormányaihoz, mindenhová, ahol valami grimbusz van, vagy grimbusz készül.

Katona Mihály mindenütt ecsetelje az ő szánalmat keltő, bűvös szavaival az ő speciálisan szomorú sorsát és kérjen békét, általános leszerelést, szódavízpatront, jóindulatot, munkafegyelmet, tisztességet, hűtőgépalkatrészt, udvarias kiszolgálást stb.

Ha neki sem adják meg, becsukhatjuk a boltot!

Kürti András

BÁNAT

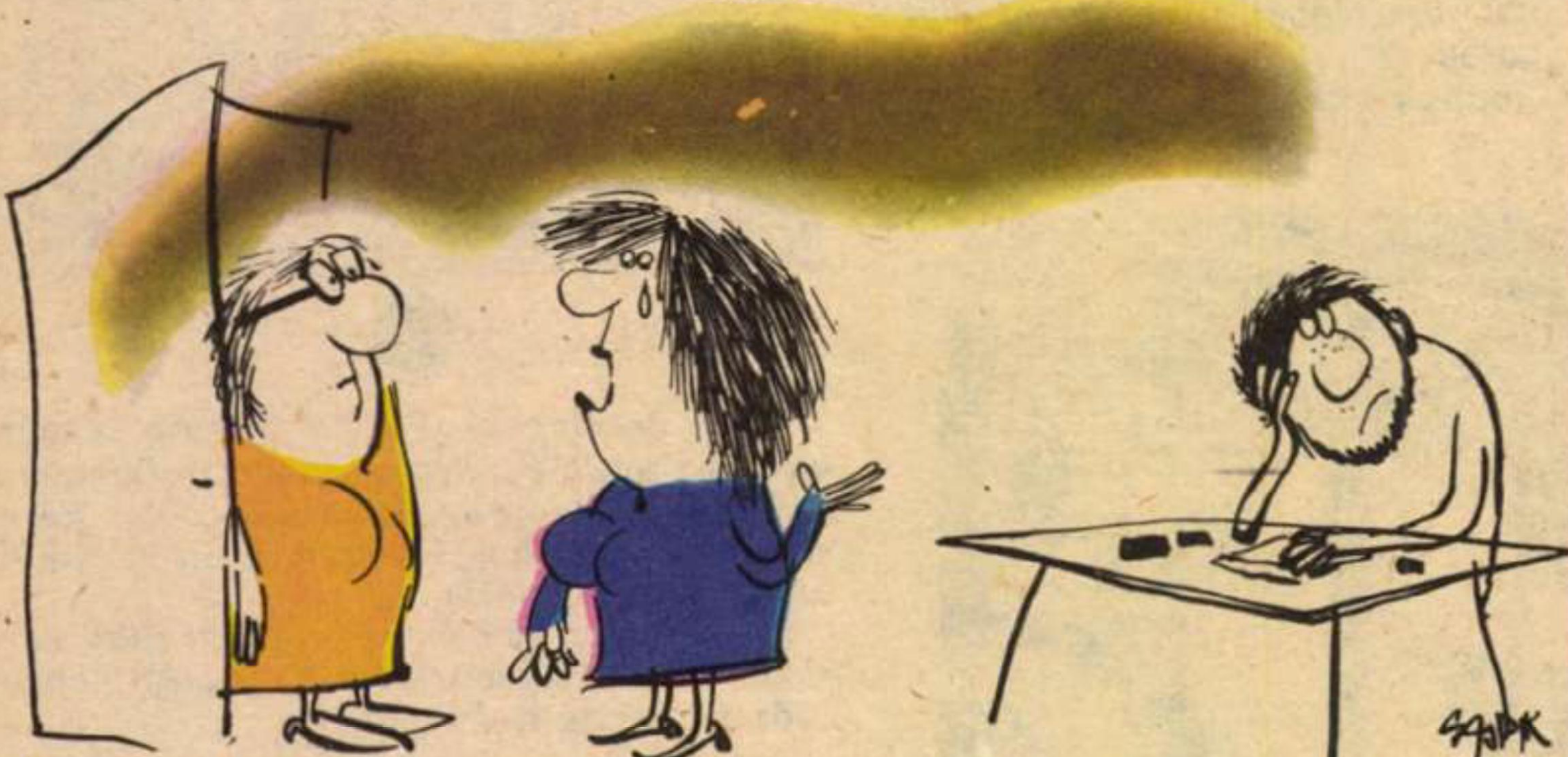

– Szegénykém, amióta szerelmi csalódás érte, csak keserű csokoládét akar enni...

ÖRÜL A MAMA

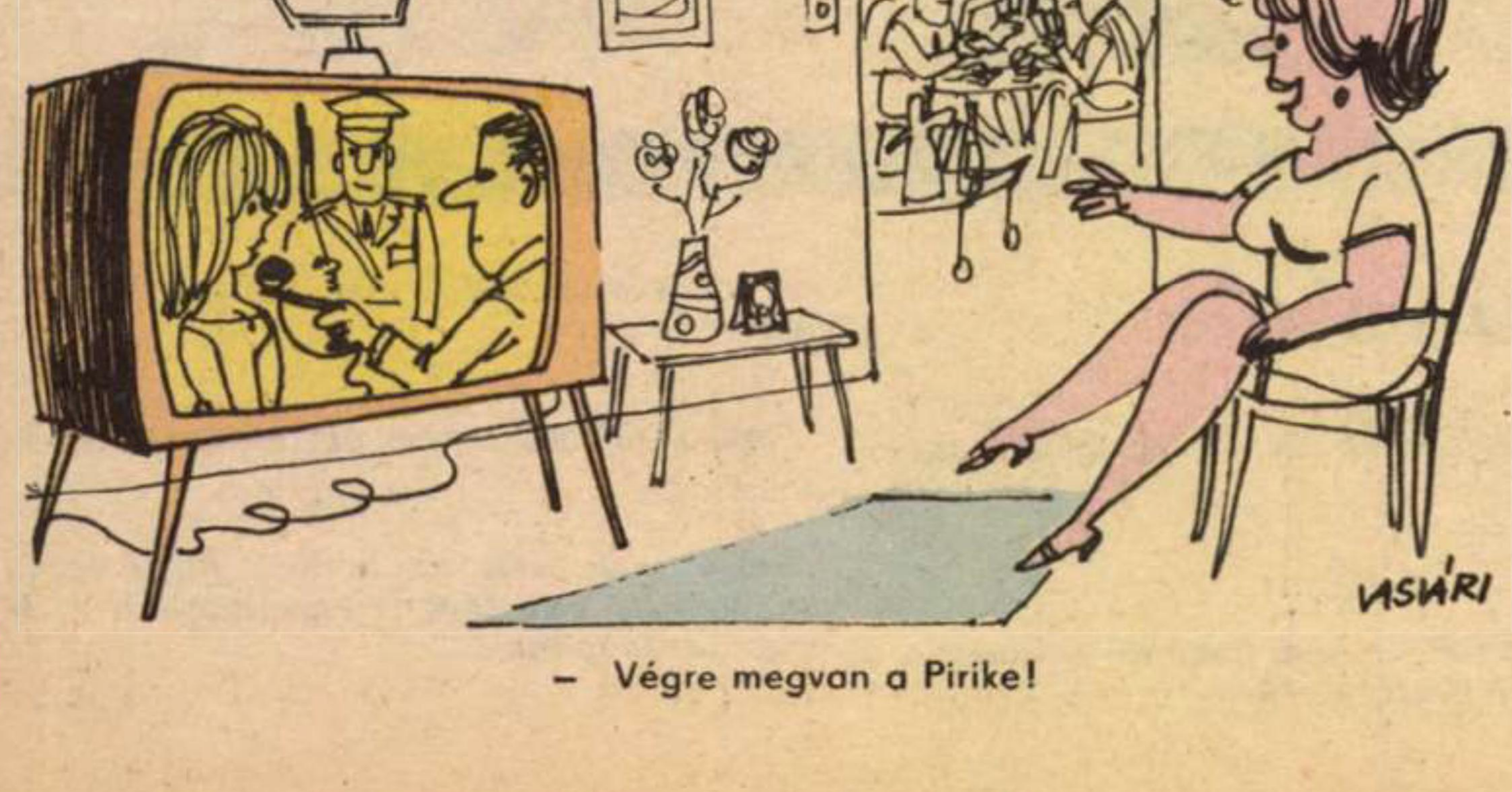

– Végre megvan a Pirike!

A KORREPETITOR

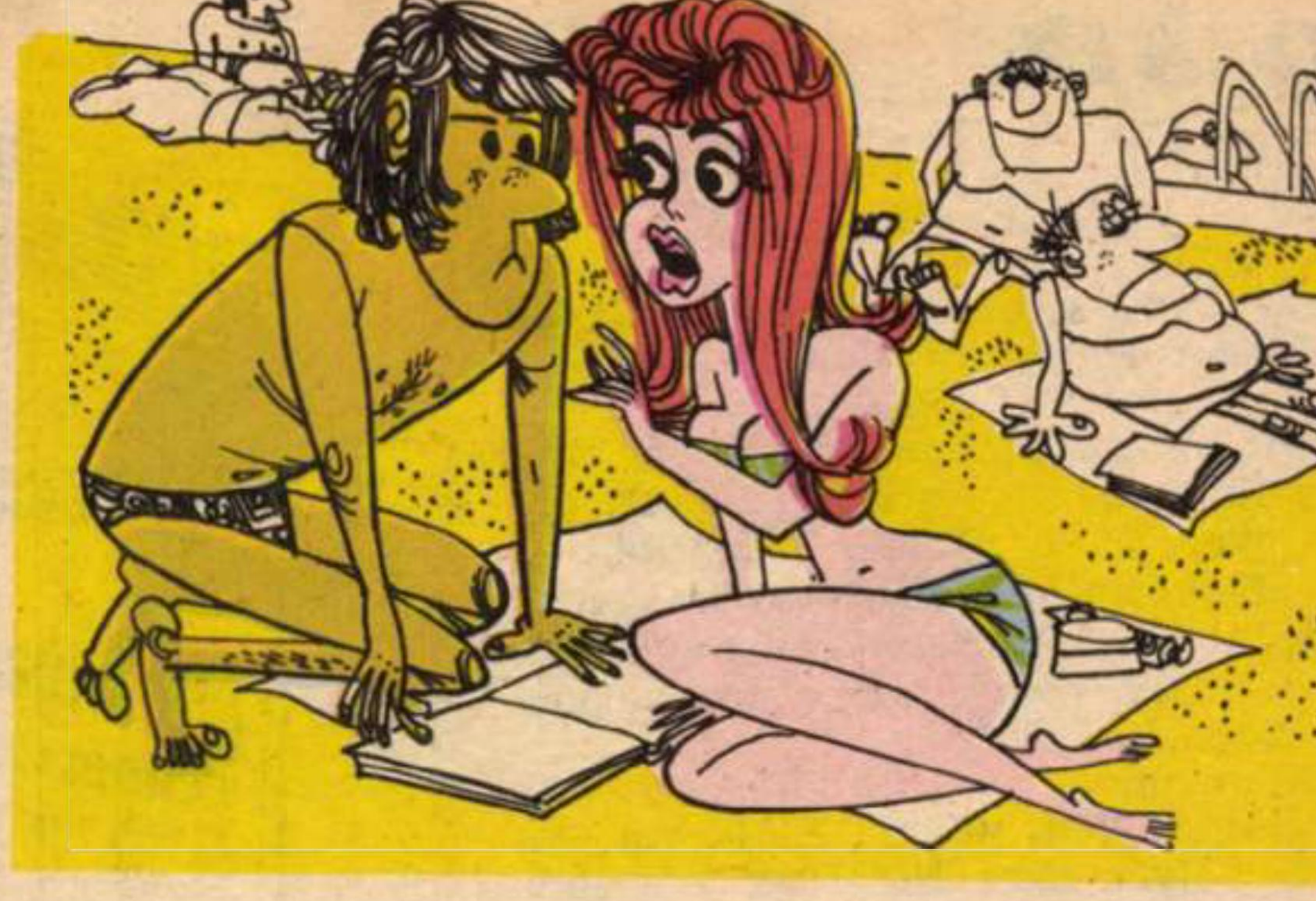

– **Néha** van olyan érzésem, hogy nem arra tanítasz, amire a pótvizsgán szükségem lesz...

AZ UTÁNFUTÓ...

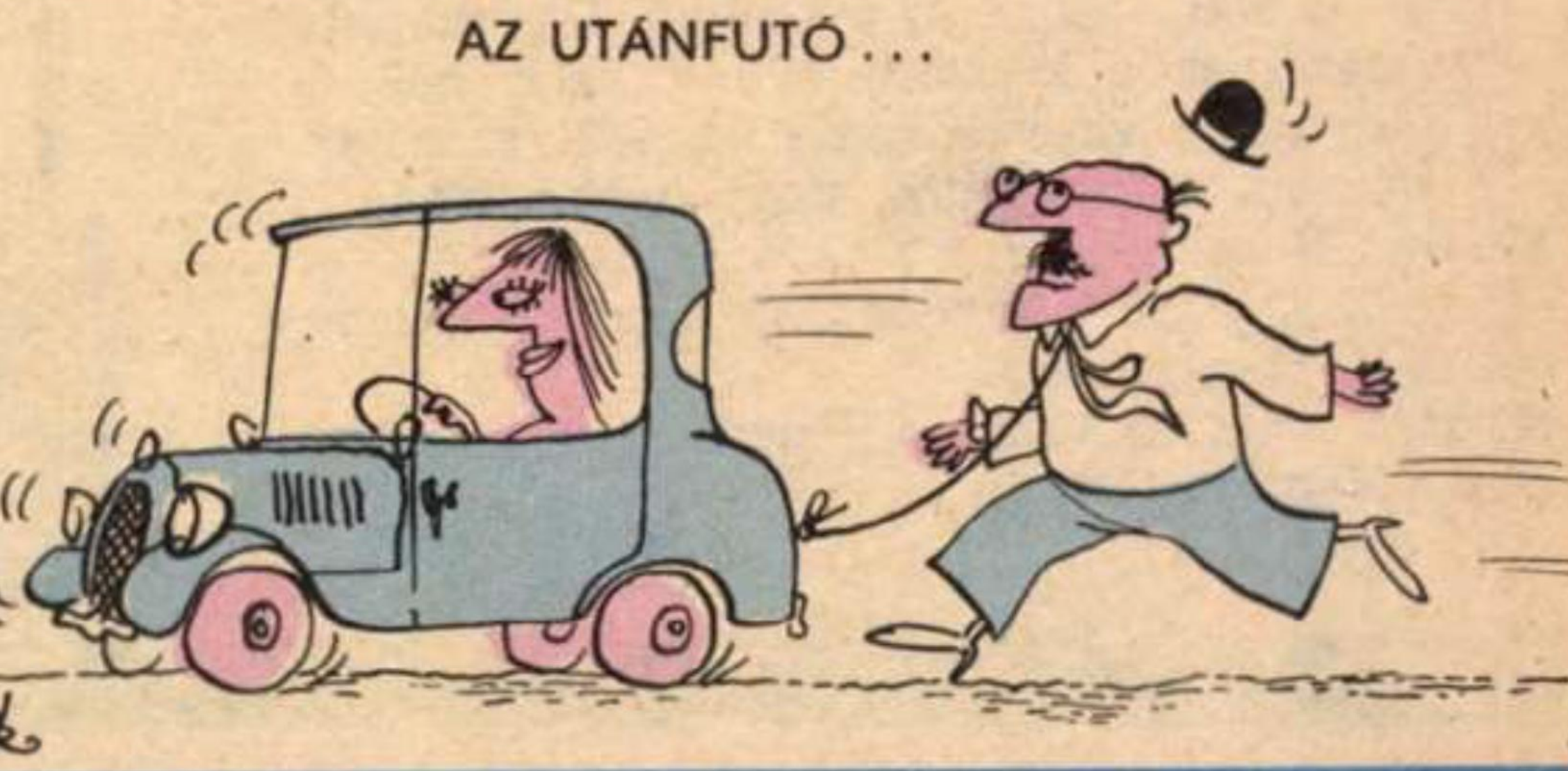

SOKAN ÍGY SZERETNÉK

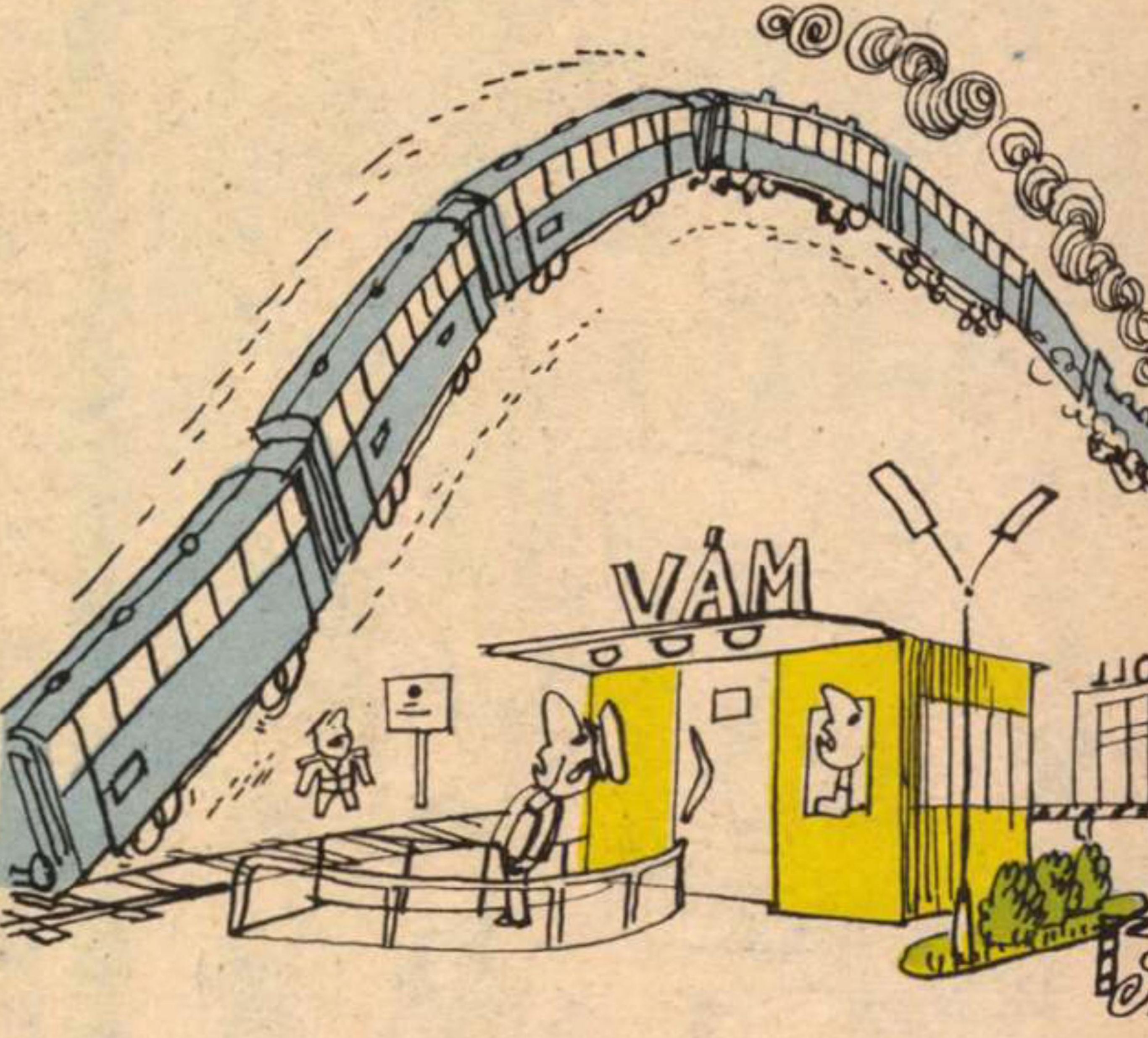

SZÍNHÁZI ESTE

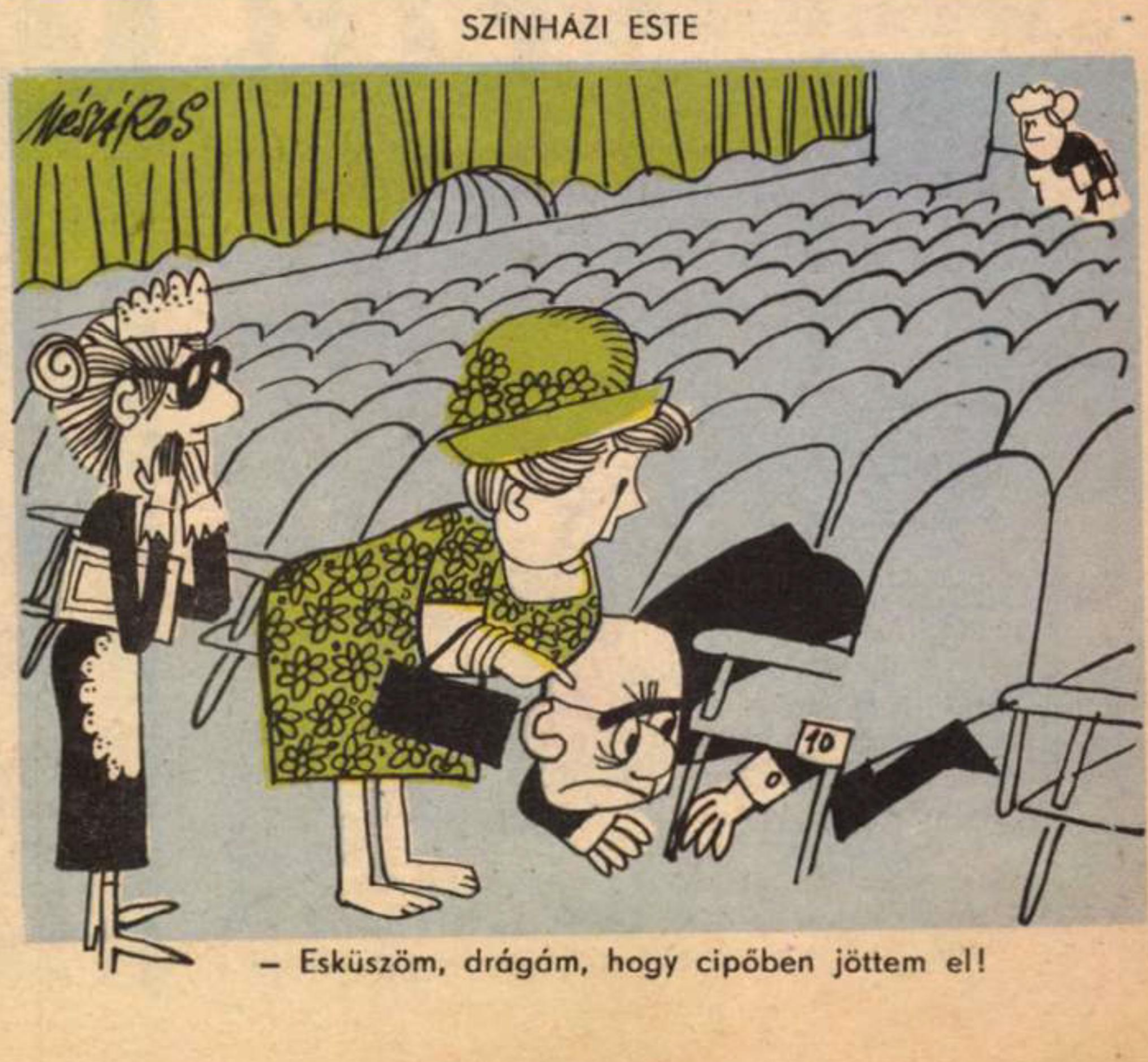

– Esküszöm, drágám, hogy cipőben jöttem el!

KÖZÉPKORI VÁROSTROM

Sajdik Ferenc rajz

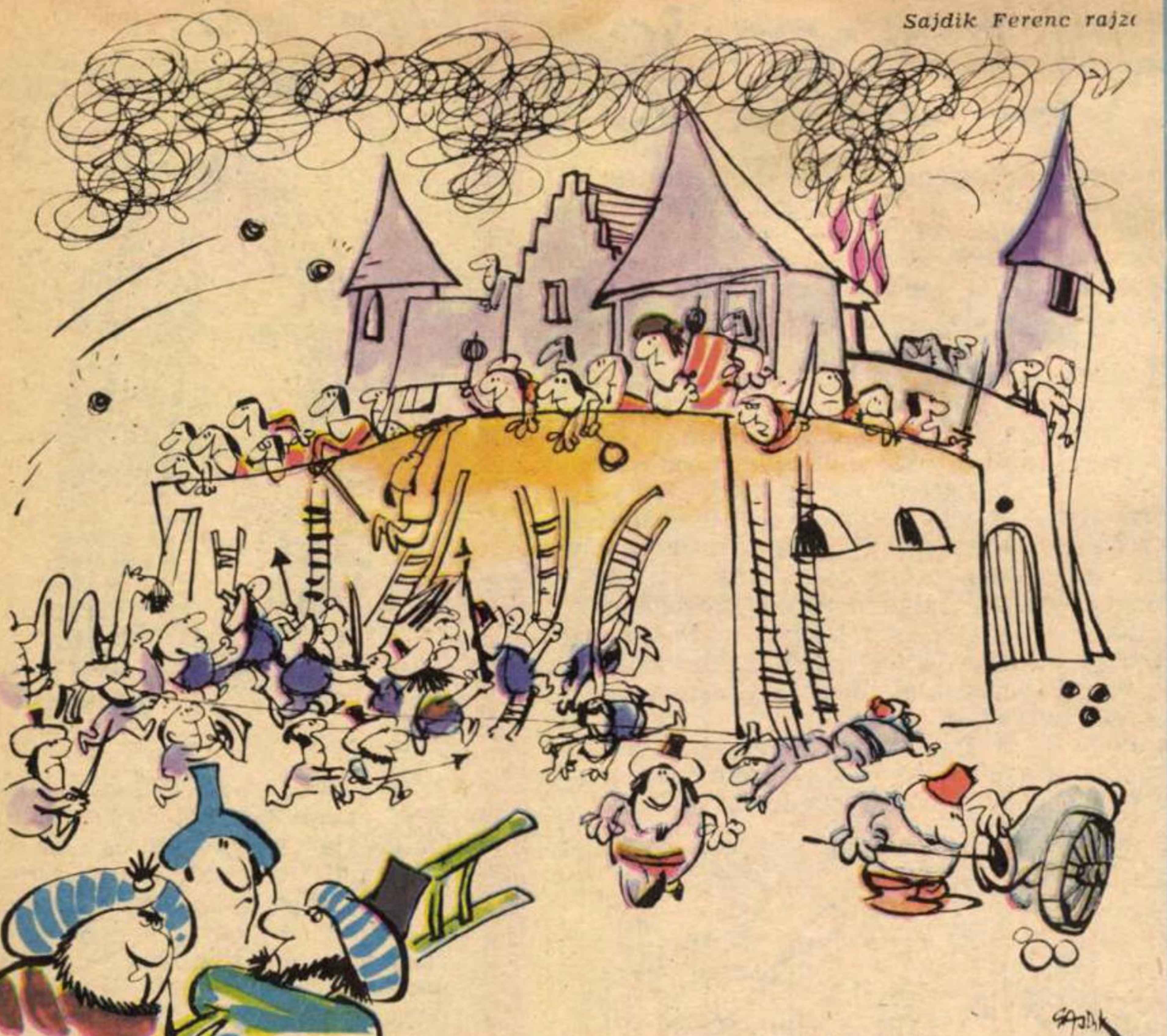

– És ha megpróbálnánk, mint nyugati turisták bejutni?

AMERIKA

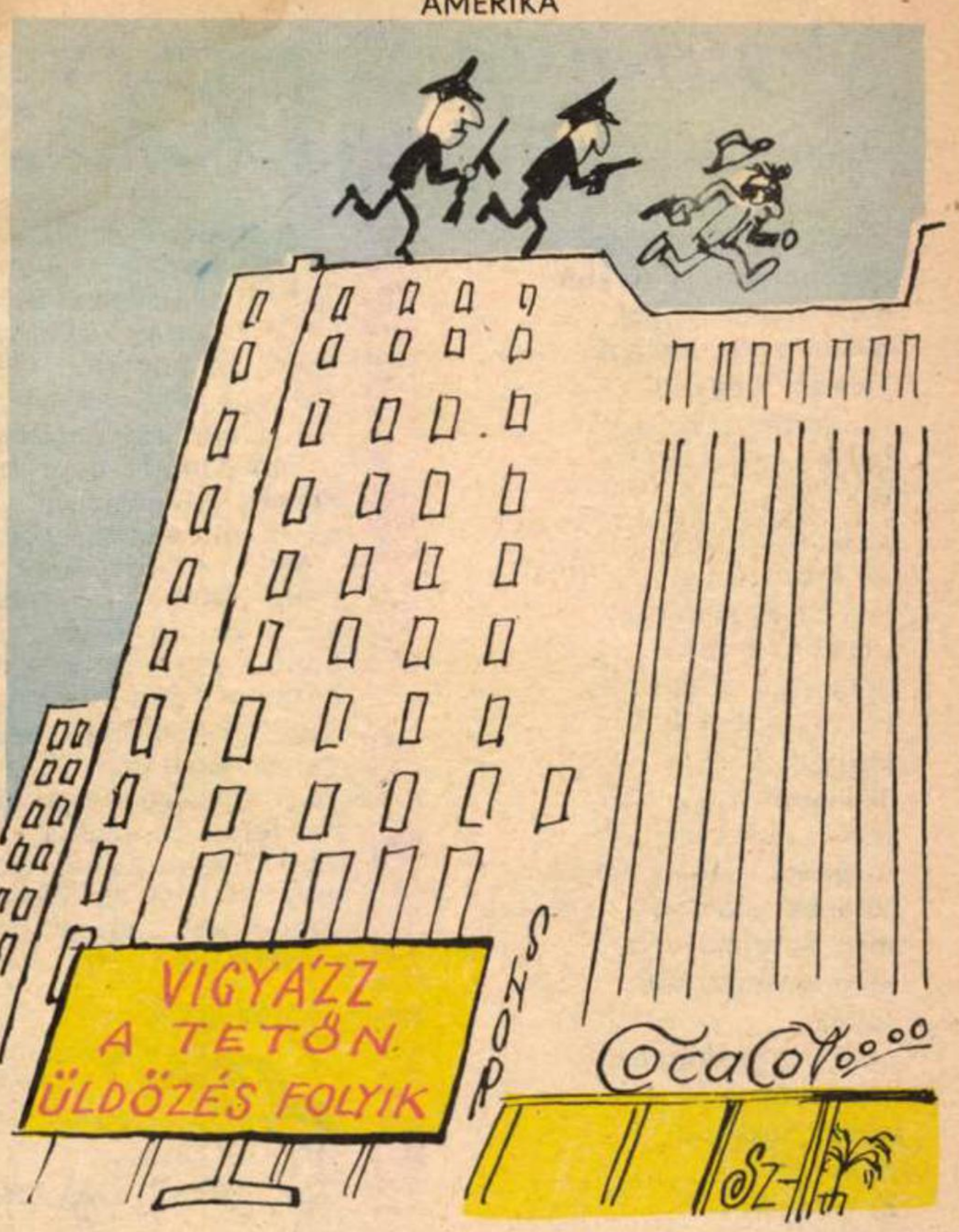
VIGYÁZZ A TETŐN ÜLDÖZÉS FOLYIK
SHOP
CocaCola
SZ-

ÜDÜLŐVÁLTÁS

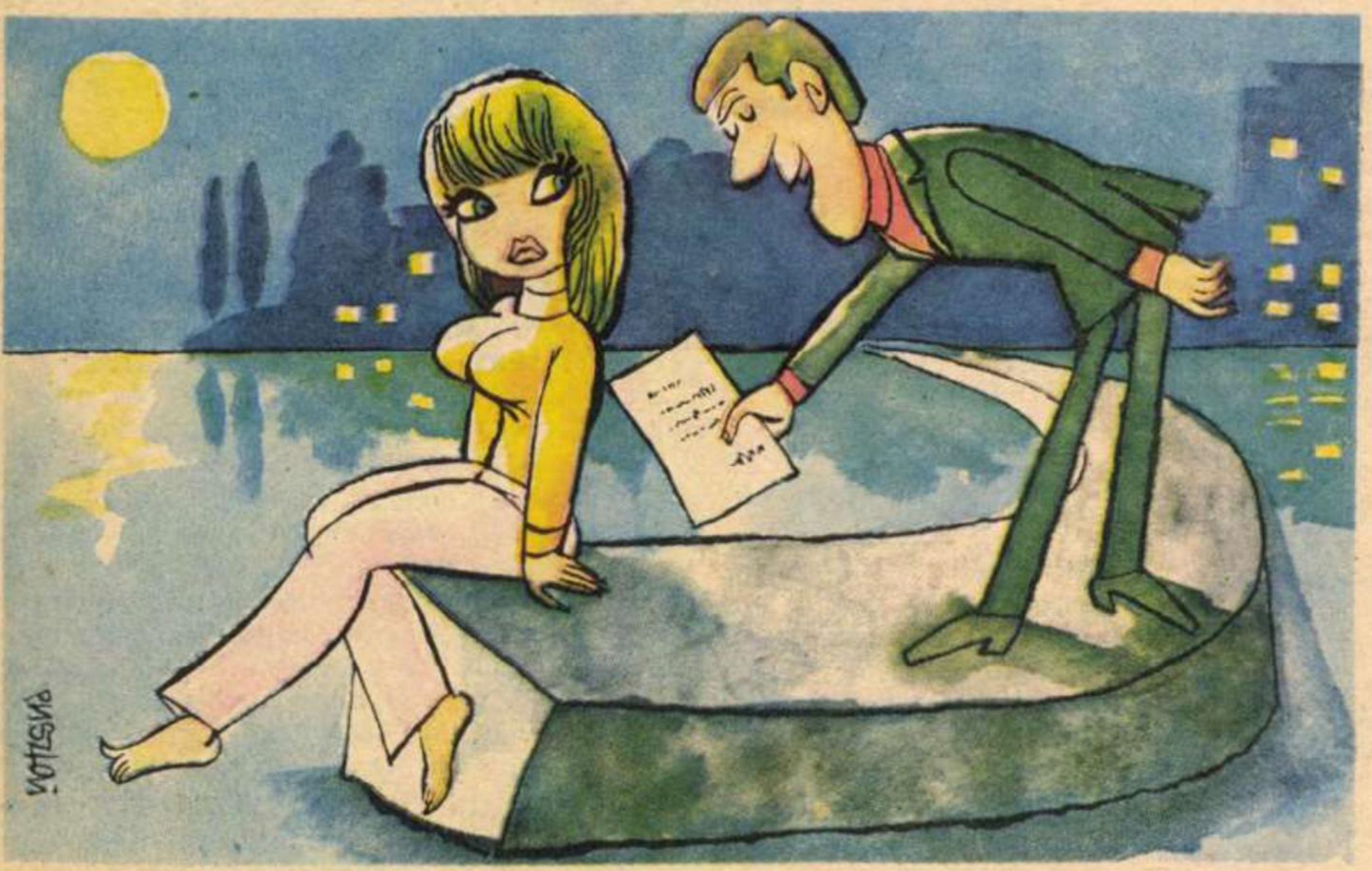

– Jolika? Megbízólevelet találtam a szobámban, hogy jöjjek el a randevúra. Én vagyok a Pista váltótársa.

FOTÓZZON A LUDASNAK!

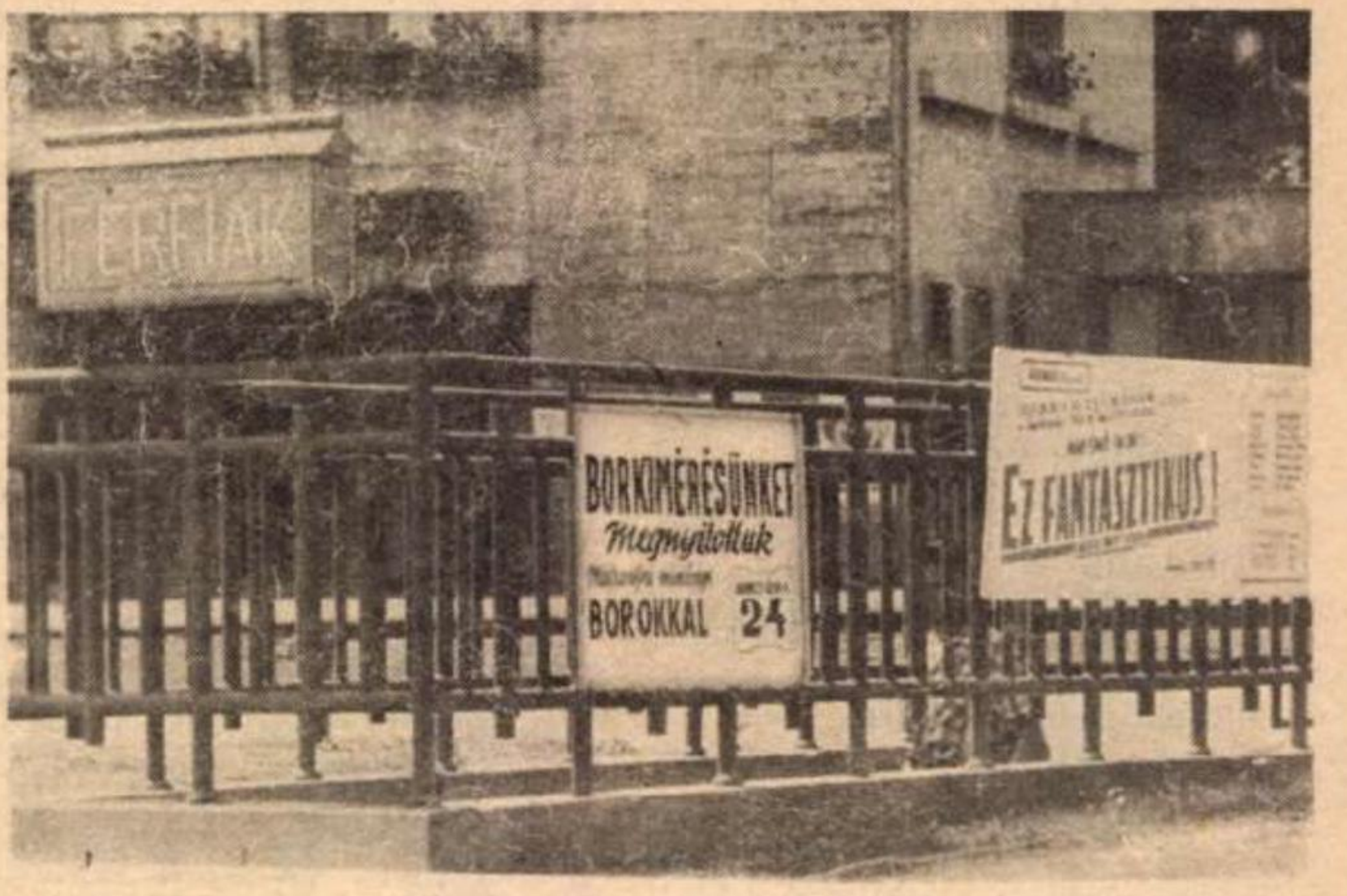

Mindent a megfelelő helyen...

(József Zsuzsa, Budapest)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HOL AZ OLLÓ?

Tavasszal a nemzetközi vásáron láttunk egy elektromos kéziollót, amelyet a bécsi Singer-cég állított ki. Meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt — az olló árát (valutában), a vámot és az egyszeri importletétet is sikerült biztosítanunk, ha nem is pillanatok, de néhány nap leforgása alatt. Május 27-én már kezünkben volt az MNB fedezetigazolása és mentünk a Ferunion Vállalathoz, kértük, üsse nyélbe nekünk ezt az ollóvásárt. Azt ígérték, hogy 1—2 héten belül kezünkben az olló. Két hét elmúltával reklamálni kezdtünk. A Ferunion az 1. sz. AKÖV vásári kirendeltségéhez utasított bennünket. Az AKÖV telefonon megígérte, hogy még aznap leszállítja a gépet. Nem szállította. Sem aznap, sem egy hét múlva. Június 21-én újból reklamáltunk. Akkor azt a meglepő választ kaptuk, hogy a MASPED a poznani vásárra szállította ki a mi ollónkat...

Azóta szakadatlanul folyik a „Hol az olló...?" játék a Ferunion, az AKÖV, a MASPED, a bécsi Singer-cég és szövetkezetünk között levélben, telexen, telefonon.

Nem mondom, izgalmas játék ez — de igazán csak akkor élvezetes, ha gyerekek játsszák és nem felnőttek. Pláne nem komoly cégek felelős ügyintézői!

Heksch László
főkönyvelő
Csöpi Gyermekruházati Ktsz, Budapest

A NEVELÉS CSŐDJE

Hegedüs István rajza

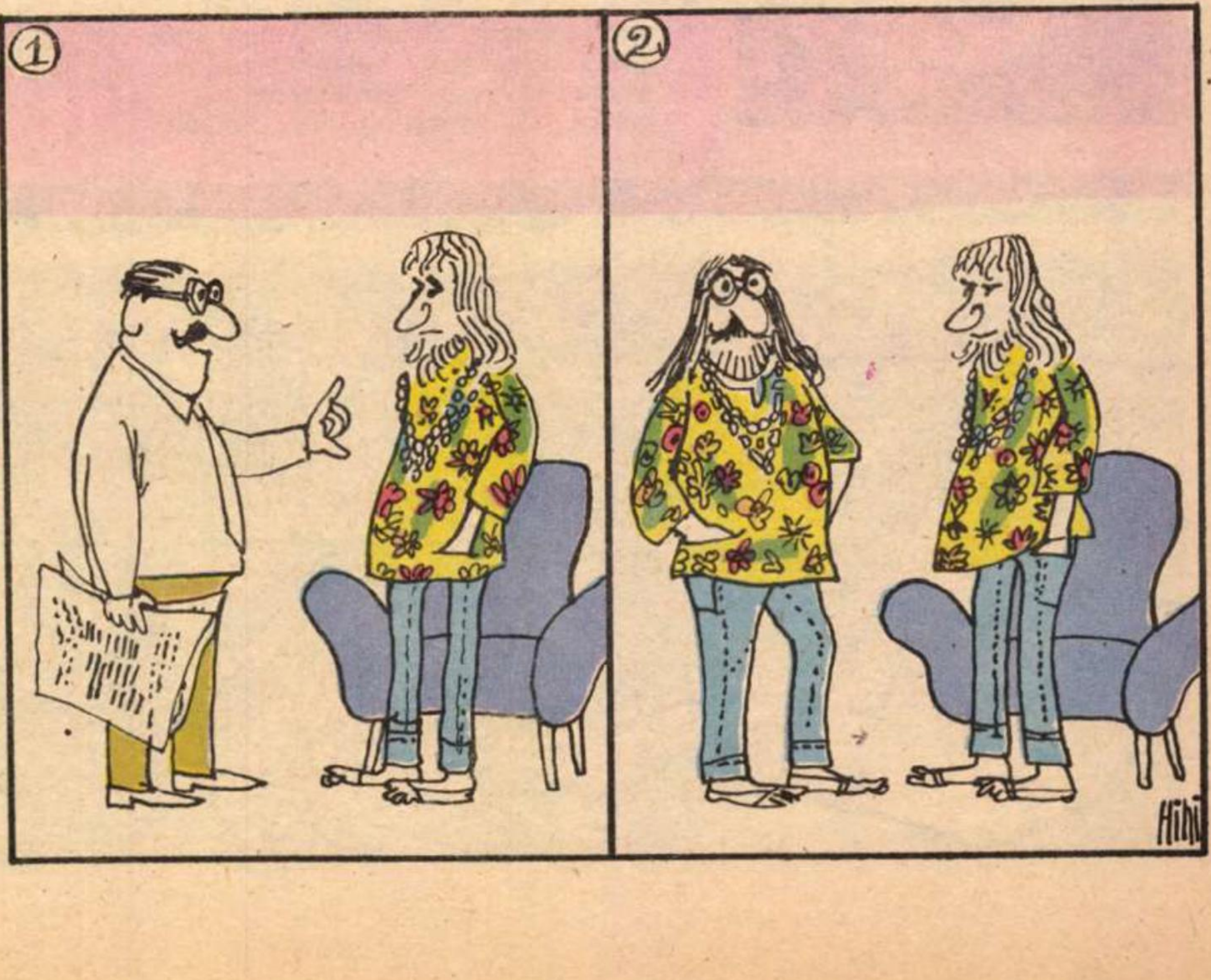

Végtelenség

Hatalmas gömb,
sokkilós piroslό
eidami sajt belsejében,
egy boltozatos lyukban
mély felelősséggel,
alkotó szenvedéllyel,
elemző tudással
vitatkozik a világ
létkérdéseiről
két bölcs
sajtkukac.
Az igazi tudós
merész és szerény,
amint az egyikük
gondosan kifejtett
véleményéből is
kiviláglik:
„Lehetetlenség, hogy
a mi sajtunk lenne
az egész világegyetem.
Vannak talán még nagyobb,
még hatalmasabb,
még lyukacsosabb
sajtok,
ahol magasabbrendű
élet virágzik,
s ahol sokkolta
fejlettebb,
értelmesebb,
tökéletesebb
sajtkukacok élnek
hasonlíthatatlanul magasabb
kultúrával.
Egy napon talán,
átszelve a mindenséget,
meglátogatnak minket.
Nem ésszerű feltételezni,
hogy a mi világunk
az egyetlen."
A másik tudós
sokáig hallgat,
majd megfontoltan
így szól:
„Mindez csak feltevés,
a képzelő erő,
a féktelen logika
üres játéka.
A mi közvetlen feladatunk
a világűr
békés célokra való
felhasználása!"

Feleki László

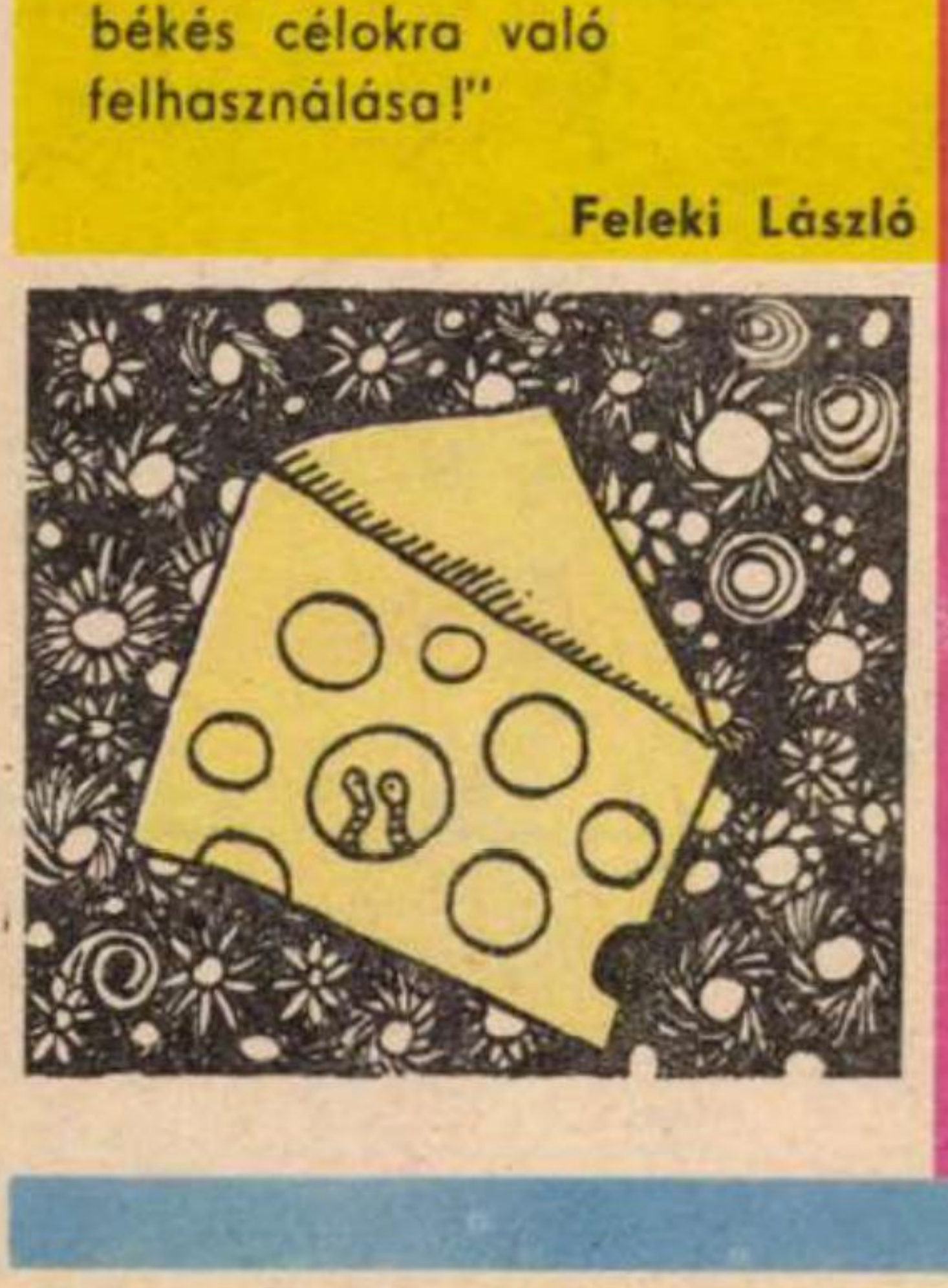

nagy Felfedezés

Mikor e sorokat rovom, még egy kicsit magam is kételkedem, még reszket a kezem, ahogy a hatalmas távlatokra gondolok, még rekedten kiáltom csak az újjongás szavával: Heuréka! Felfedeztem!

Pedig nem, nem lehet tévedés. Tessék ellenőrizzék a tényeket, a gondolatmenetet. Tehát:

1968. május 6-án vettem egy üveg kimért narancsszörpöt a Szent István körúton. Kitöltöttem belőle egy keveset, szódavízzel keverve felhajtottam, majd a nagy üveget félretettem. Meglepetve észleltem egy idő után, hogy a szörpanyag kettévált benne: felül narancssárga színű, lentebb fehér színű folyadék-elegy helyezkedett el. Ekkor még nem gondoltam semmi jelentősre, fogyasztottam a felső réteget, majd az alsót, mivel ízetlen volt, otthagytam.

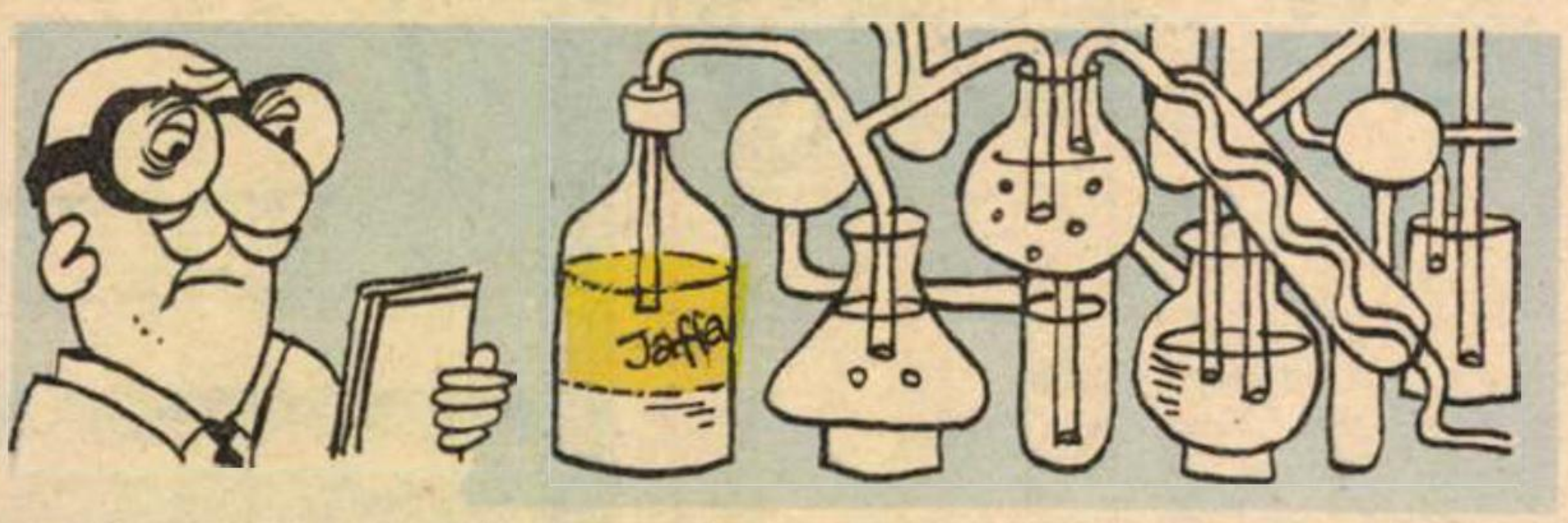

1968. június 19-én ismét vásároltam egy üveg kimért Jaffa narancsszörpöt, ezúttal a Népköztársaság útján. Kevertem belőle egy-két pohárral, majd félretettem. És íme: néhány nap múltán a folyadék megint két rétegre vált szét: felül a narancs színű volt és sűrű, alul átlátszó, víz színű. Ekkor már gyanítottam valamit, de csak homályosan, mintegy tudat alatt érlelődtek a gondolataim. És érlelődés közben a szörp el is fogyott.

Nos, azután 1968. július 25-én ismét beszereztem egy üveg kimért narancsszörpöt, ezúttal egy harmadik üzletben, ismét fogyasztottam belőle, megint félretettem és újra felfedeztem, hogy két rétegre különül. Ekkor már következetesen kezdtem el gondolkodni. Így:

1. Ha három üveg különböző helyen vásárolt narancsszörp esetében ugyanaz a jelenség megismétlődött, akkor ez a jelenség törvényszerű. Ha pedig törvényszerű, tudományosan feltárható.

2. A jelenség lényege, hogy a szörpaanyag rövidebb állási idő után kettéválik. Megállapítandó: milyen anyagi természetű rétegekké. A megállapítást illetően az alsóbb rétegre koncentráltam, mivel a felső réteg közönséges ízlelési ellenőrzés során narancsszörpnek bizonyult. Elvégeztem tehát gondosan az ízlelési próbát az alsó rétegre nézve is. Víz íze volt! Ezzel nem elégedtem meg azonban. Egy szellemes szerkezettel, amely egy szalmaszálból állt, az alsó réteget kiszívtam a felső alól és egy előkészített retortába eresztettem. Az ily módon kinyert anyagot a vonatkozó irodalomra támaszkodva, elektronikus úton felbontottam elemeire: az elemek oxigénnek és hidrogénnek bizonyultak. Vagyis tudományos megerősítést nyert az az ízlelési tapasztalat, hogy a titokzatos folyadék: víz.

3. Igenám, de — ugyebár, felfigyeltek rá — a víz nem felül, hanem alul helyezkedett el az elegyben. Márpedig alul mi helyezkedik el? Az, ami nehéz. Nem, nincs kétség felőle, felfedeztem: *nehéz vízről* van szó!

4. Mindezek alapján bebizonyítottnak tekinthető és tudományos érvénnyel kimondható: a narancsszörp bizonyos állási idő után magától, nagyobb mennyiségű — általában az összmennyiség egyharmadára tehető — nehéz vizet termel ki magából. A nehéz víz pedig, mint ez köztudomású, az atomipar egyik keresett alapanyaga!

Ezért kiáltok tehát én heurékát. Nem hinném, hogy túlzok, ha azt állítom, hogy felfedezésem az egész hazai népgazdaság helyzetét befolyásolja. Tessék csak elképzelni: nem kell mást tennünk, mint megfelelő mennyiségű narancsszörpöt beszereznünk, állni hagynunk, majd az alsó réteget leszívnunk, tartályokba átpumpálnunk és máris tetszés szerinti mennyiségben bocsáthatjuk a világpiacra az arannyal egyenértékű nehéz víz kilóit, mázsáit, tonnáit!

Felfedezésemet hazafiúi lelkesedéstől áthatva ingyen bocsátom a nép, az ipar és főként a kereskedelem rendelkezésére.

Gombó Pál

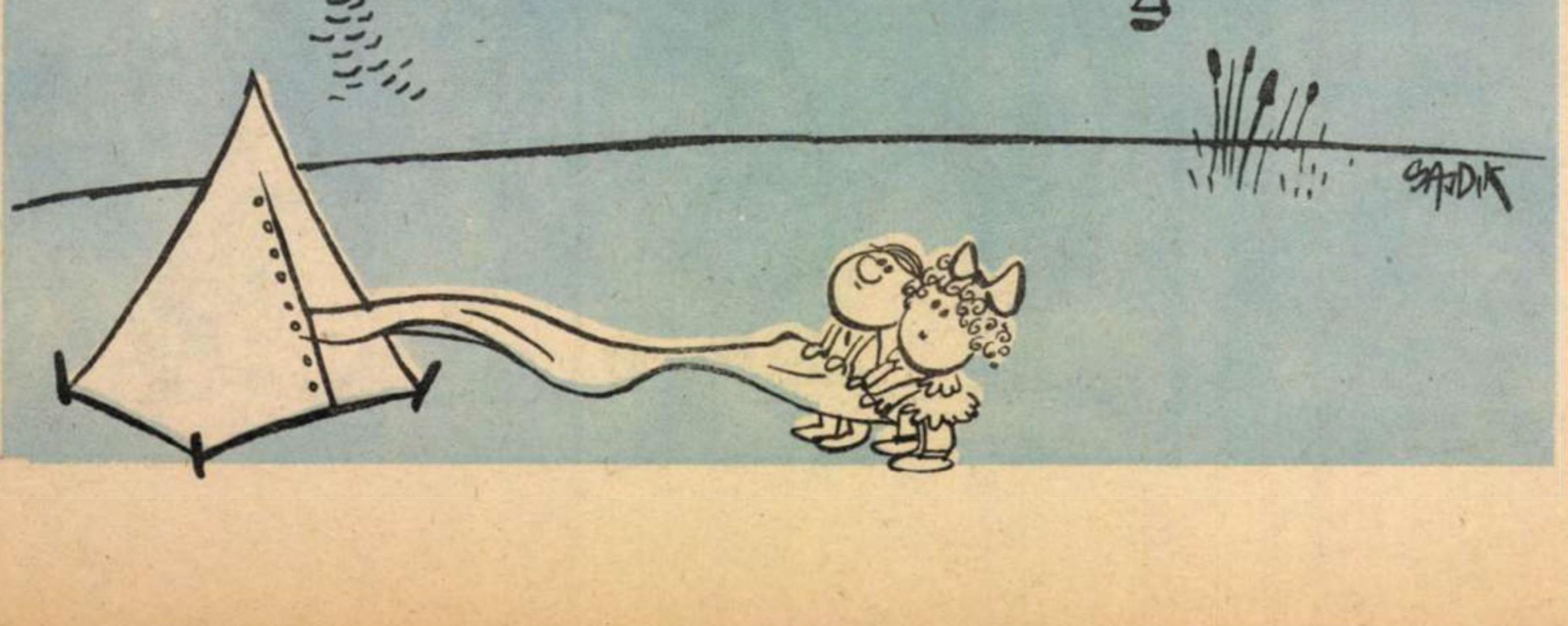
NASZÚT

Sajdik Ferenc rajza

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

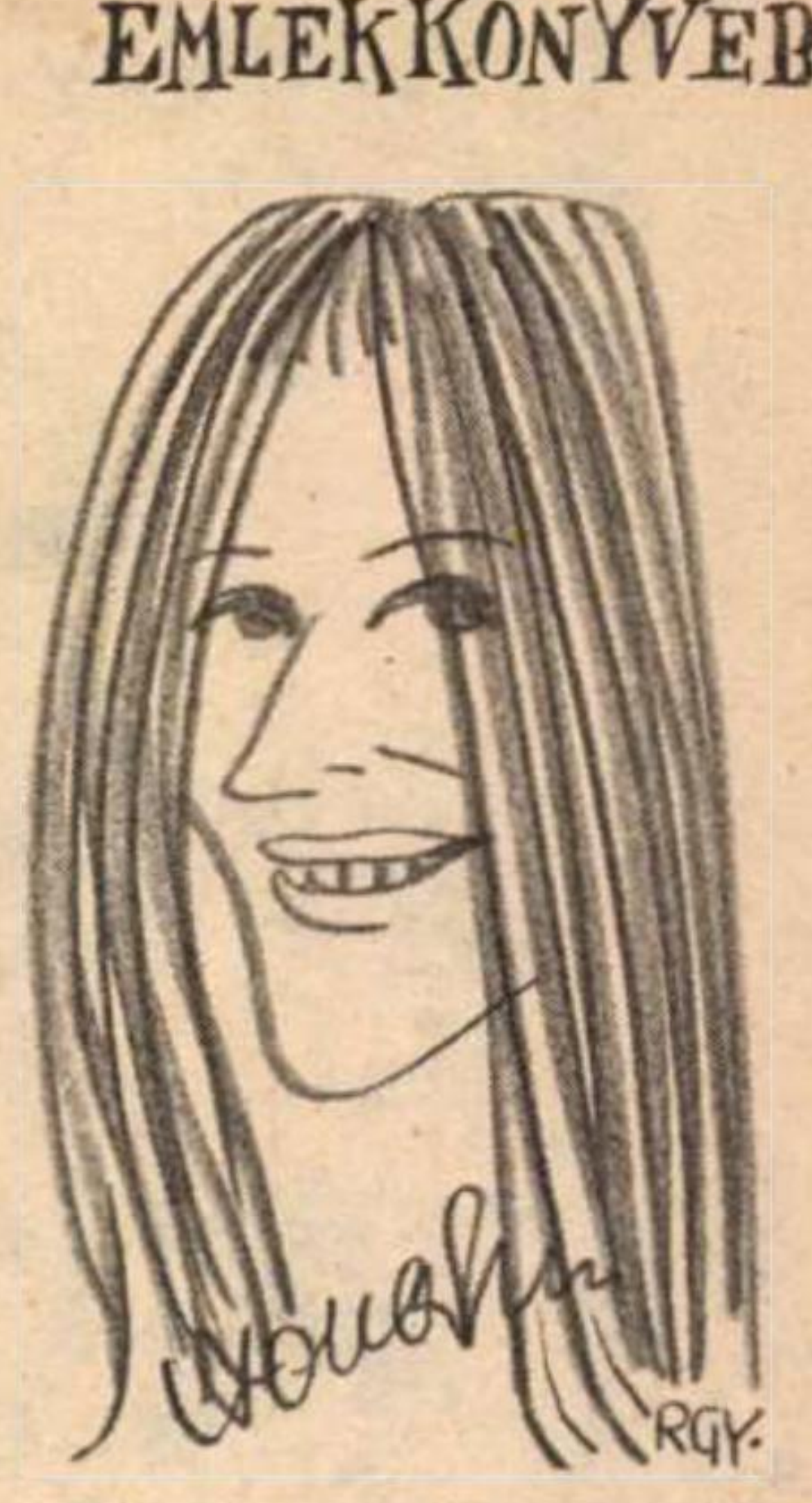

Az „Ezek a fiatalok" című filmben énekeltem a „Szőke Annie balladája" című dalt és ezzel a számmal szerepeltem Cannesban is. Soha ilyen viszontagságos fellépést! A baj ott kezdődött, hogy a nagy bőröndöm — amelyben a dal kottája volt — nem érkezett meg. Valami tévedés folytán a párizsi Orly repülőtéren — ahonnan Cannes-ba indultam — nem tették be a repülőgépbe. Kétségbeestem: mihez kezd a huszonnégy tagú fesztivál-zenekar kotta nélkül? Próbákra is szükség lenne — panaszoltam izgatottan a rendezőknek. S akkor felkeresett Pierre Valin impresszárió, aki a „Szőke Annie balladájá"-t lemezre akarta felvétetni, francia szöveggel. Elmondtam neki, hogy nincs meg a kottám, közeledik a gálaesten való fellépésem ideje, és a zenekarral még egy próbám sem volt, és nem is lesz majd kotta nélkül. Valin azt a tanácsot adta: neki megvan a dal magyar felvétele, talán e lemez segítségével hajlandó lesz próbálni a zenekar. A francia muzsikusok először hallani sem akartak róla, végül azonban mégis sikerült rábeszélnem őket. Kotta nélkül persze döcögősen mentek a próbák, harmadszorra már úgy-ahogy megbarátkoztak a számmal, azt azonban előre megmondták: kotta nélkül nem kísérik az előadáson a dalt. Most megkezdődött a versenyfutás az idővel. Én telefonon sürgettem a bőröndöt, Párizs megígérte, hogy megkeresik. De vajon időre megérkezik-e? Másfél órával a gálaest előtt megkaptam a kottát és a „Szőke Annie"-val nagy sikert arattam. A zenekar olyan jól játszott, mintha már egy hete kottával próbált volna. Ezek után visszarepültem Párizsba. Az Orly repülőtéren, a cannes-i eseten okulva, óvatosságból ellenőriztem, hogy a bőröndömet rendben elhelyezték-e a Budapestre induló repülőgépen. Megnyugtattak, hogy már a gép bőröndraktárában várja a startot. Még volt egy kis idő, és én ámuló szemekkel bolyongtam az Orly repülőtér csodaszép üzletei, csillogó vitrinjei előtt. Annyira elmerültem a látnivalókban, hogy csak a beszállásra felszólító figyelmeztetést hallottam meg. Siettem a kijárat felé, de bizony a hatalmas várócsarnokból jó hosszú ideig tart az út a repülőtér betonjáig. Így történt, hogy egy perccel lekéstem a gép indulását. Tehát másodszor is balszerencsém volt az Orly repülőtérrel. A gép elment, én Párizsban maradtam. De a bőrönd ezúttal elrepült.

Koncz Zsuzsa

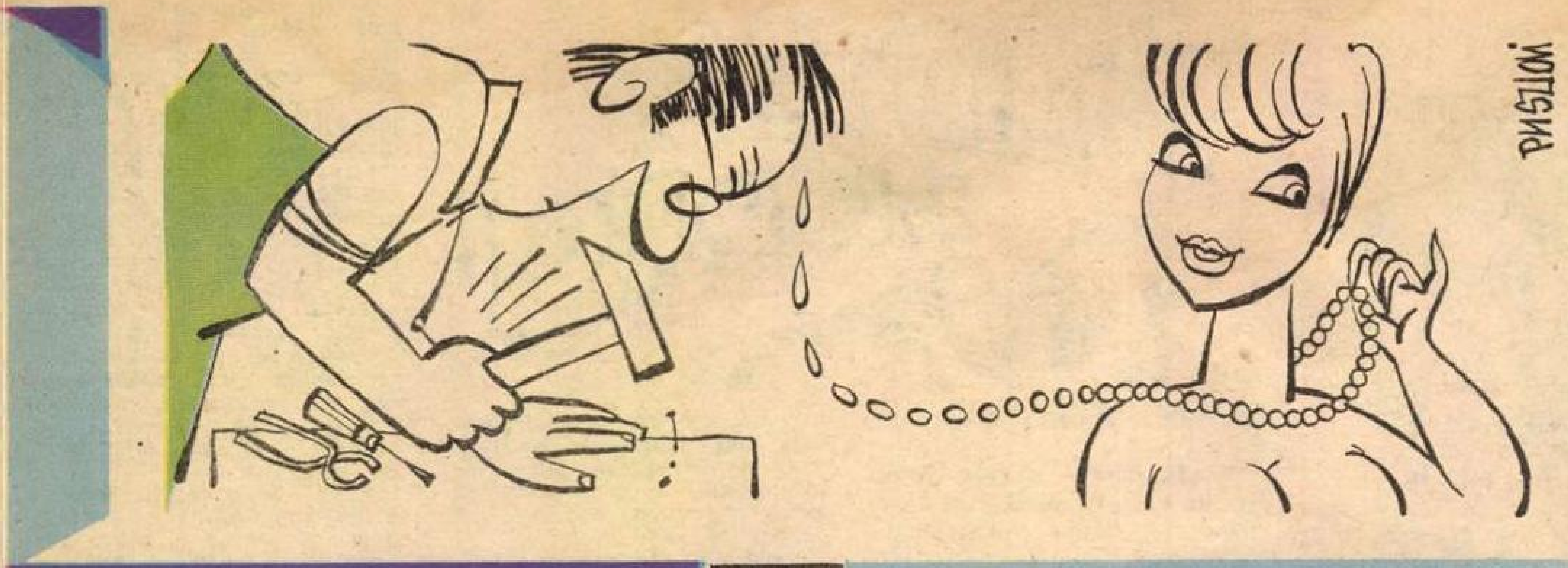

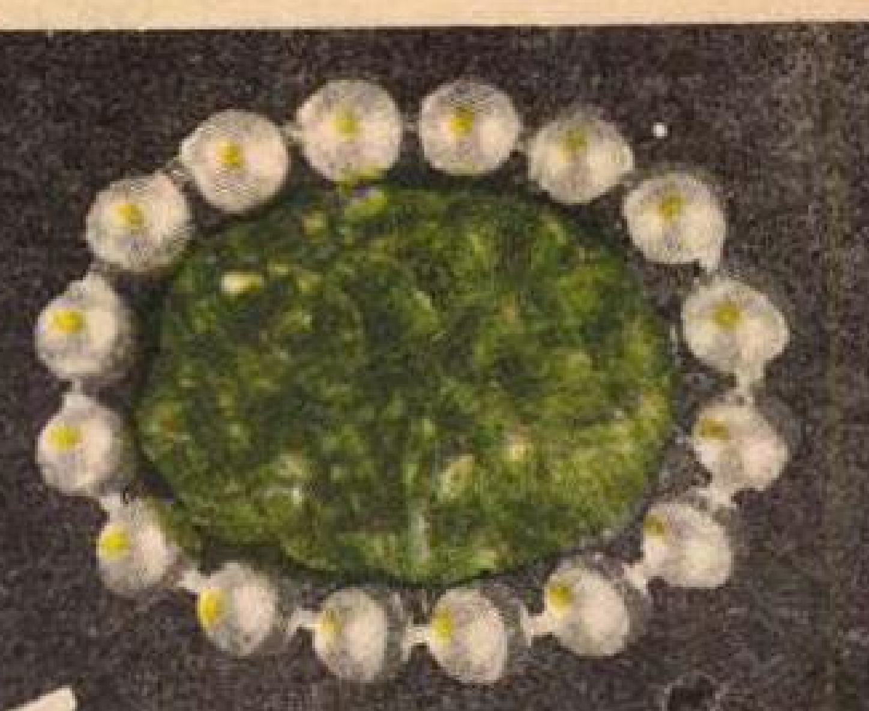

ÉKSZER

PUSZTAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, ERDEI, VASVÁRI, HEGEDŰS

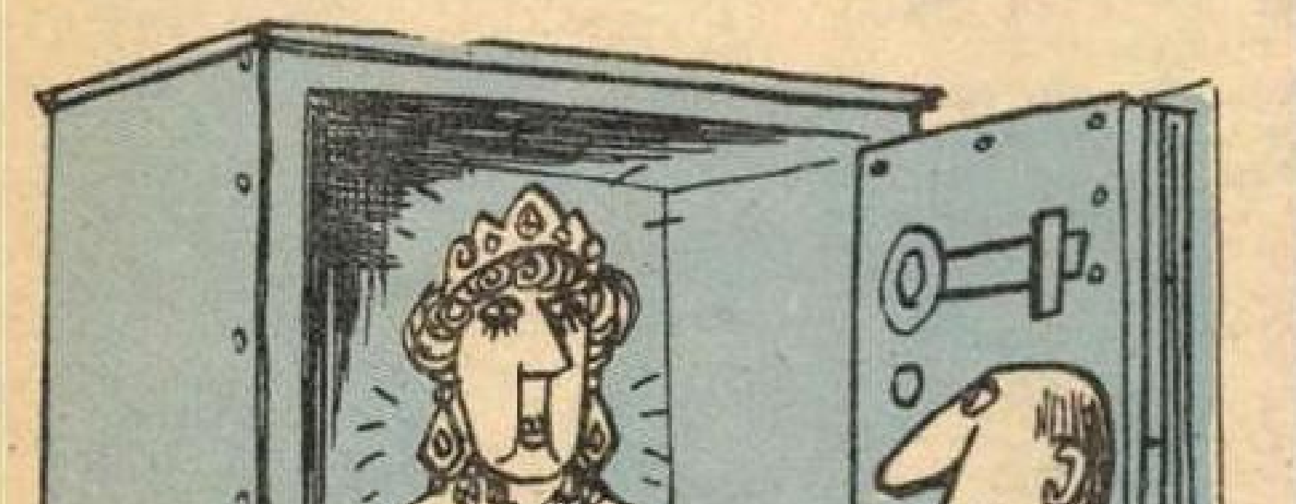

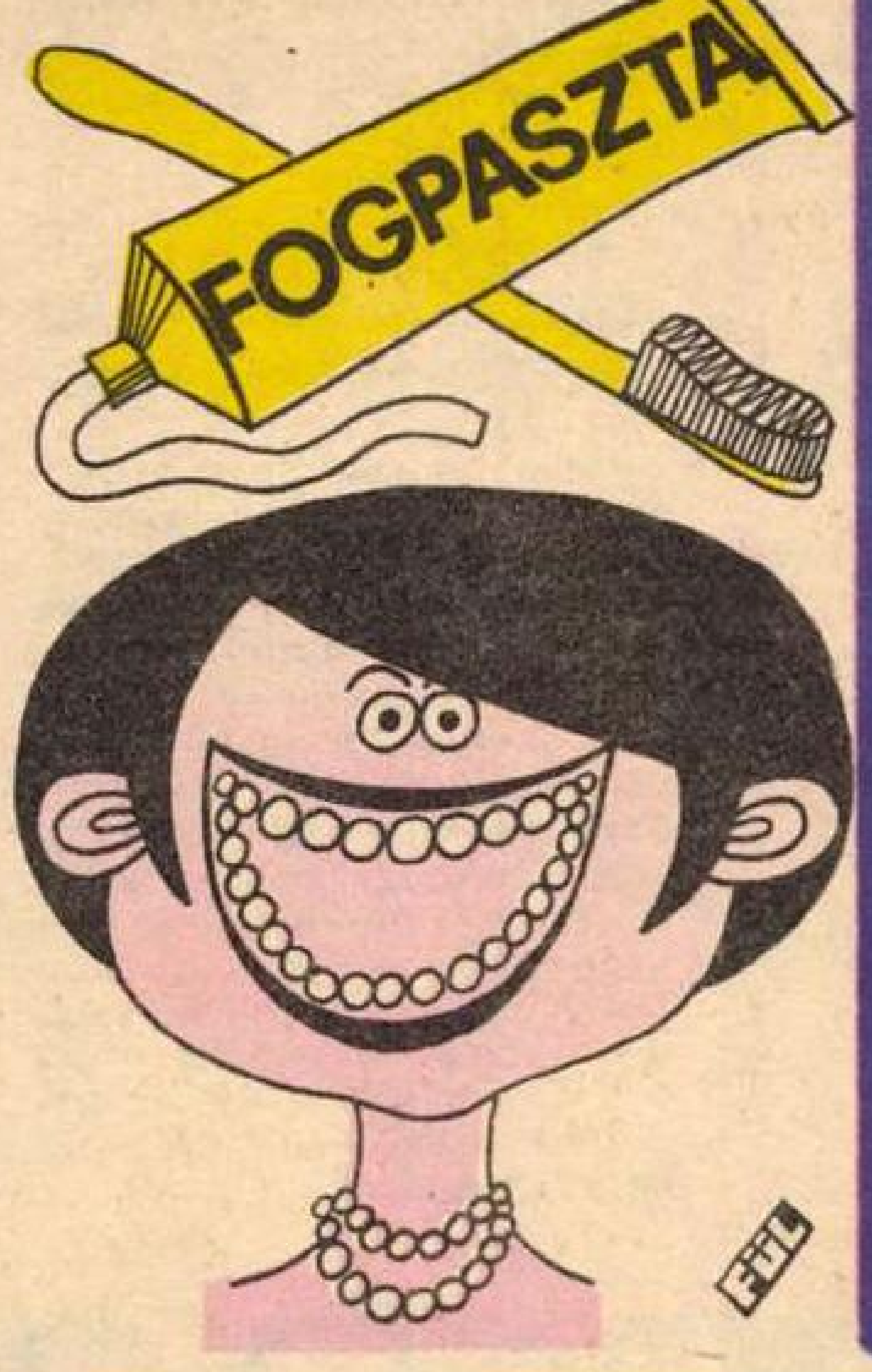
FOGPASZTA
FÜL

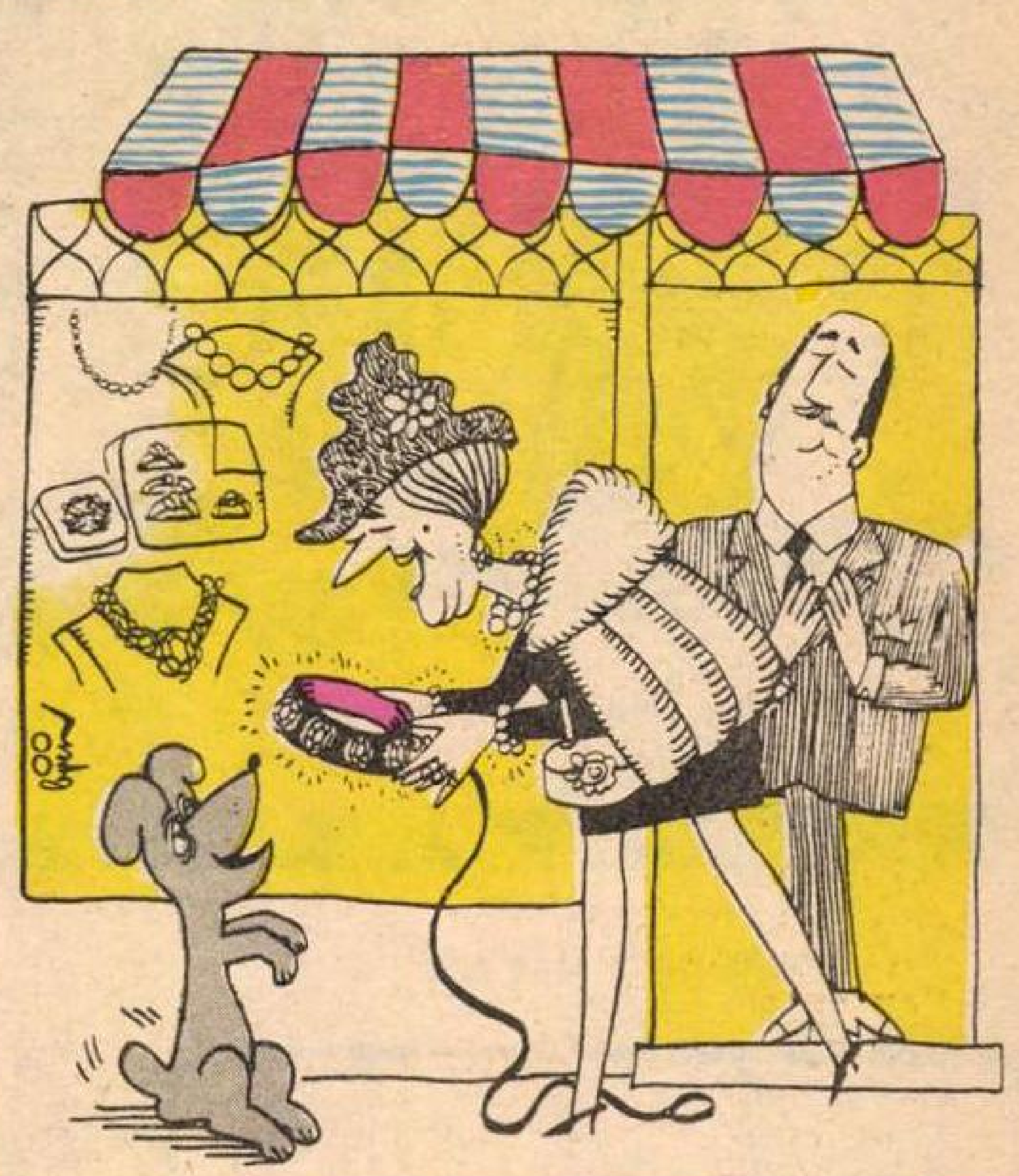

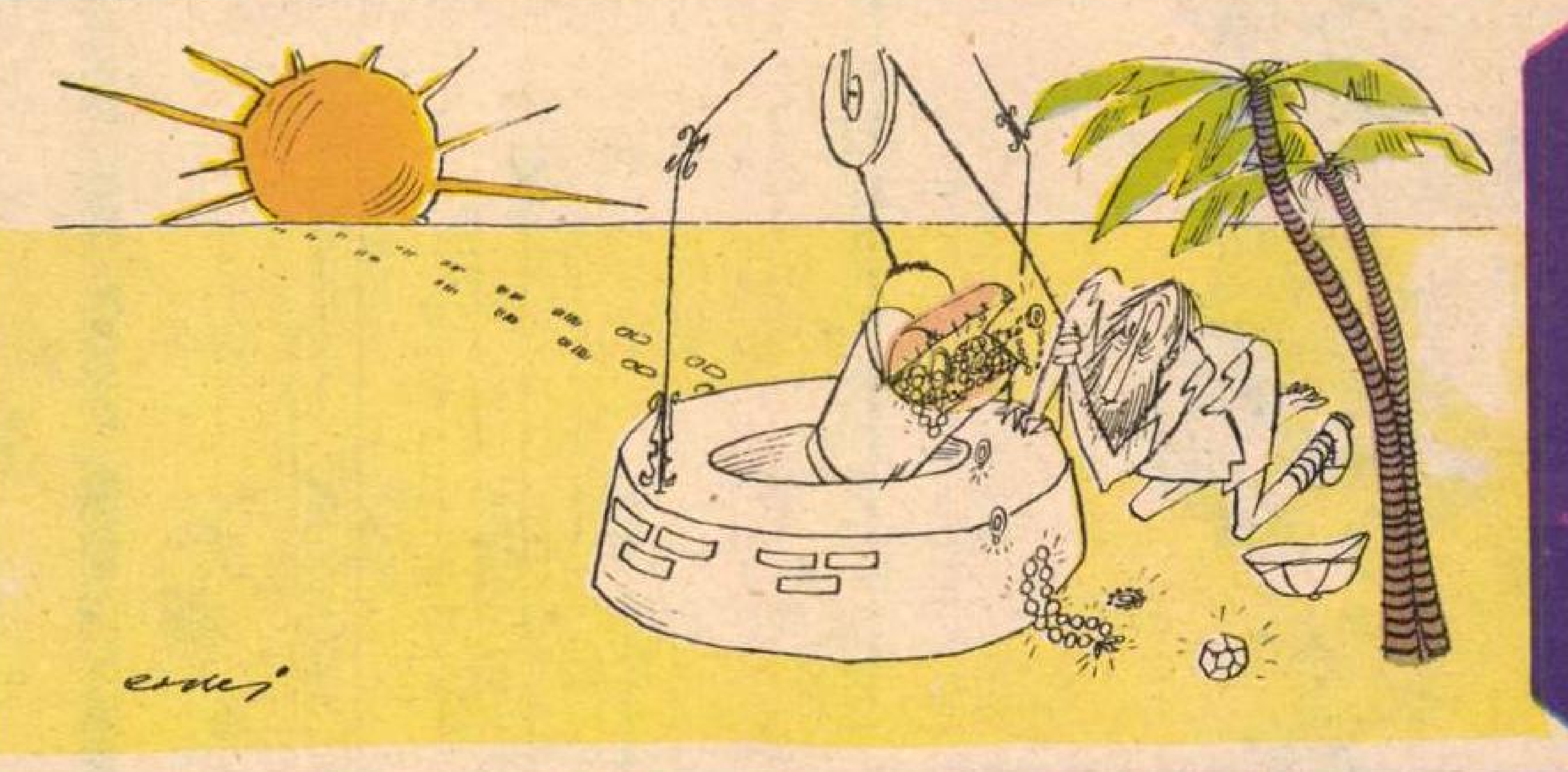

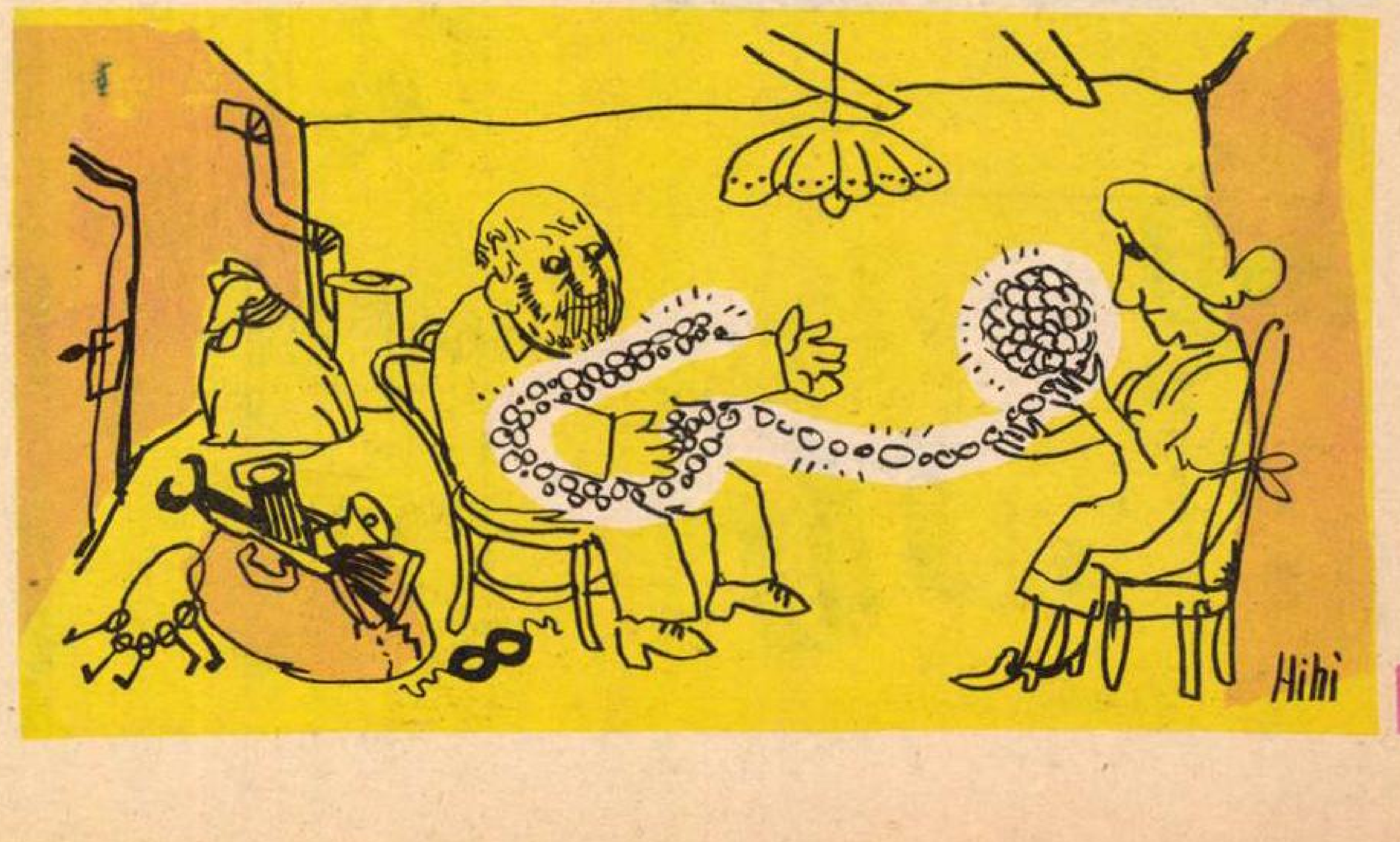

GONDOSSÁG

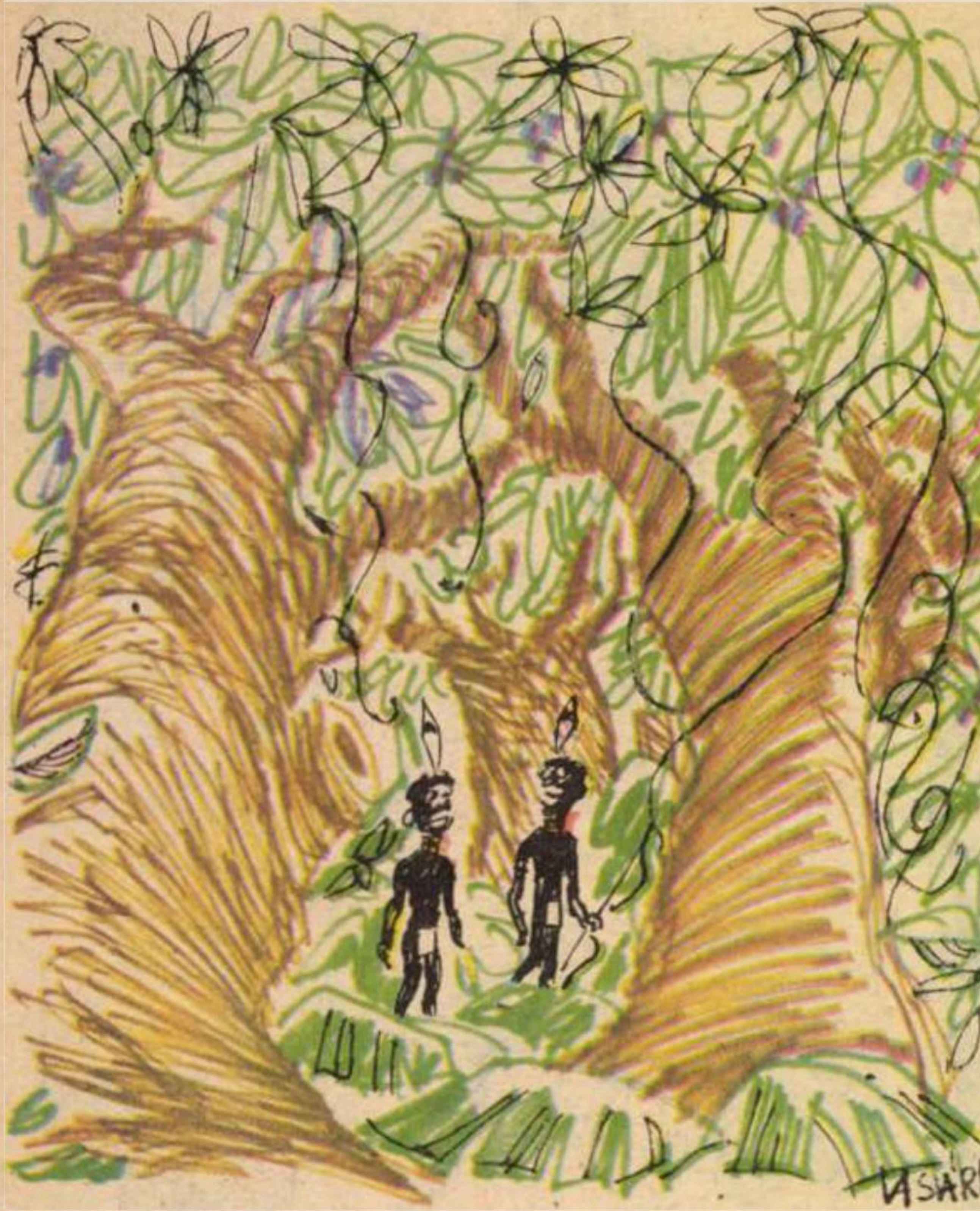

– A szabadságom alatt légy szíves, öntözd a növényeimet . . .

RAVASZ MACSKA

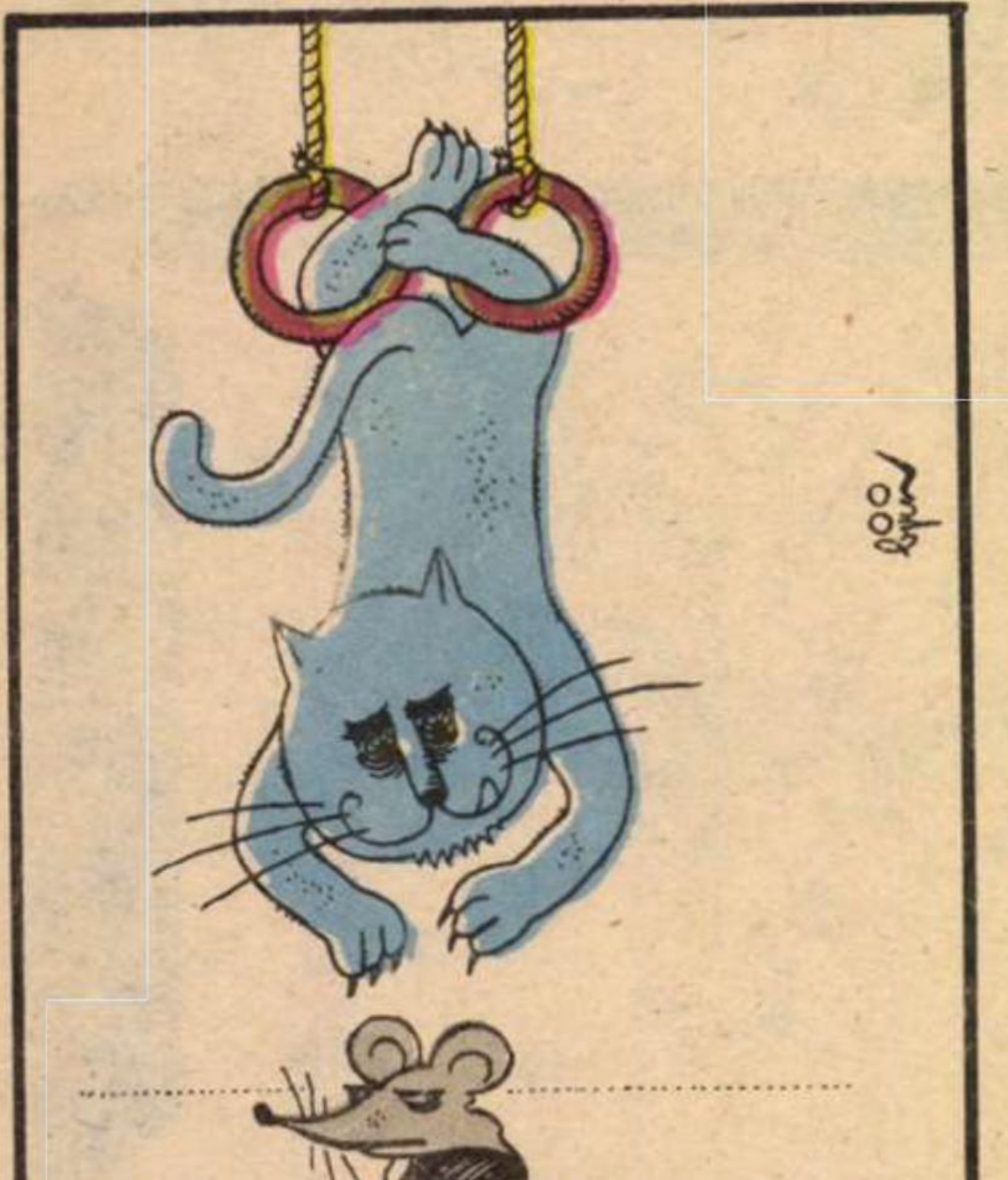

OLIMPIAI EDZÉS

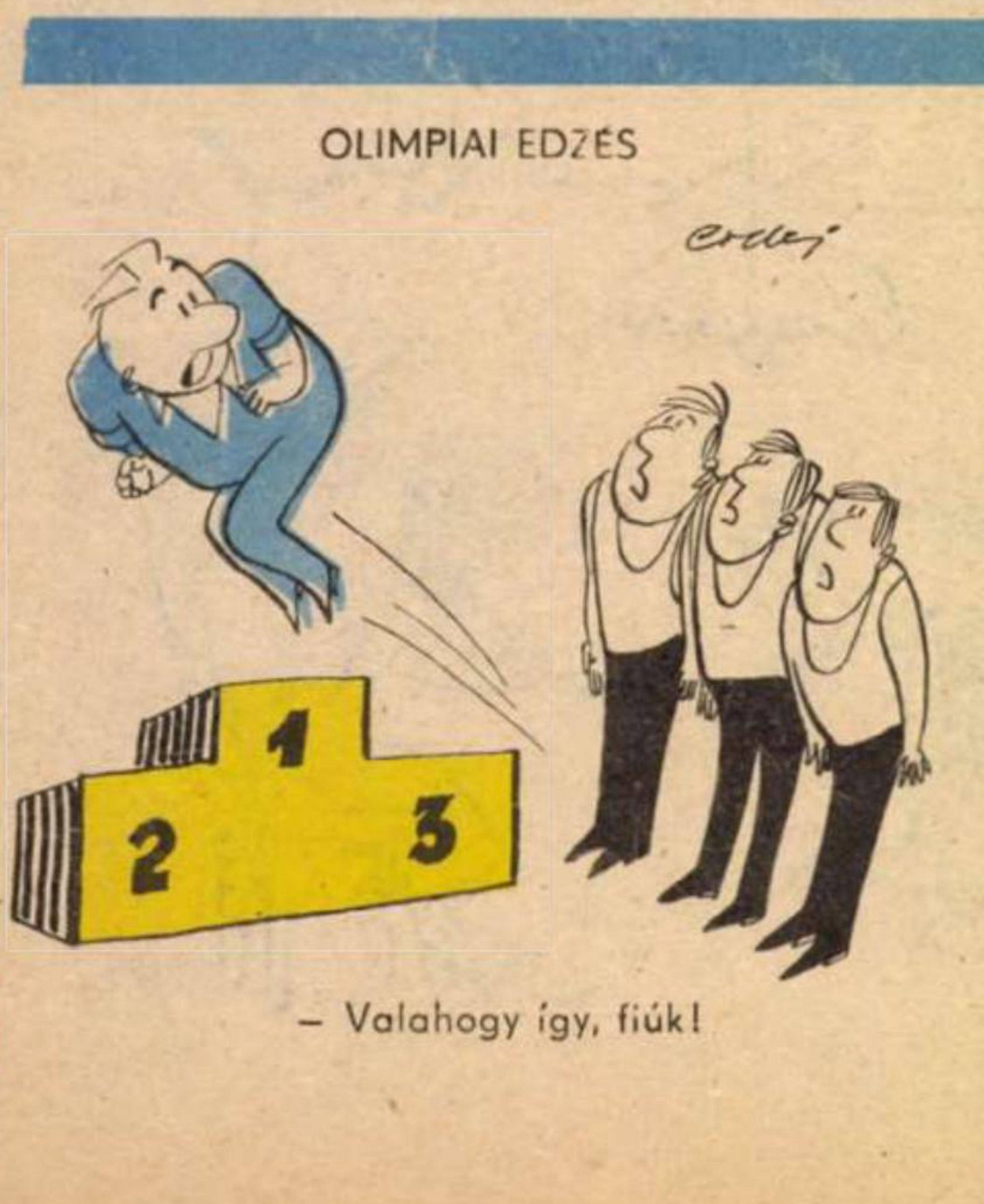

– Valahogy így, fiúk!

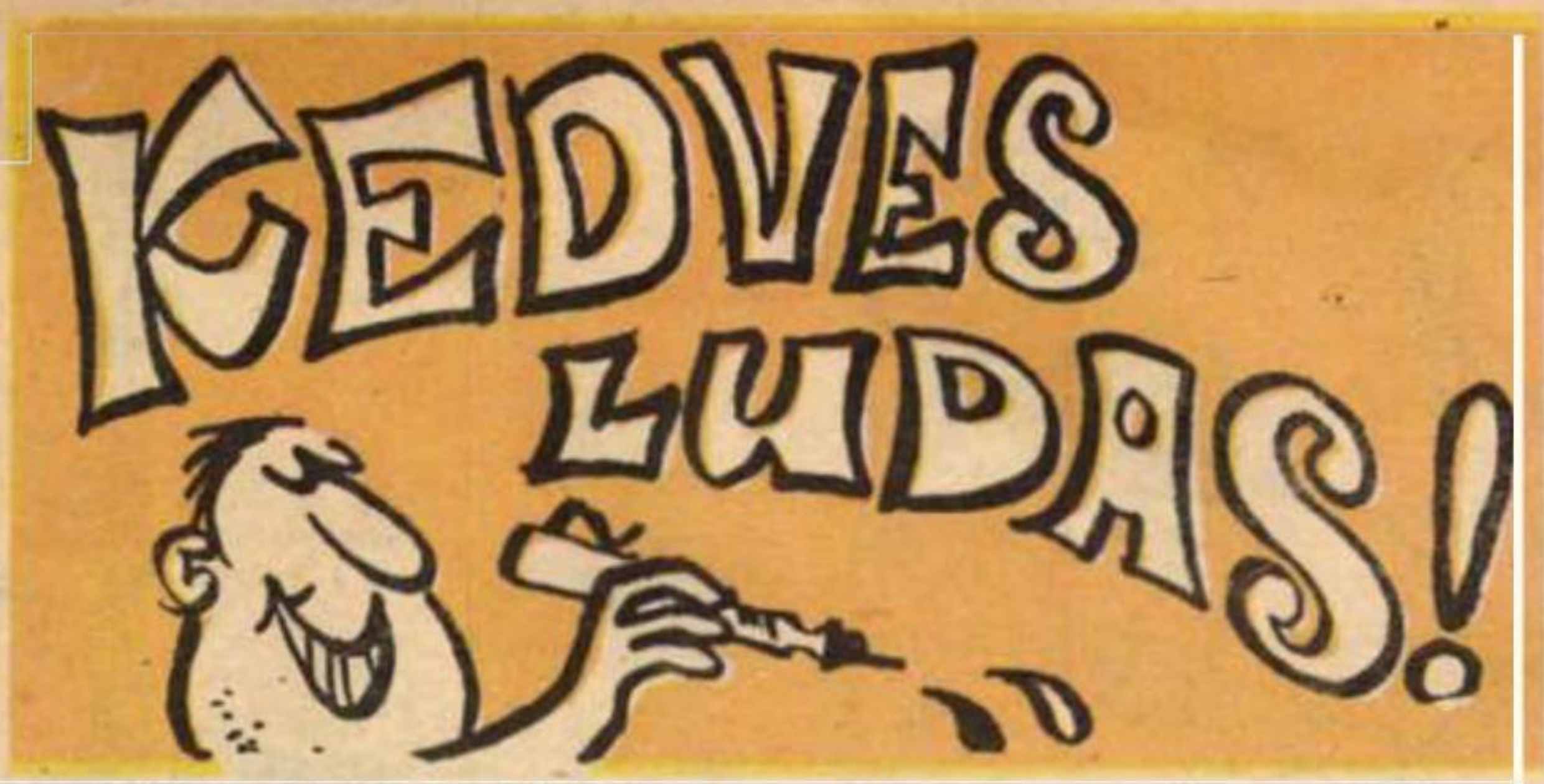
KEDVES LUDAS!

KI VOLT BRÓDY SÁNDOR

Bródy Sándor a róla elnevezett VIII. kerületi utca elejének házfalán elhelyezett emléktábla szerint regény volt, de amellett drámaírással is foglalkozott. A szóban forgó tábla ugyanis így fest, jobban mondva így festették meg, fehér alapon szép nagy, fekete és piros betűkkel:

BRÓDY SÁNDOR-UTCA
BRÓDY SÁNDOR (1863—1924)
REGÉNY ÉS DRÁMAIRÓ

Ebből világos, hogy a drámaíró elsősorban regény volt. Persze, ha a REGÉNY szó után a rövidítést jelző kötőjelet is kitették volna, akkor a legjámborabb olvasó előtt is menten nyilvánvalóvá válna, hogy Bródy Sándor regényíró és drámaíró volt. Csakhogy az itt nagyon is fontos kötőjelet az író neve és az UTCA szó közé tették, holott helyesírásunk már régen felhagyott azzal a gyakorlattal, hogy az utcát kötőjellel kapcsolja egybe a névadóval.

(heves)

Százötven éve, 1818-ban halt meg Dugonics András, az Etelka szerzője. Műve első kiadását — ezer példányt — rövid idő: három év alatt „elkapkodták".

Amikor Szeged város közönsége elhatározta, hogy nagy fiának szobrot emel, azt mondták, ez lesz az első profán szobor a városban, merthogy addig csak egyháziak voltak. Masa sógor, az egyik tanyasi szenátor így szólt:

— Ha már profán, legyék igazi, vagyishogy lovasszobor. Ne mondja a világ, hogy mi, tarhonyáshasú magyarok nem tiszteljük a tudást . . .

Persze nem lett lovasszobor, hanem hatalmas gránit talapzaton remek bronz. Az állami reáliskola elé állították 1876-ban. A liberálisok azt mondták: ez felekezeti kihívás, a csuhás szobor megtéveszti a népet az iskola jellege felől. A tanács parázs vitákat és veszekedéseket élt át, mígnem a szobrot egy éjjel titokban átköltöztették a szemben levő tér közepére. Az alsóvárosiak elcsodálkoztak ezen a hirtelen helyváltoztatáson, de aztán megnyugodtak. Azóta is így emlegetik a józan félreállást:

— Megunta, mint Dugonics apó a felekezeti vitát!

Magyarka Ferenc
Szeged

A Népköztársaság útja 88—90. számú műemlék-lakóház előtt mindig lassítanak a városnéző autóbuszok, és az idegenvezetők büszkén mutogatják a valóban remek díszítésű épületet, amelynek tatarozására pár év előtt milliókat költött a MÁV. Régebben az épület két szárnya előtt, a franciaudvar egyik részén virágok díszlettek. Most az épület egyik szárnya előtt csak gizgazos parlag „díszeleg", a másik szárnyon a vadul burjánzó fű mellett akad néhány virág, 4—5 rózsatő is, de azokat is ellepi a köréjük ültetett paradicsom, bab, uborka, kukorica.

Annyi stílusérzék lehetne a kis konyhakert gazdáiban, hogy legalább „műemlékjellegű" növényeket termesztenének; mentát, ánizst, gyömbért, miegymást . . .

Egy köröndi lakos

Azt mondják, a jó ember a légynek sem árt. Úgy látszik, a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalatnál csupa-csupa jó ember dolgozik, aki nem akar a légynek sem ártani. Bizonyára ezért nem gyártottak eleget a Chemotoxból, s ezért nem lehetett a légyszezon kellős közepén a boltokban kapni ezt a jeles rovarirtó szert.

K. L.
Budapest

A minap ezt olvastam az autóbuszon kiragasztott plakátok egyikén: Az augusztus 19-i gépkocsinyeremény-betétkönyv sorsolást Nyíregyházán, a *Móricz Zsigmond megyei* színházban tartják meg. Derék dolog, hogy kiváló írónkról egy egész megyét neveztek el! De vajon hol terülhet el hazánknak ez a darabkája, mert a térképen bárhogy keresem, sehol sem találom?!

F. A.
Gyál

HIRDETÉSEK • HIRDETÉSEK •

A LEGJOBB VÉDELEM
ÉLET
BIZTO
SITÁS
ÁB

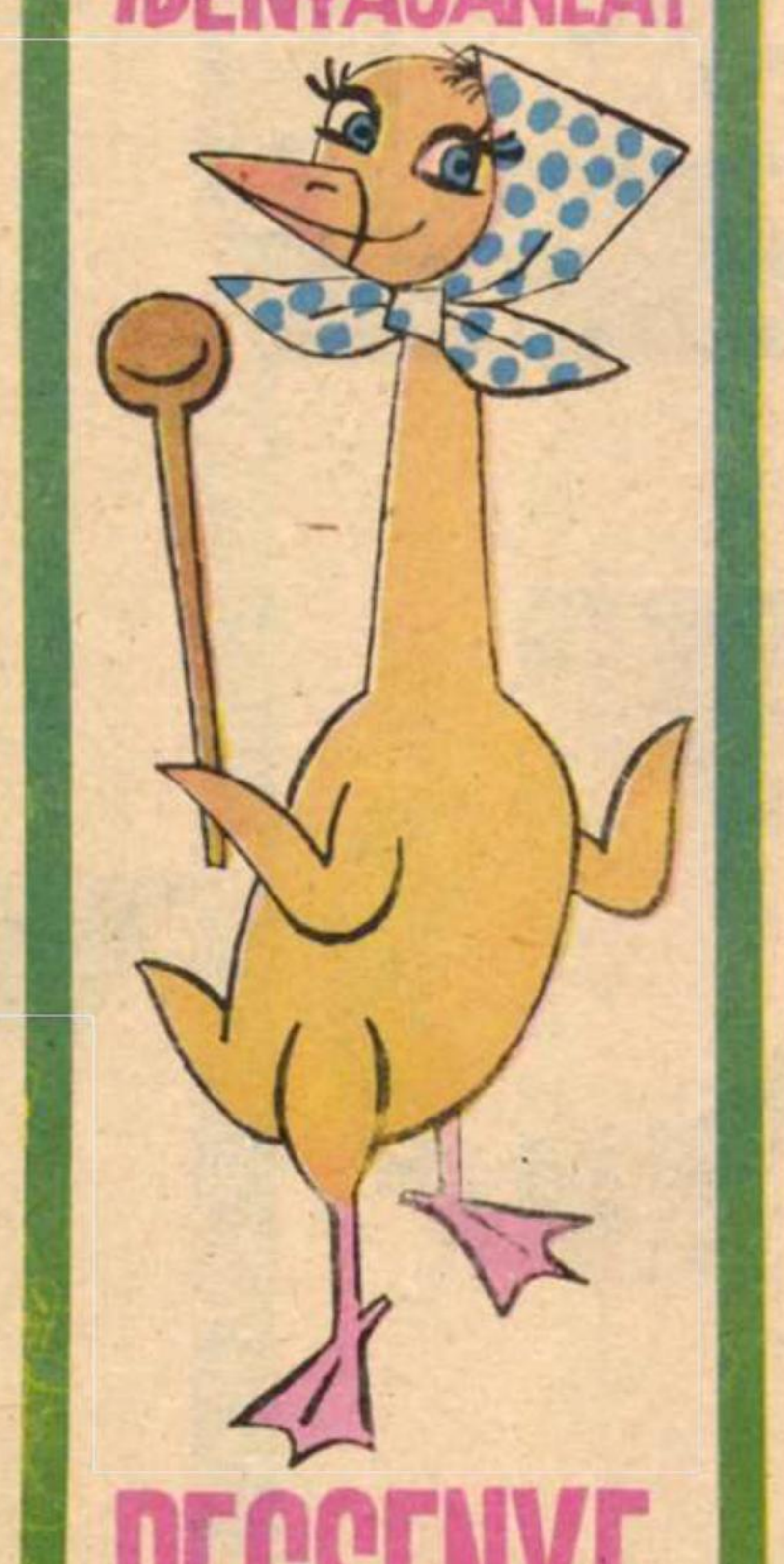
IDÉNYAJÁNLAT

PECSENYE
HÚSOS LIBA
hideg sültnek, pecsenyének
I. oszt. 1 kg = 24.- Ft

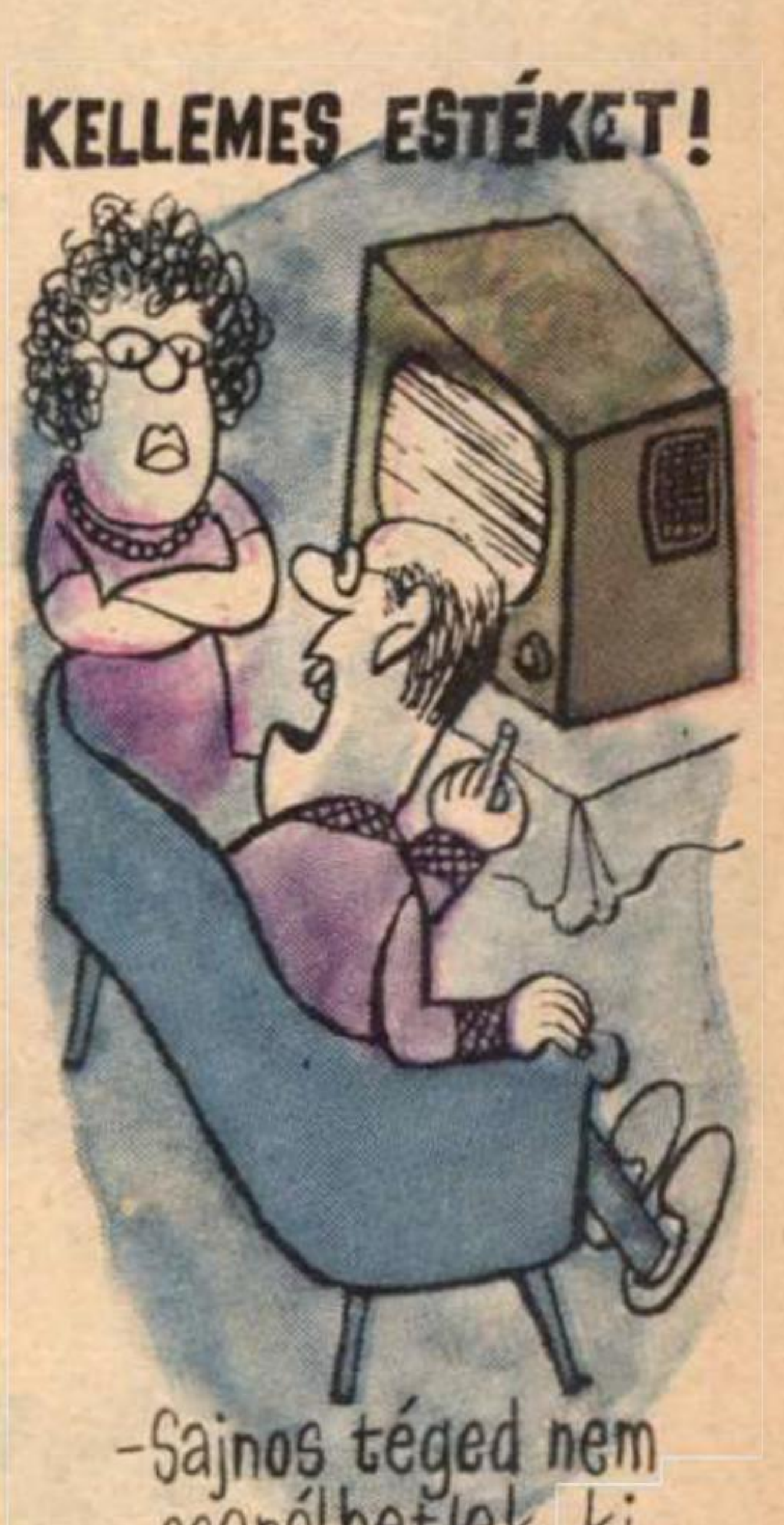
KELLEMES ESTÉKET!

-Sajnos téged nem cserélhetlek ki, de a tévét igen!

TELEVIZIÓ
CSERE AKCIÓ
A FŐVÁROSI
KERAVILL
BOLTJAIBAN

V., Kossuth L. utca 2.
VII., Lenin krt. 22.
VIII., Üllői út 60. és
XIII., Szent István krt. 18.

HÁZHOZ JÖN AZ OLIMPIA!
VIDEOTON TELEVÍZIÓN

HIRDETÉSEK
HIRDETÉSEK
HIRDETÉSEK
HIRDETÉSEK
HIRDETÉSEK

„KINCSES SZIGET"

Szür-Szabó József rajza

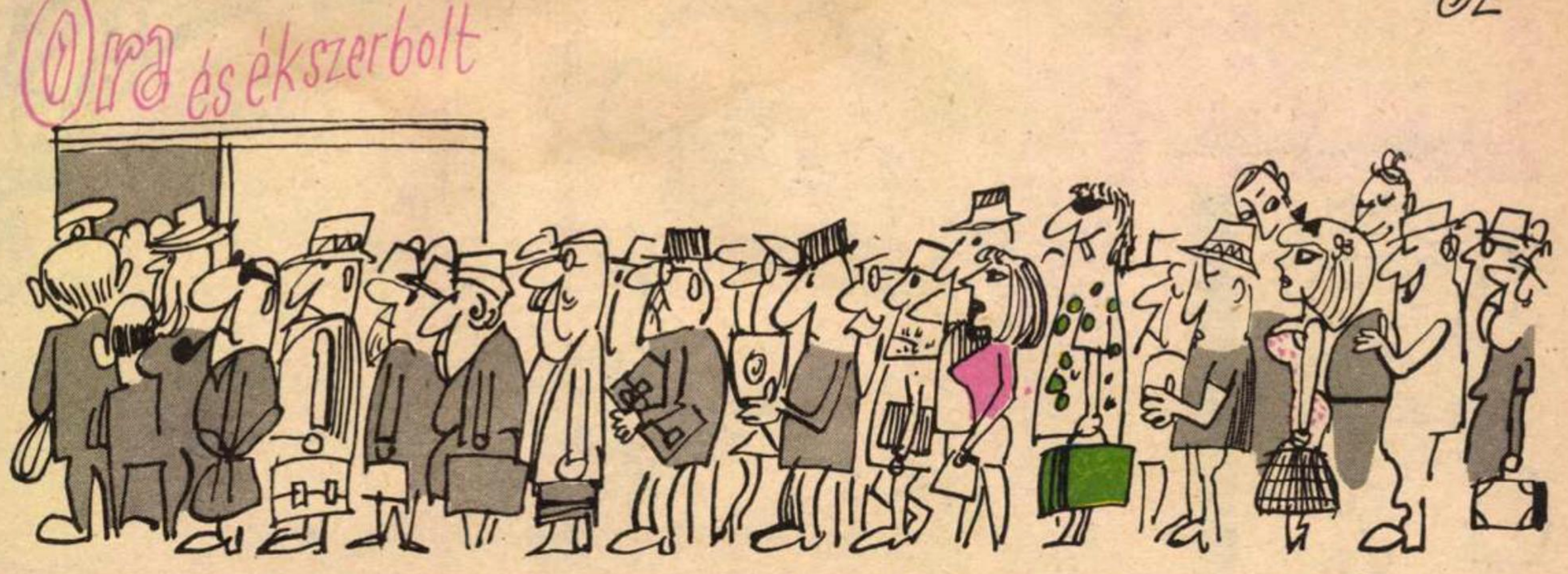
Óra és ékszerbolt
Sz—

FÉLTÉKENYSÉGI DRÁMA

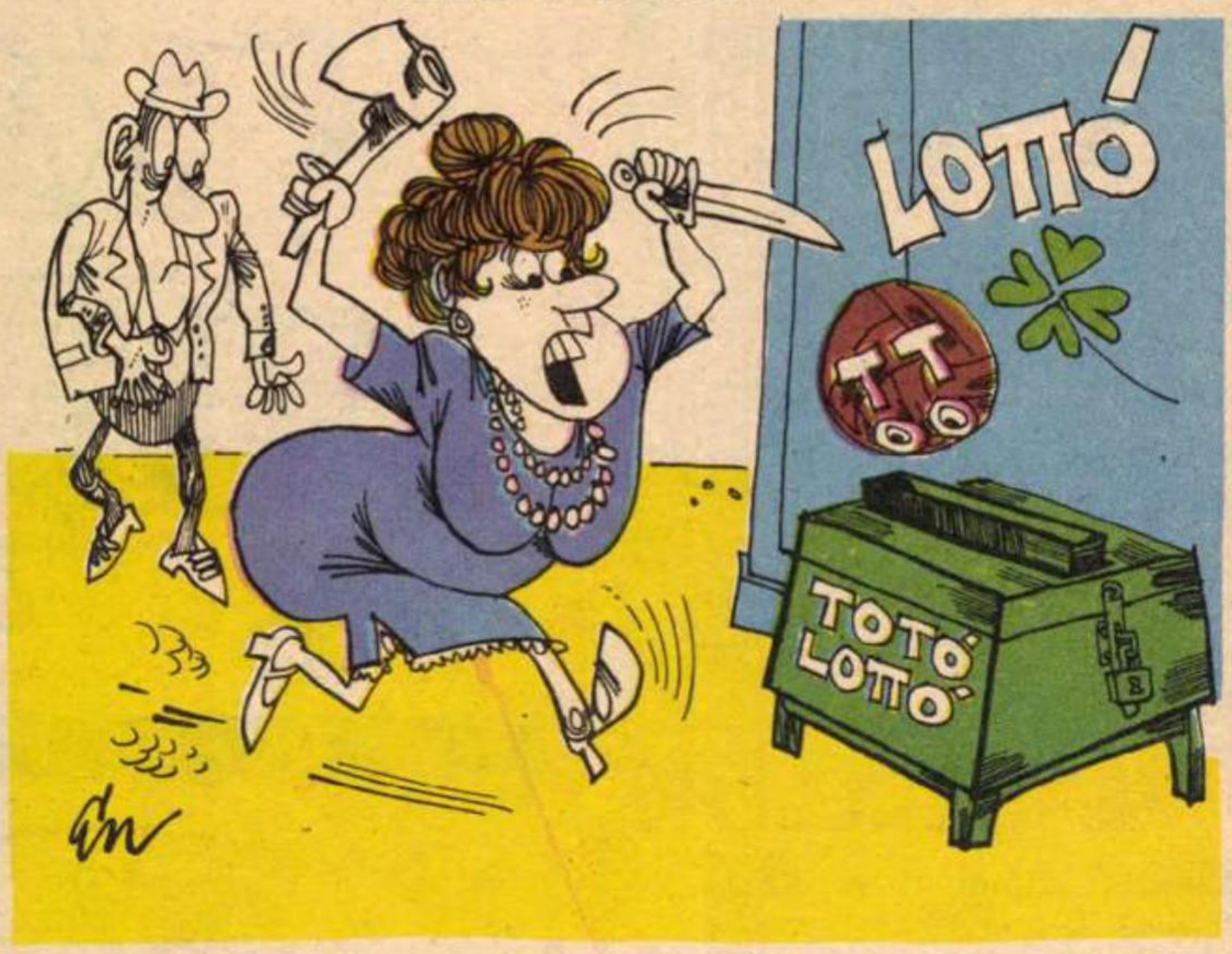
LOTTÓ
TT
TOTÓ LOTTÓ

– Megölöm a bestiát! A férjem rákölti minden pénzét!

KÜLFÖLDI VENDÉG

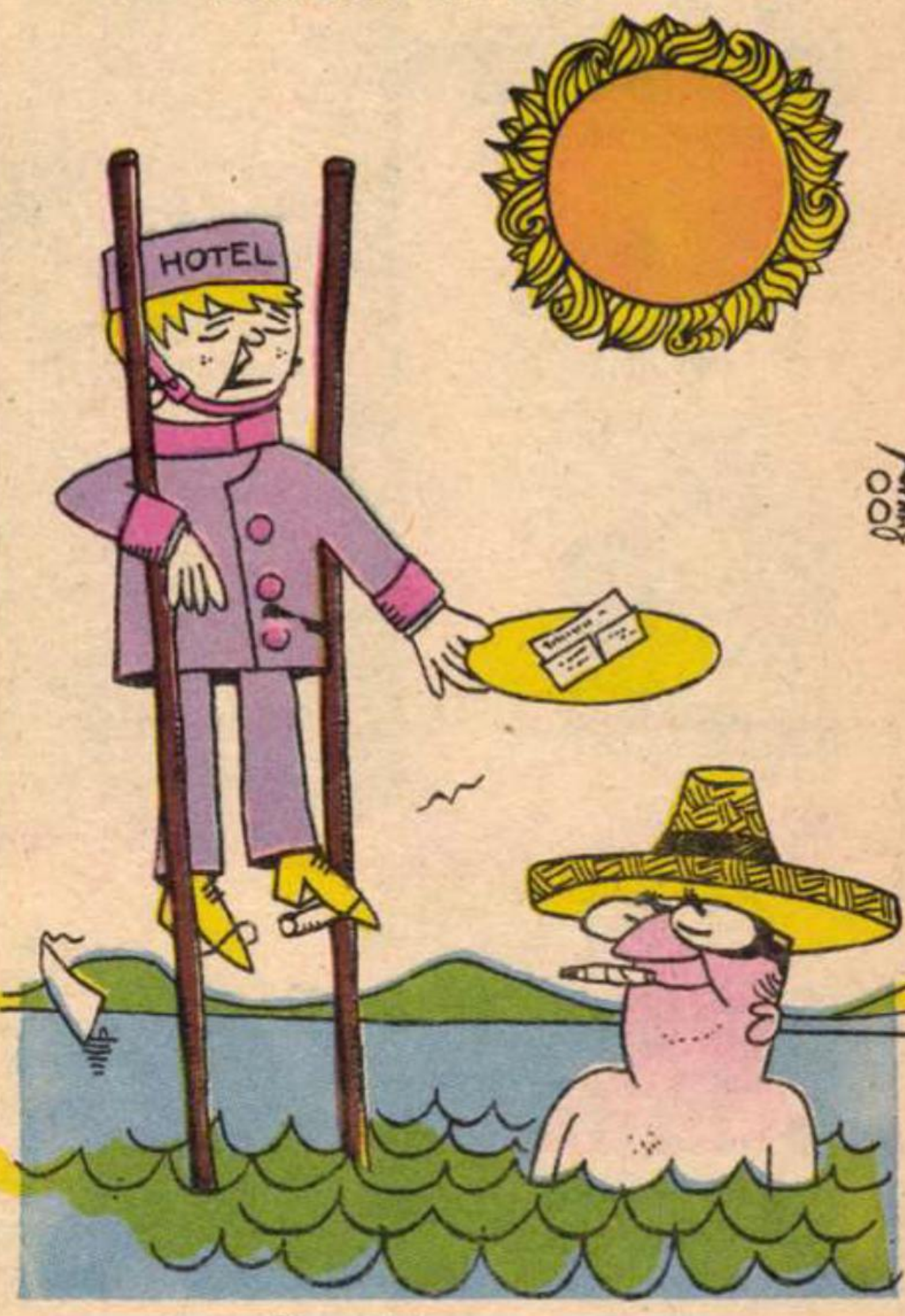

– Egy távirat, Sir...

TAKTIKAI ÉRTEKEZLET

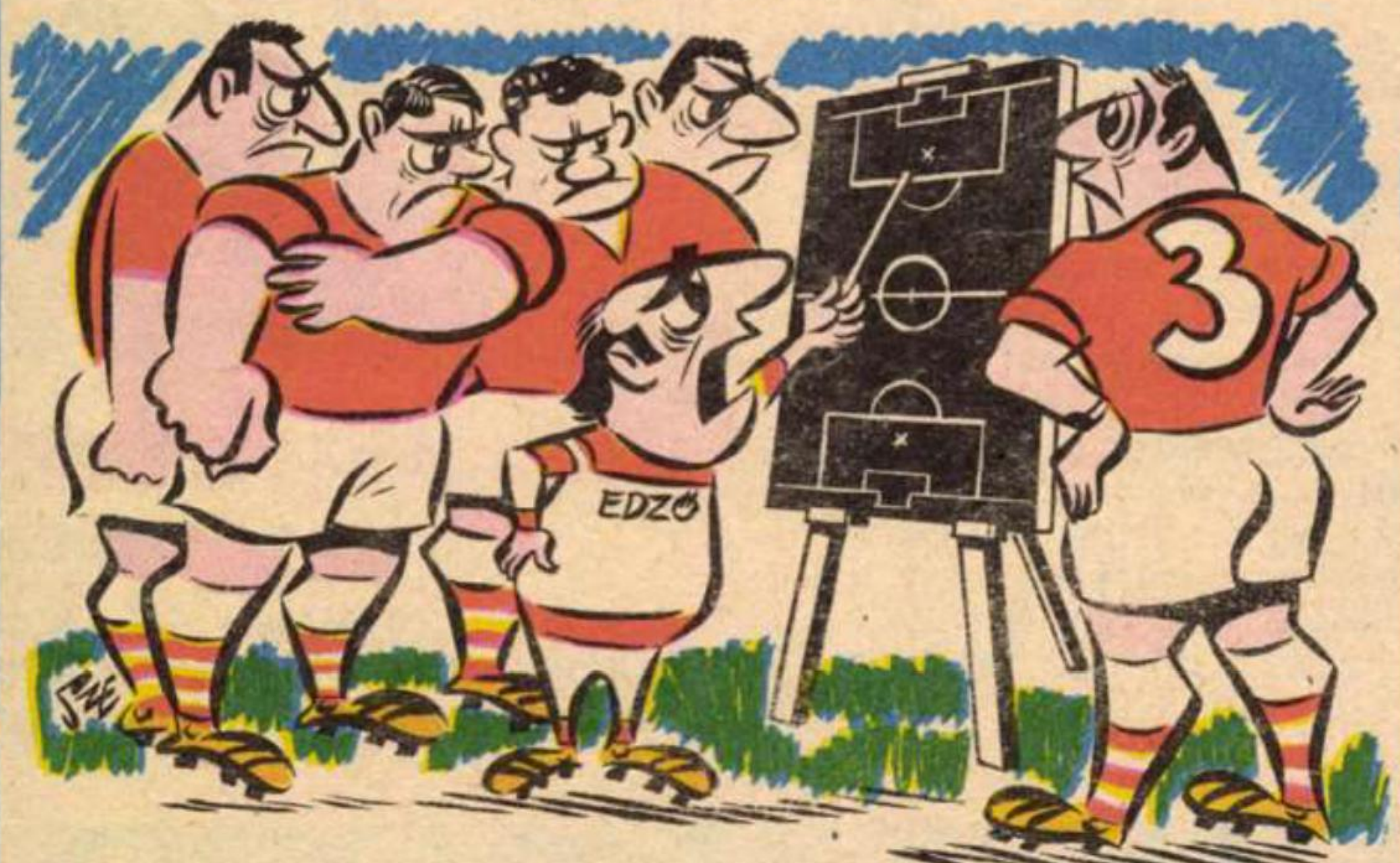

– A tizenhatoson belül senkit se rúgjatok agyon, mert abból már tizenegyes is származott!

KANIKULÁBAN

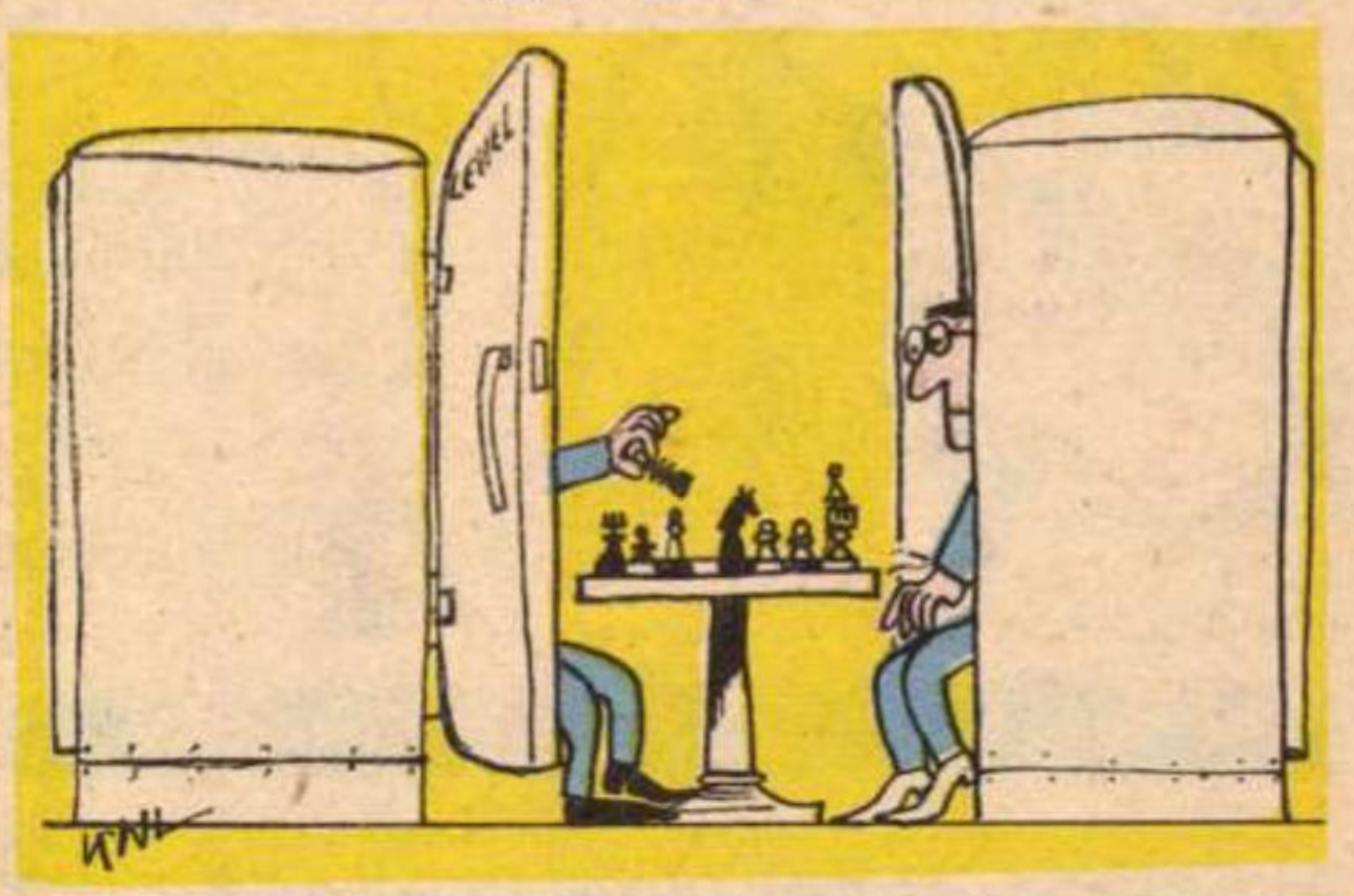

ELEKTROMOS ZENE

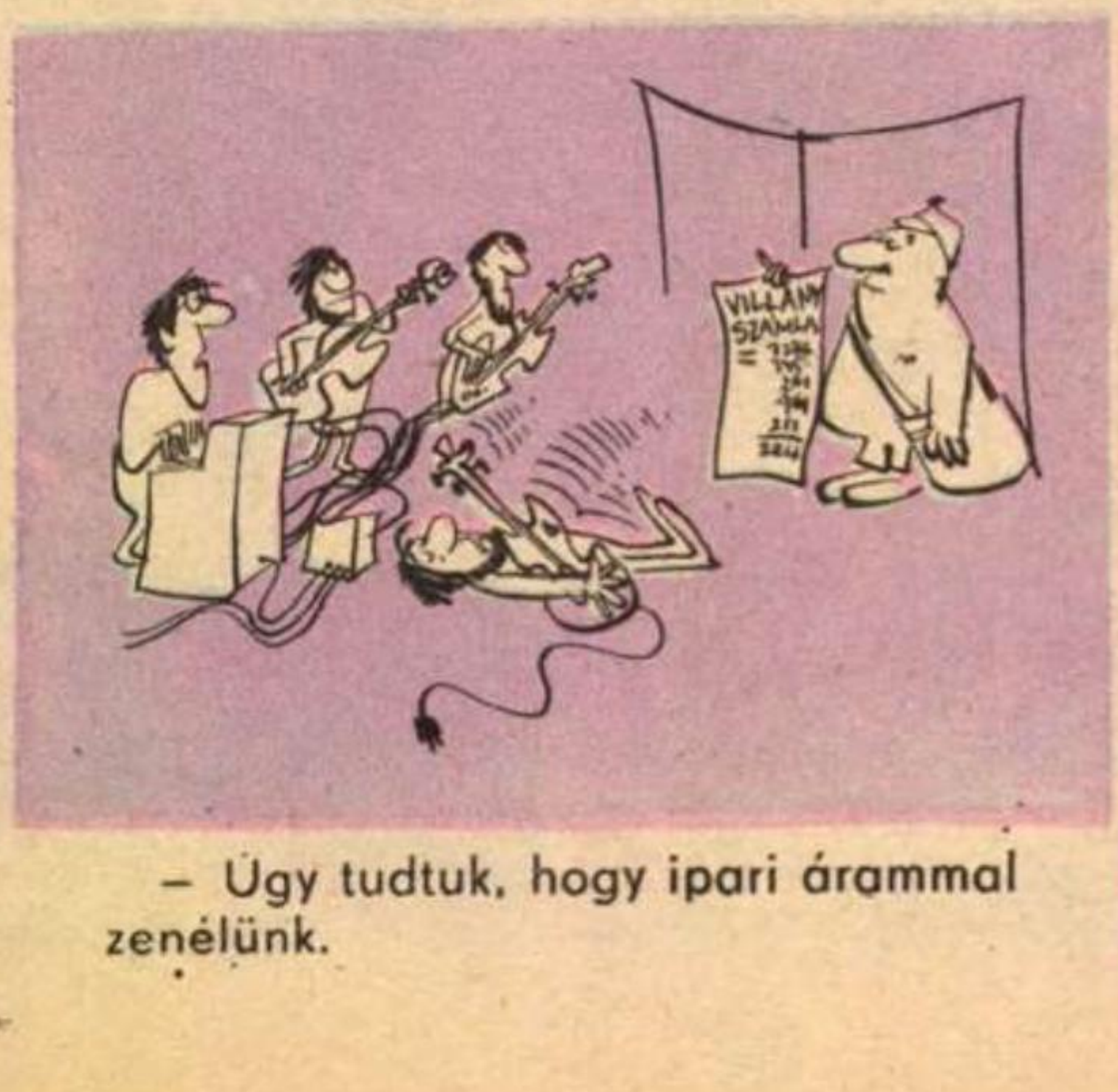
VILLANY SZÁMLA

– Úgy tudtuk, hogy ipari árammal zenélünk.

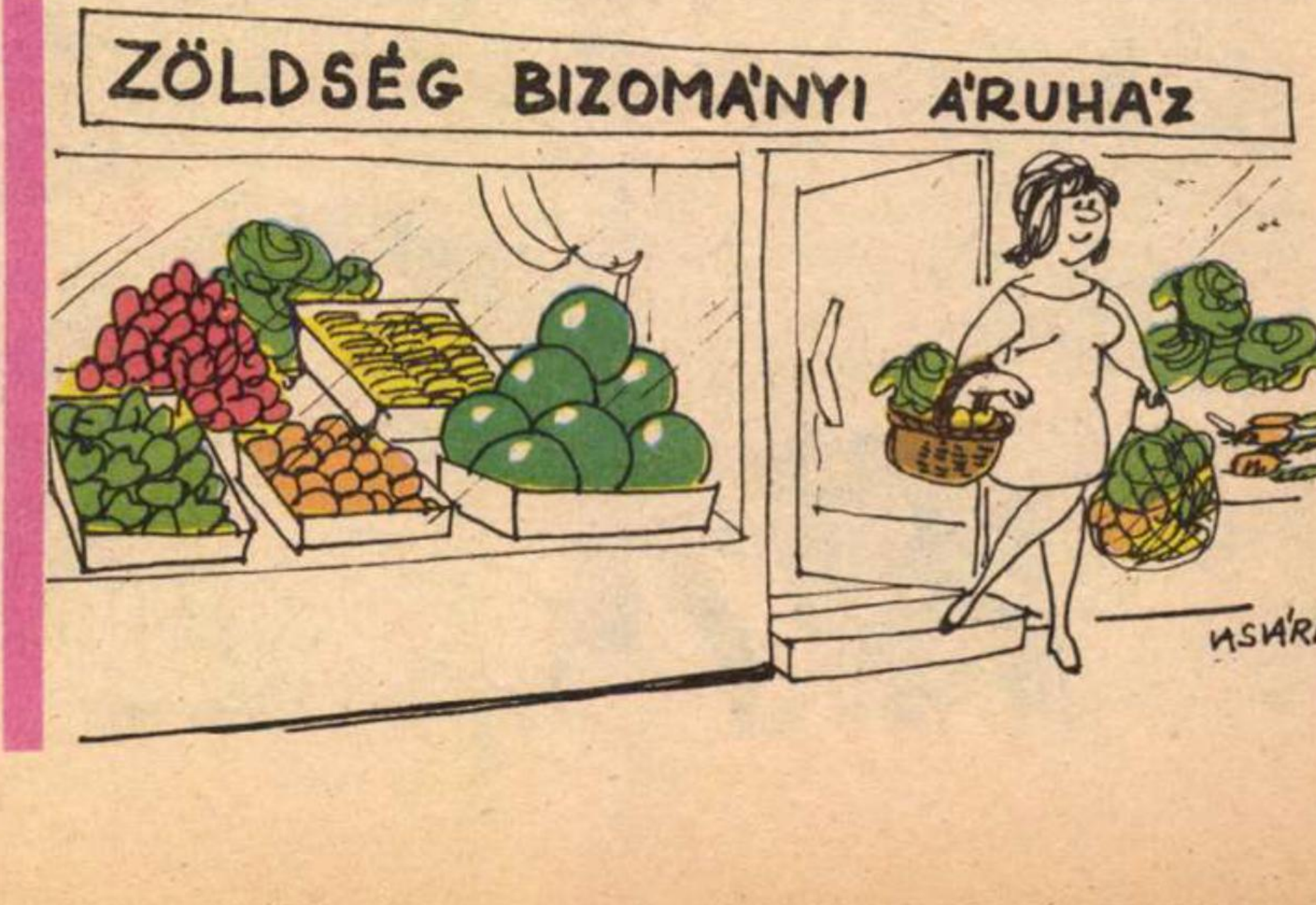
ZÖLDSÉG BIZOMÁNYI ÁRUHÁZ

ROMÁN HUMOR

(A bukaresti Urzicából)

SZERELEM

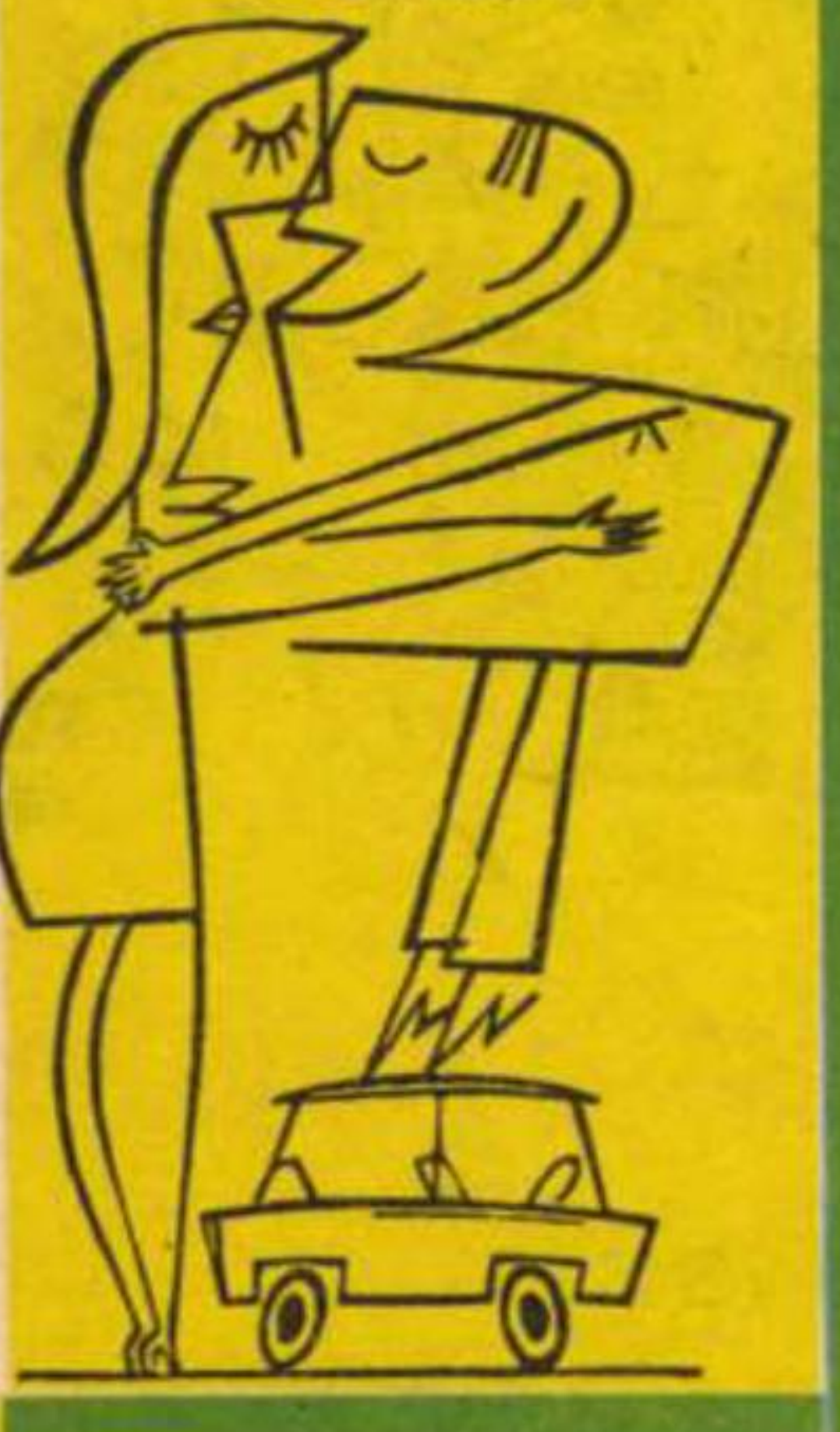

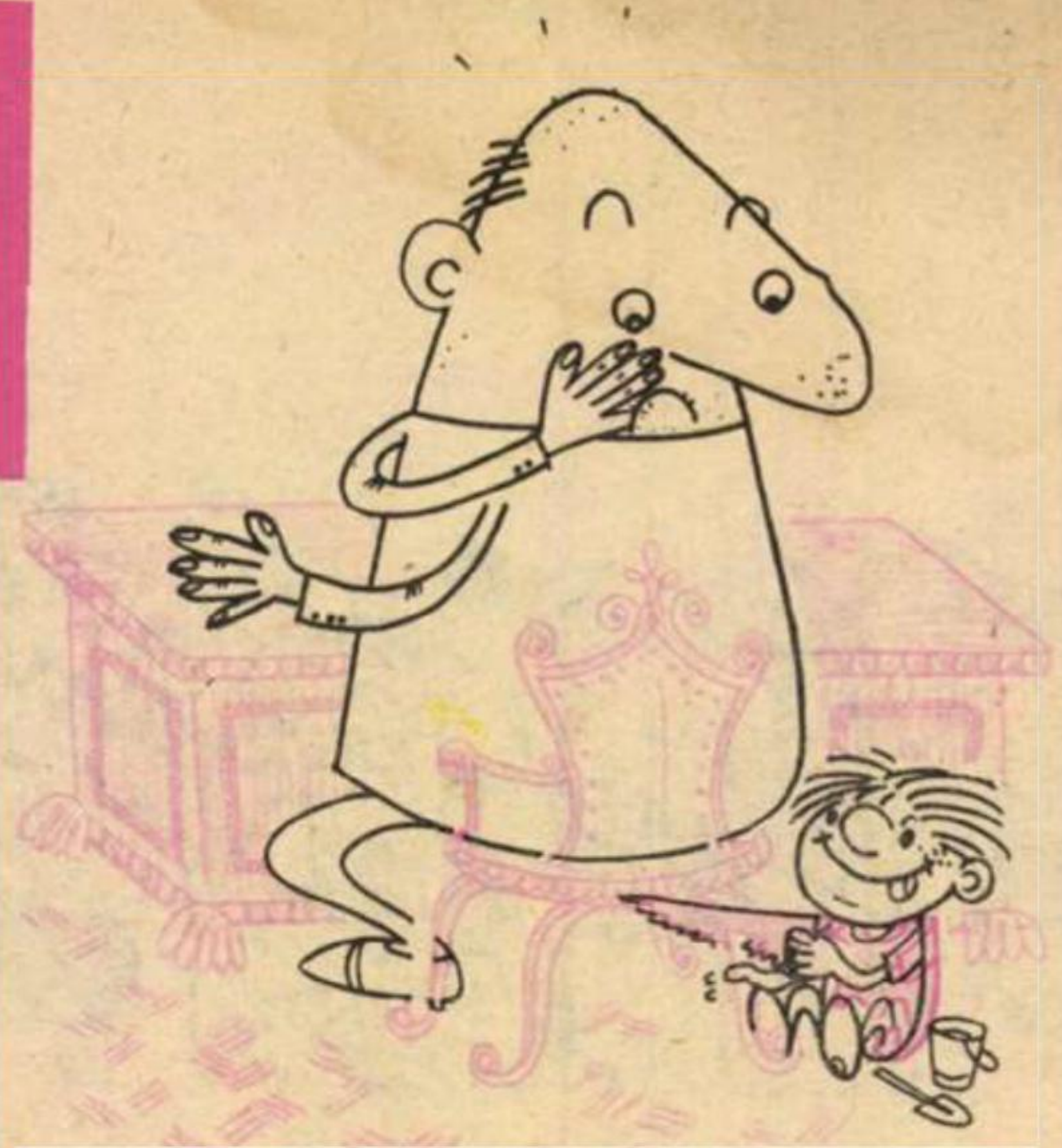

Te is, fiam, Brutus?

A BALATONNAL

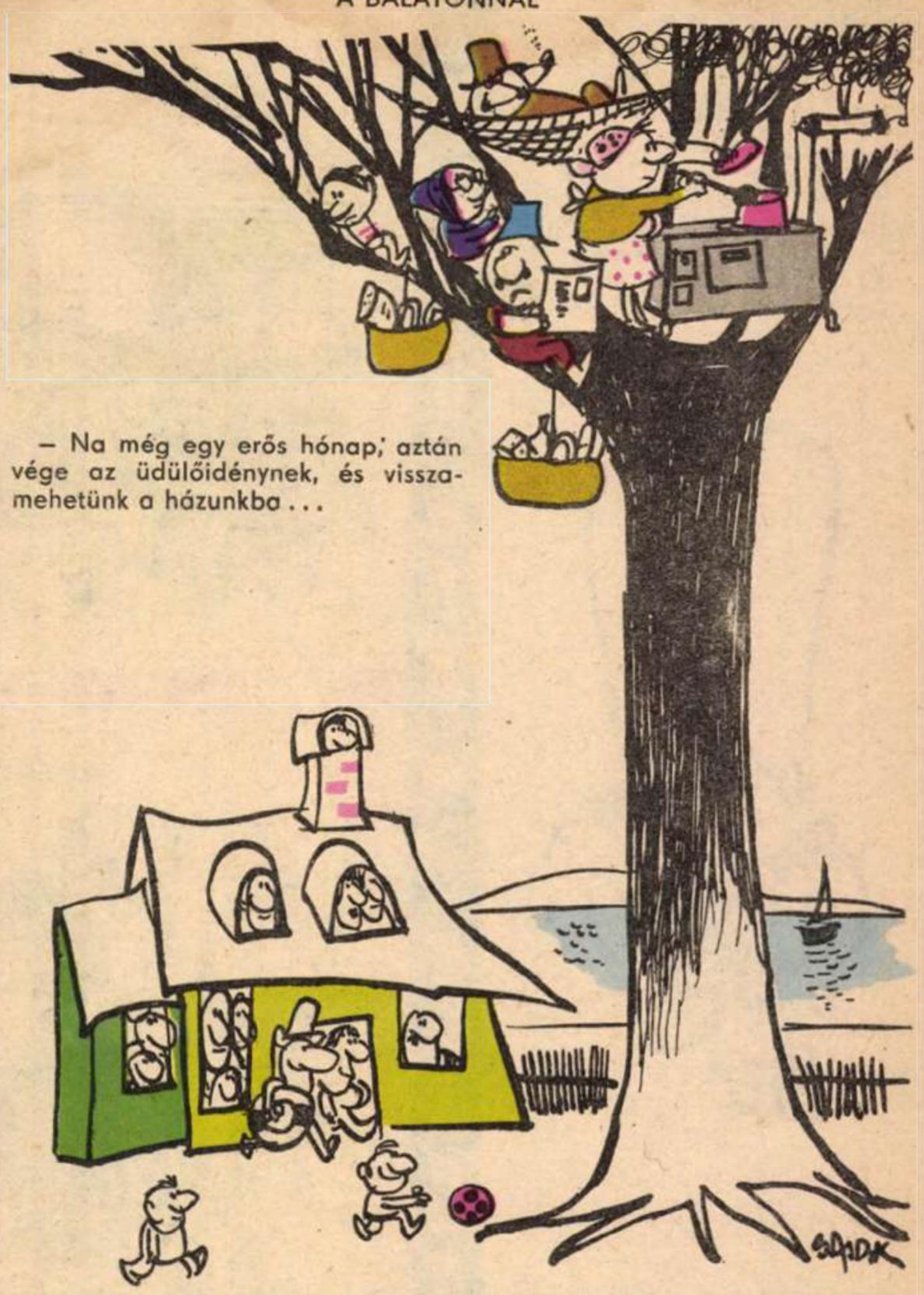

– Na még egy erős hónap, aztán vége az üdülőidénynek, és visszamehetünk a házunkba . . .

BÜROKRÁCIA

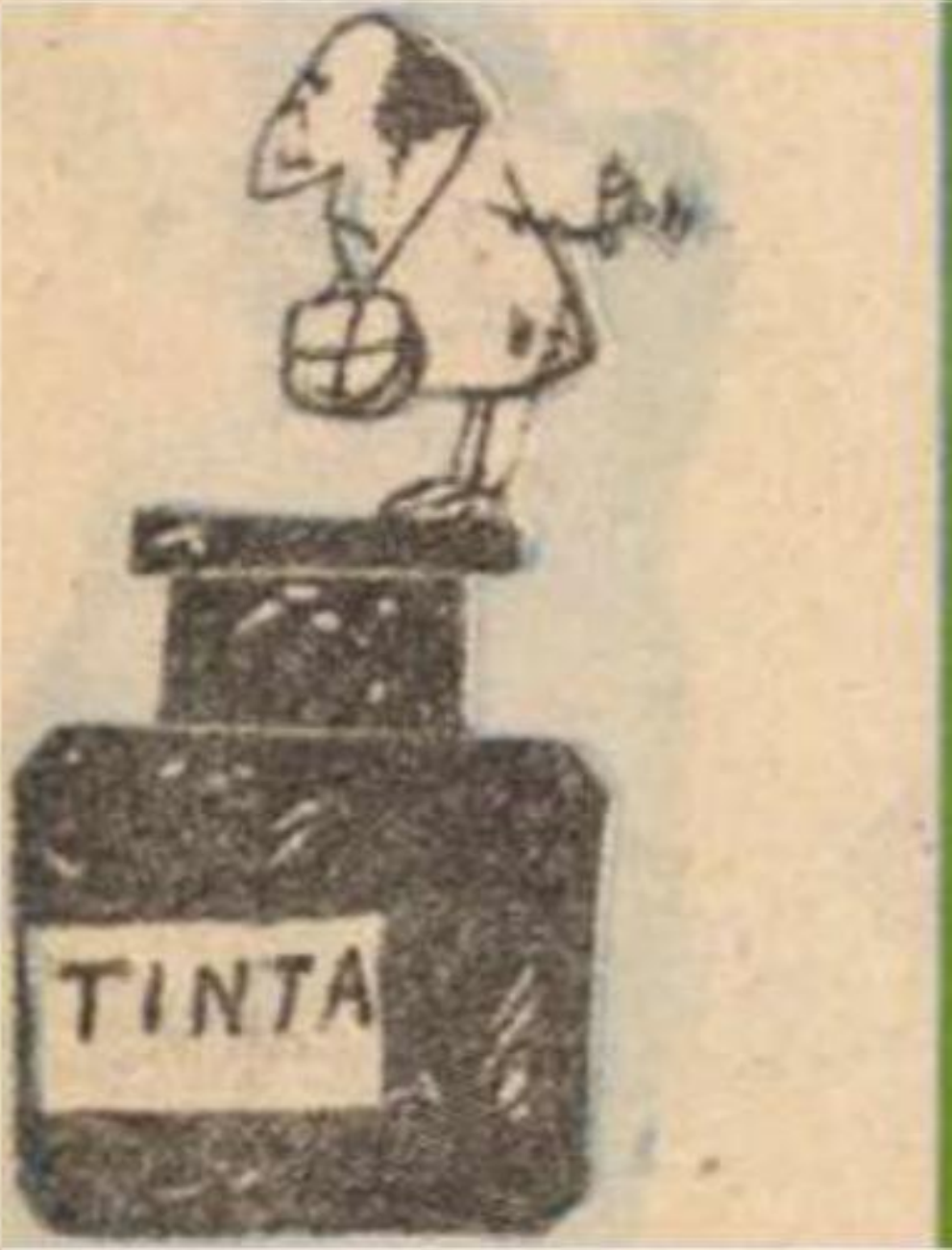

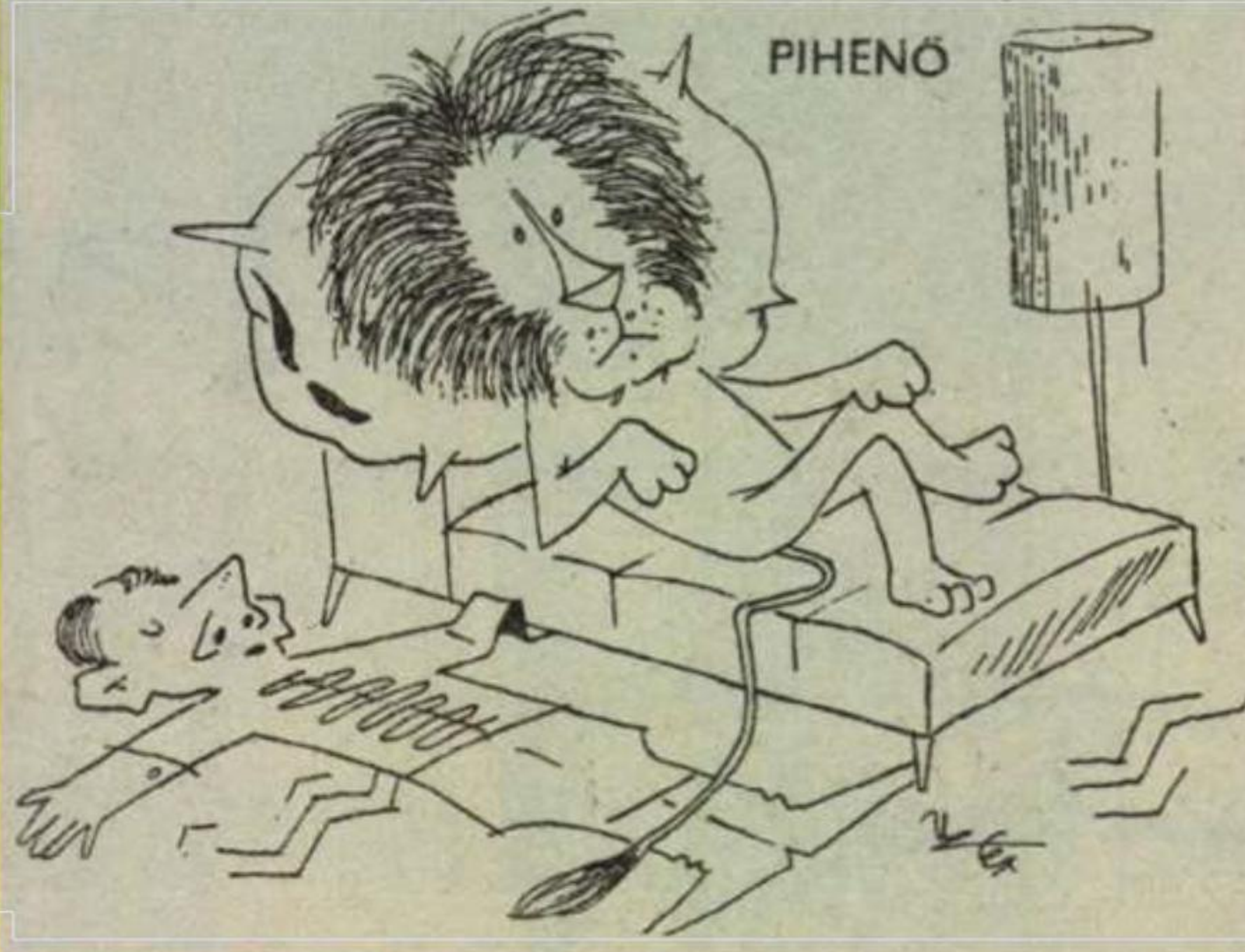

PIHENŐ

amikor SZENT KRISTÓF is TEHETETLEN

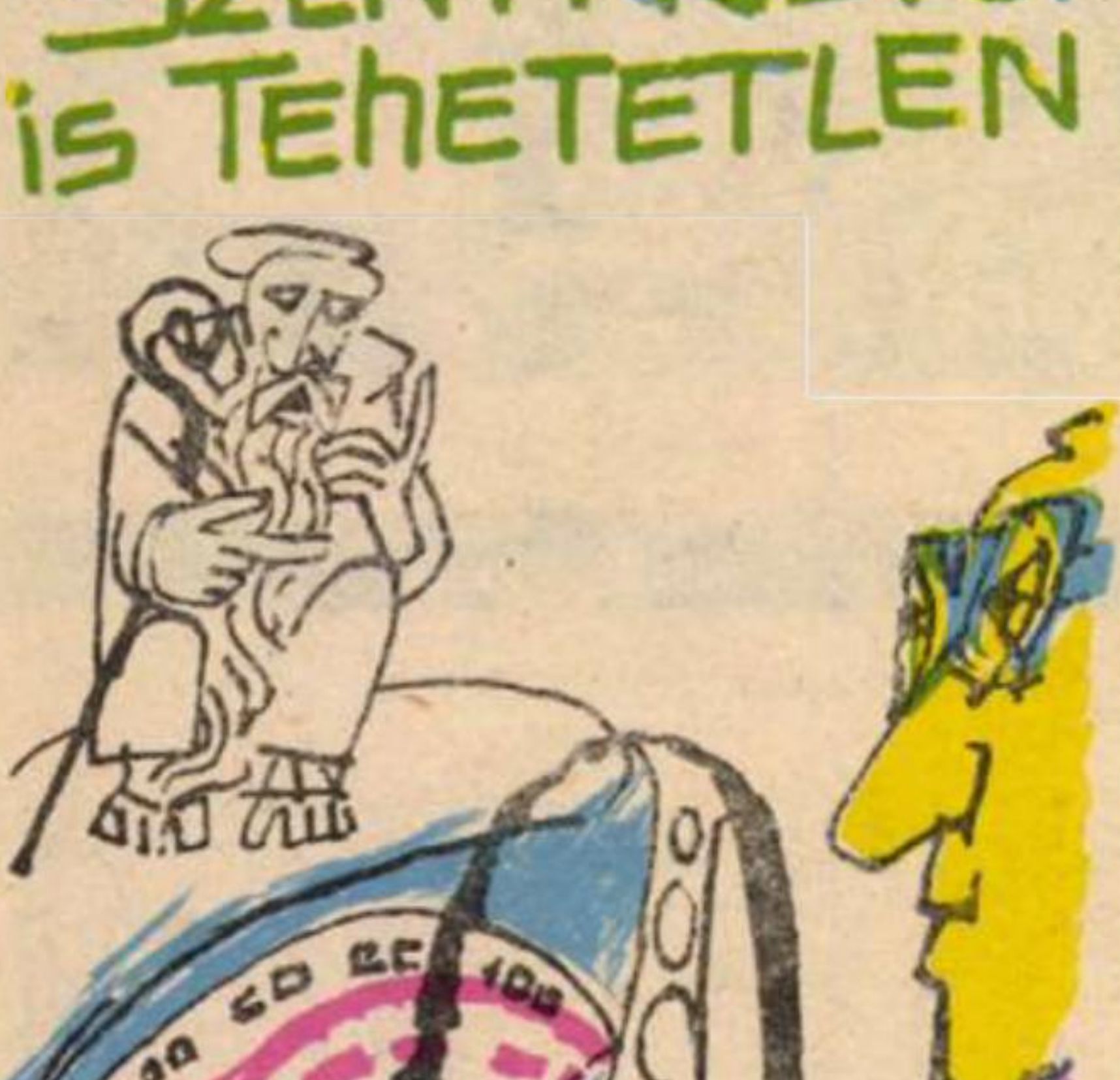

Az Egyesült Államokban Szent Kristófot tartják a gépkocsivezetők védszentjének, s elmondhatjuk, hogy éppen elég dolga van, tekintettel a mintegy 93 millió amerikai gépkocsira, amelyet nem csupa képzett sofőr vezet. Most egy érdekes szerkezettel kötötték Szent Kristóf kultuszát az óvatosság követelményéhez. A szoborral álcázott készüléket a sebességmérőre szerelik. Amikor a kocsi túlhaladja a 120 kilométeres sebességet, a szobor mély hangon megszólal: „Öregem, mosom kezeimet, ekkora sebesség mellett nem vállalhatok felelősséget az életedért!"

A legtöbb gépkocsivezető ilyenkor állítólag hallgat a jó szóra és leveszi a gázt. Az amerikai baleset-statisztika viszont arra vall, hogy a szentek tisztelete még sok kívánnivalót hagy maga után az autósok körében.

AUTÓSTOP

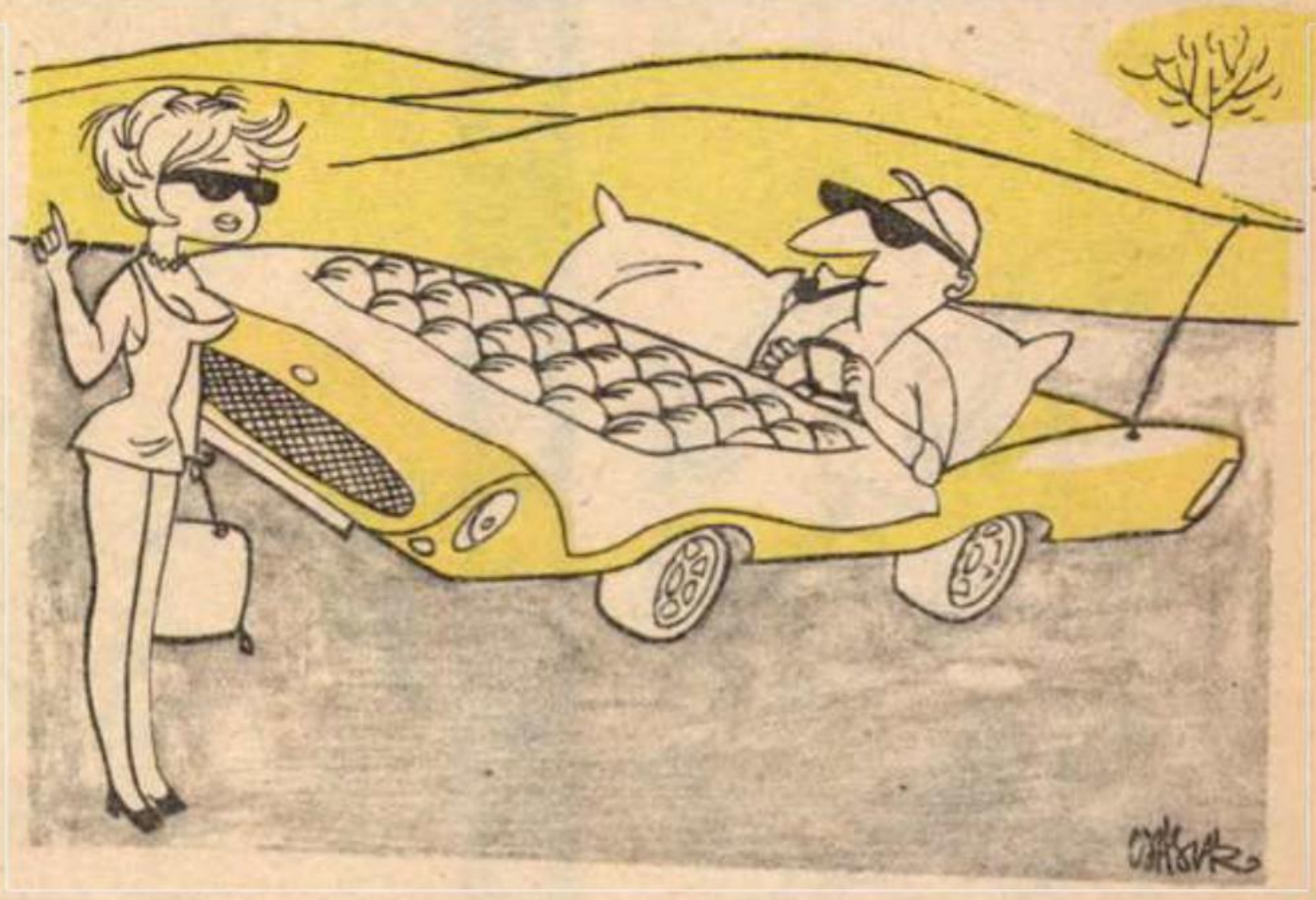

KORUNK JÁRVÁNYA

A nyugatnémet „Die Welt" szerint a közlekedési balesetek száma olyan mértékben növekedik, hogy ma már, ha egy gyalogost elgázol a gépkocsi, azt mondhatjuk: természetes halállal halt meg.

HATASOS ADAG

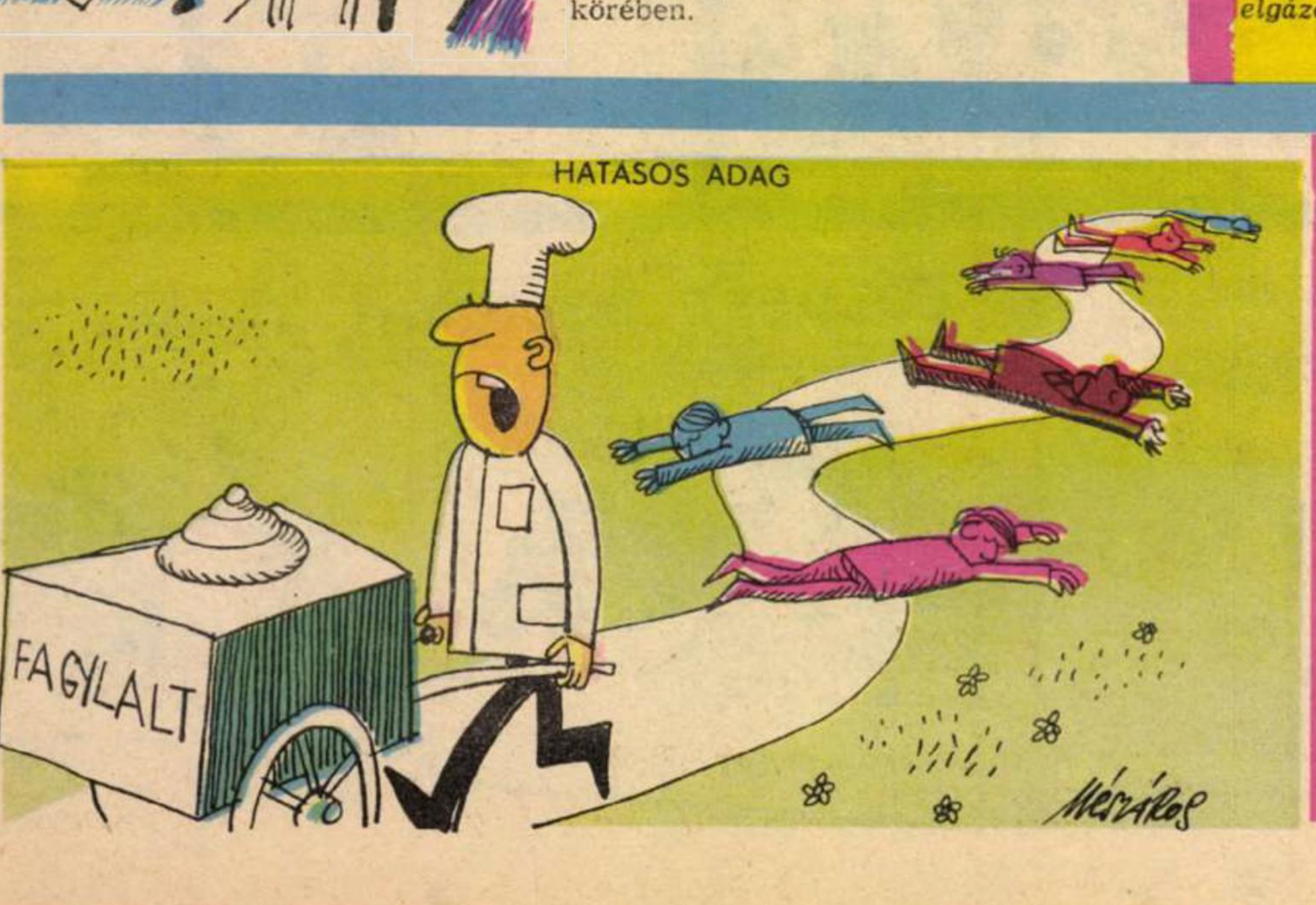

ELDORÁDÓ

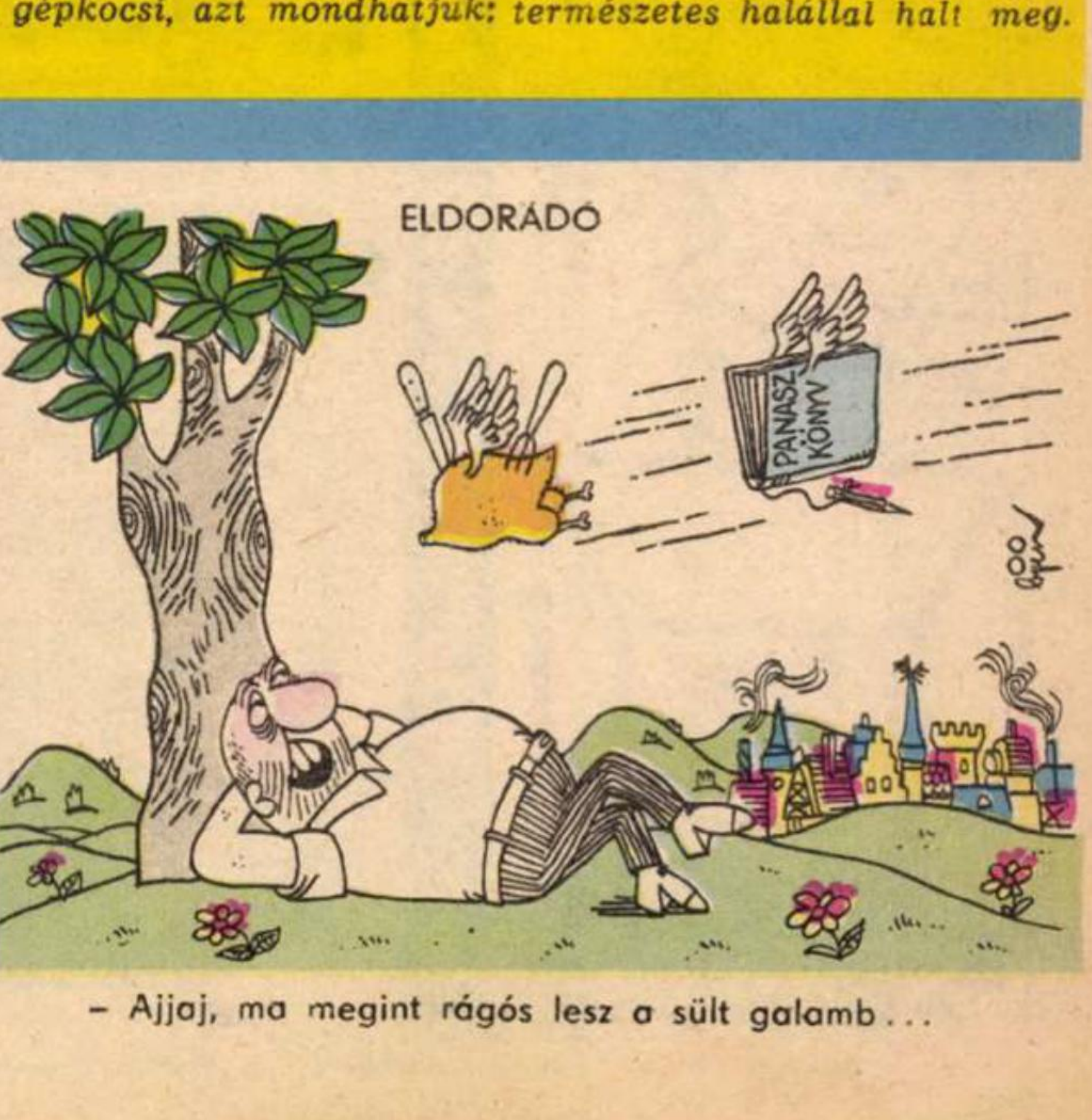

– Ajjaj, ma megint rágós lesz a sült galamb . . .

RÉBUSZ

32. SZ. REJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE

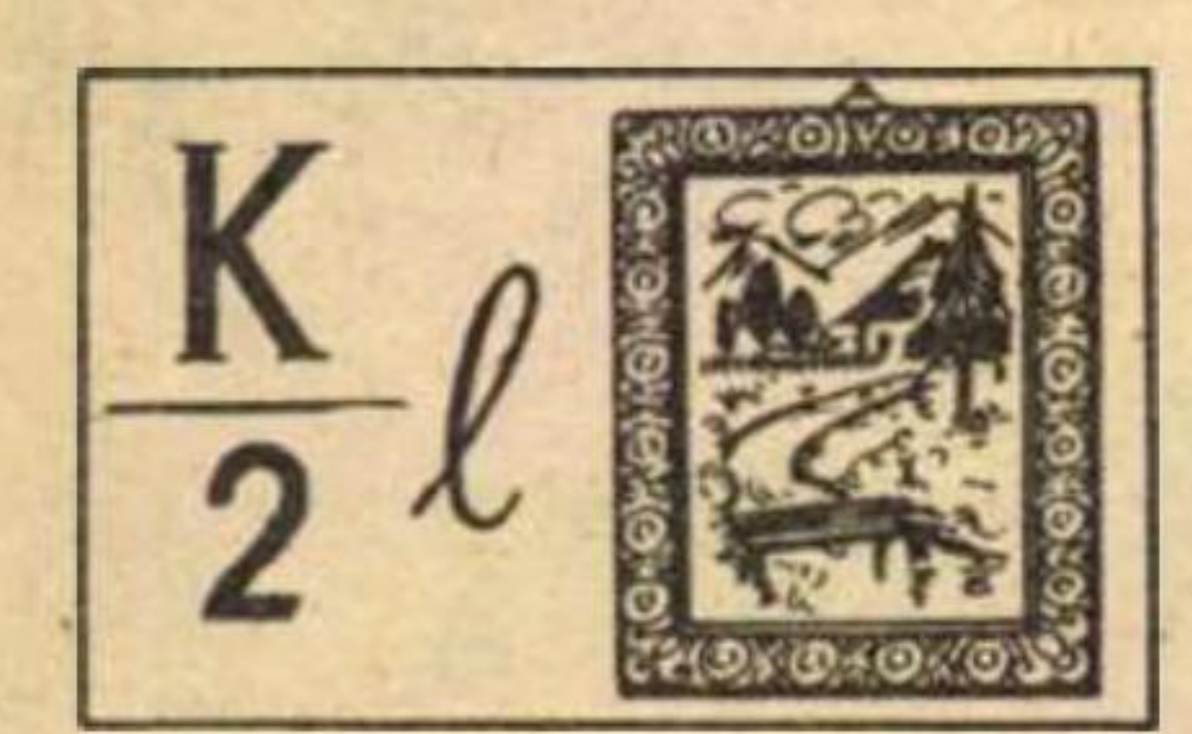

FÉLKEGYELMÜ

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Pázmány Béla, Bpest, XII., Svájci út 9.
Dr. Payer Endre, Badacsony.
Babucs Gabriella, Bpest, XVI., Kishalom u. 23.

34. REJTVÉNYÜNK

CSIC	CSIC	CSIC	CSIC
CSIC	CSIC	CSIC	CSIC
CSIC	CSIC	CSIC	CSIC
CSIC	CSIC	CSIC	CSIC

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb augusztus 30-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

FIATAL MÜVÉSZ

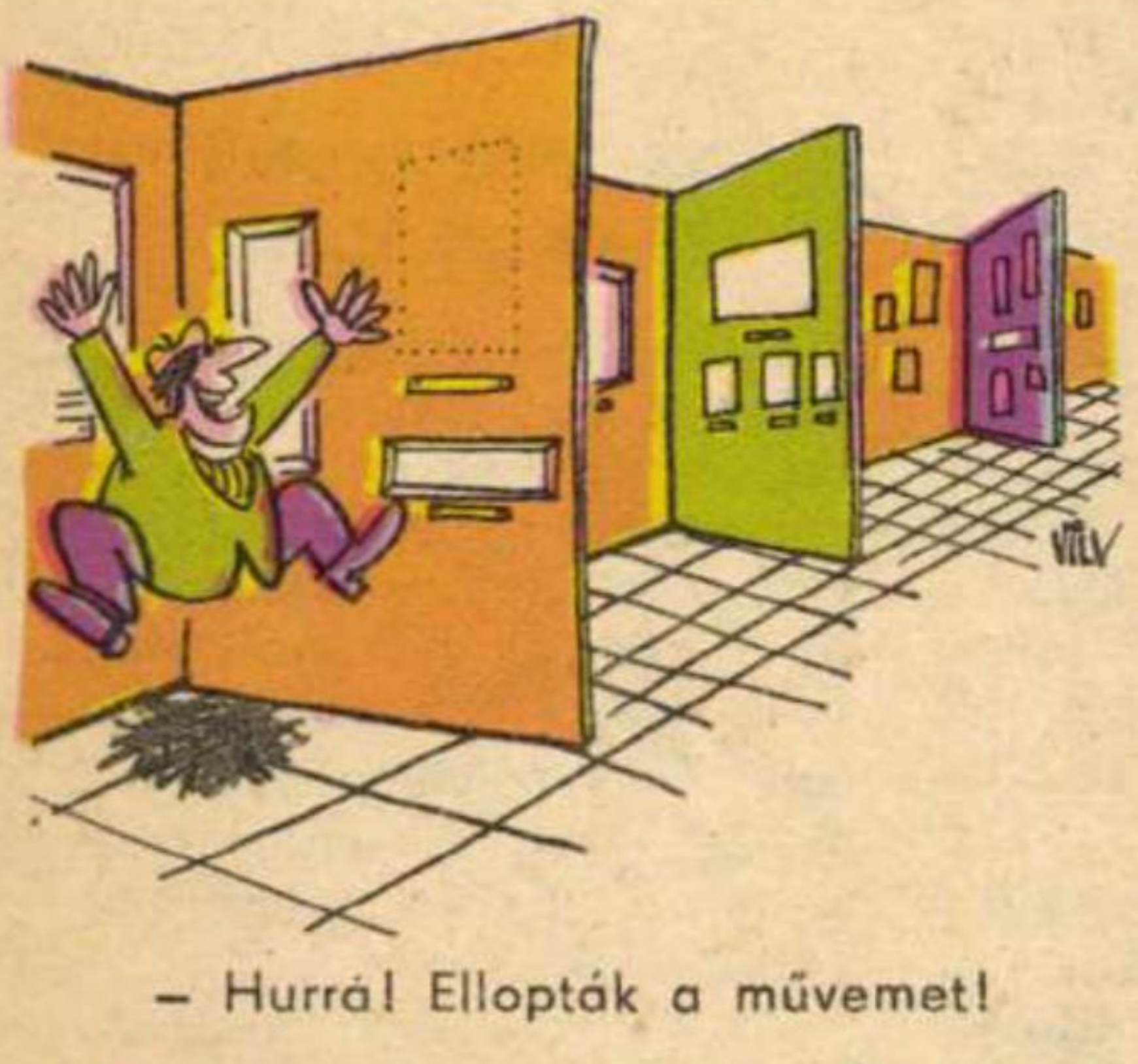

– Hurrá! Ellopták a művemet!

Kicsi ország – nagy történelem IX.

HESS ANDRÁS NYOMDÁJA

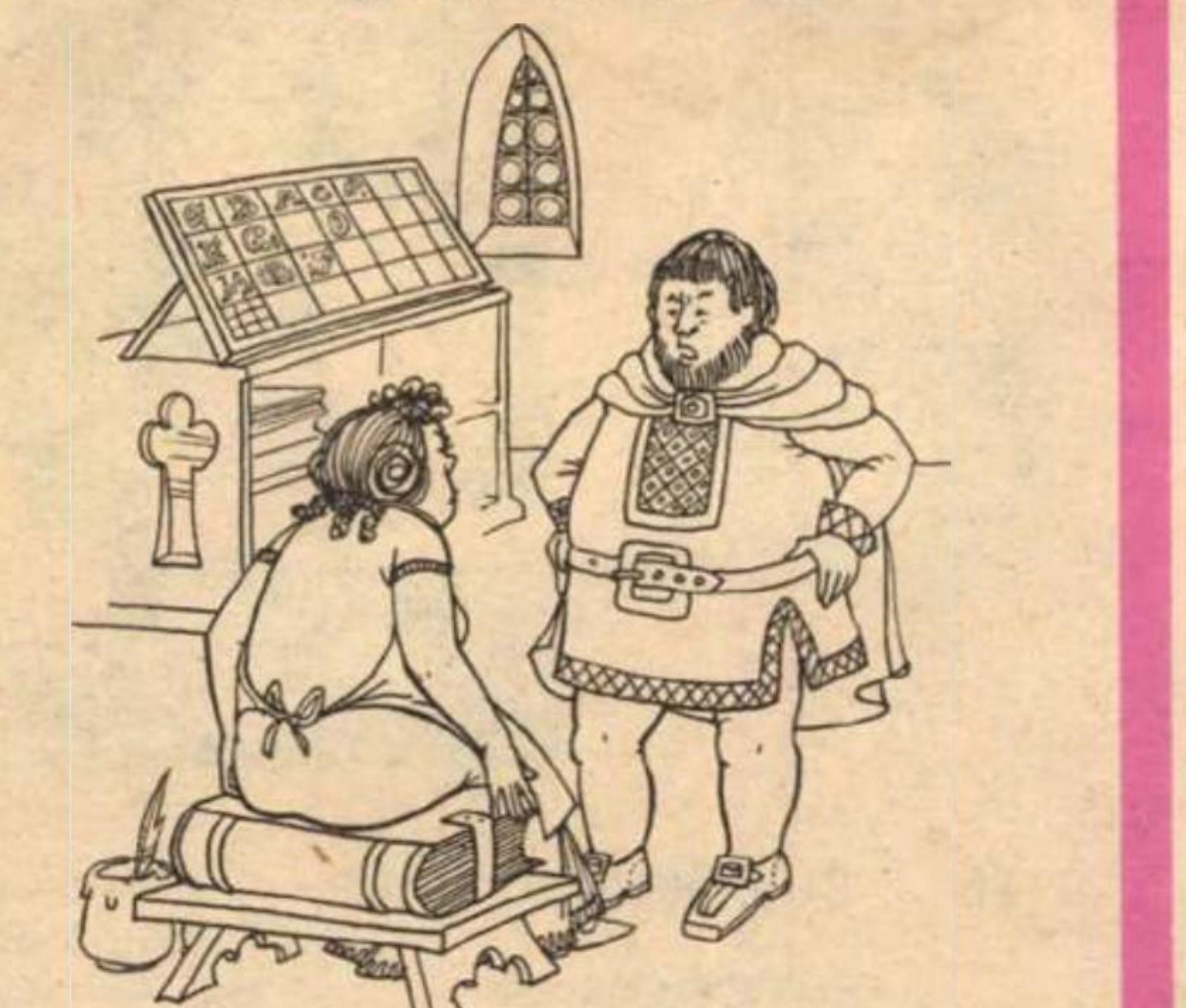

– Én is tudom, Brünhilde, hogy kezdetleges ez a technika . . .

EGRI NŐK

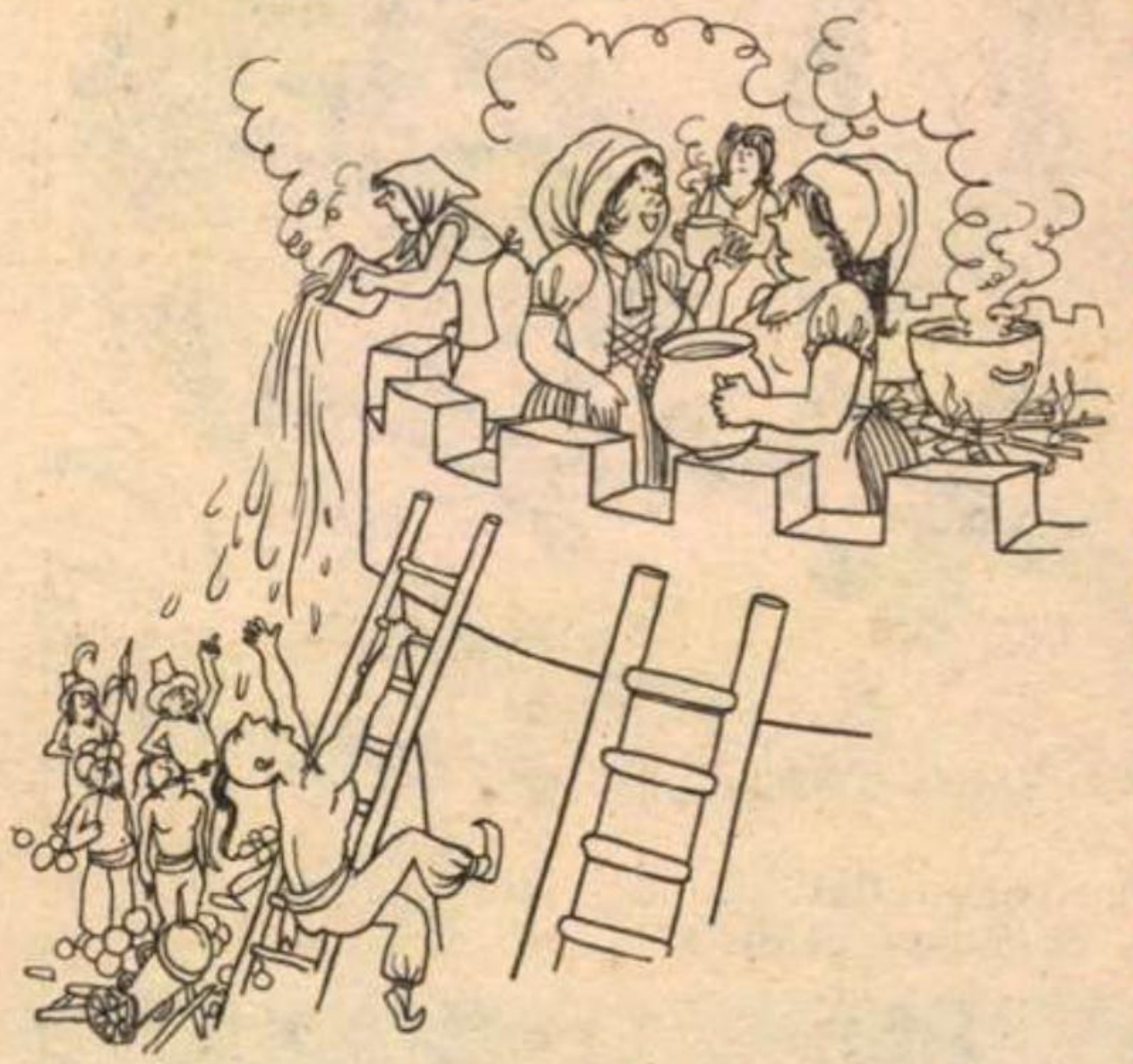

– . . . és amikor forr, tégy bele egy csipet lúgkövet!

GÜL BABA

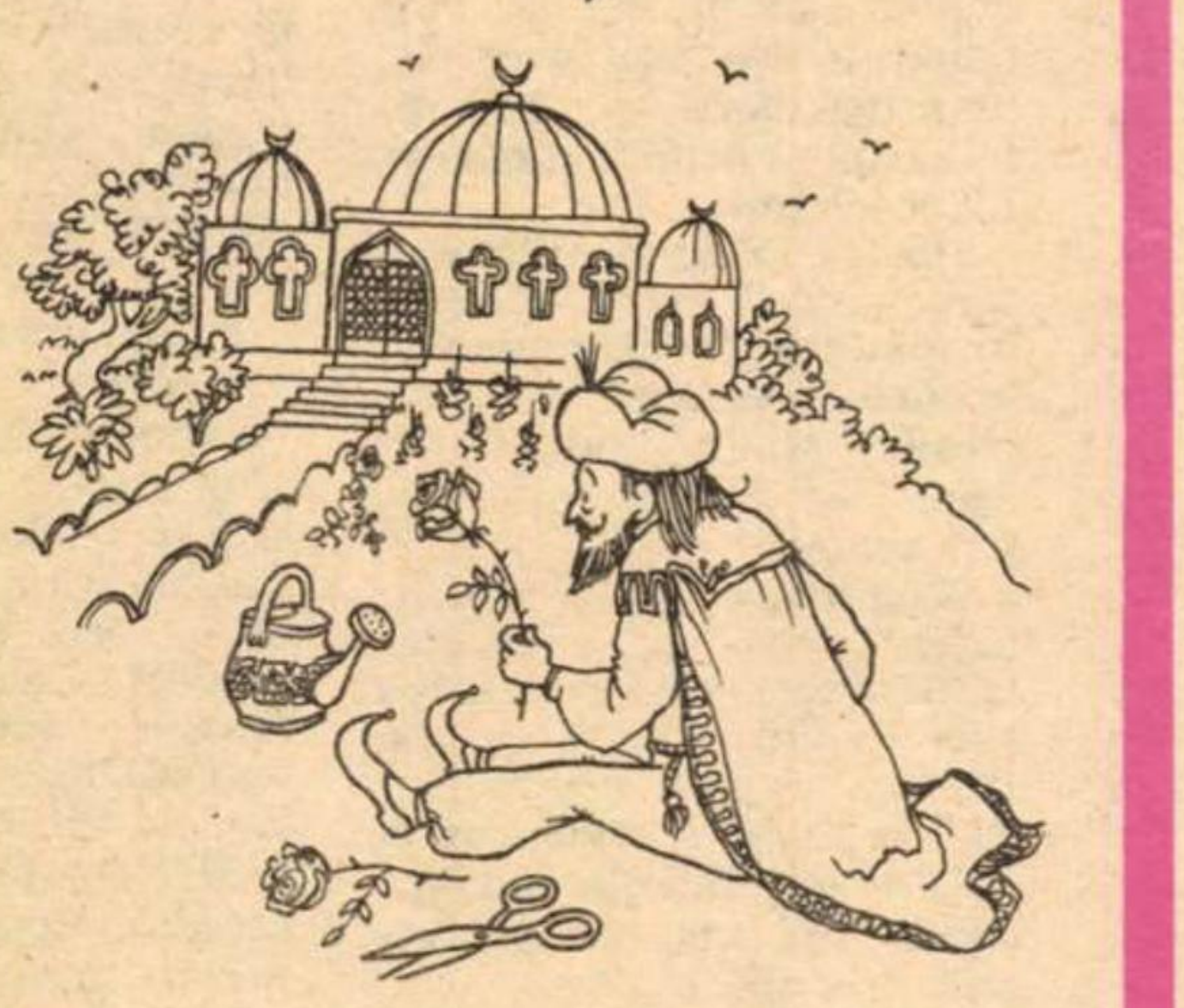

– Vajon melyik növényt fogják rólam elnevezni? . . .

SZOMORÚ IDŐK

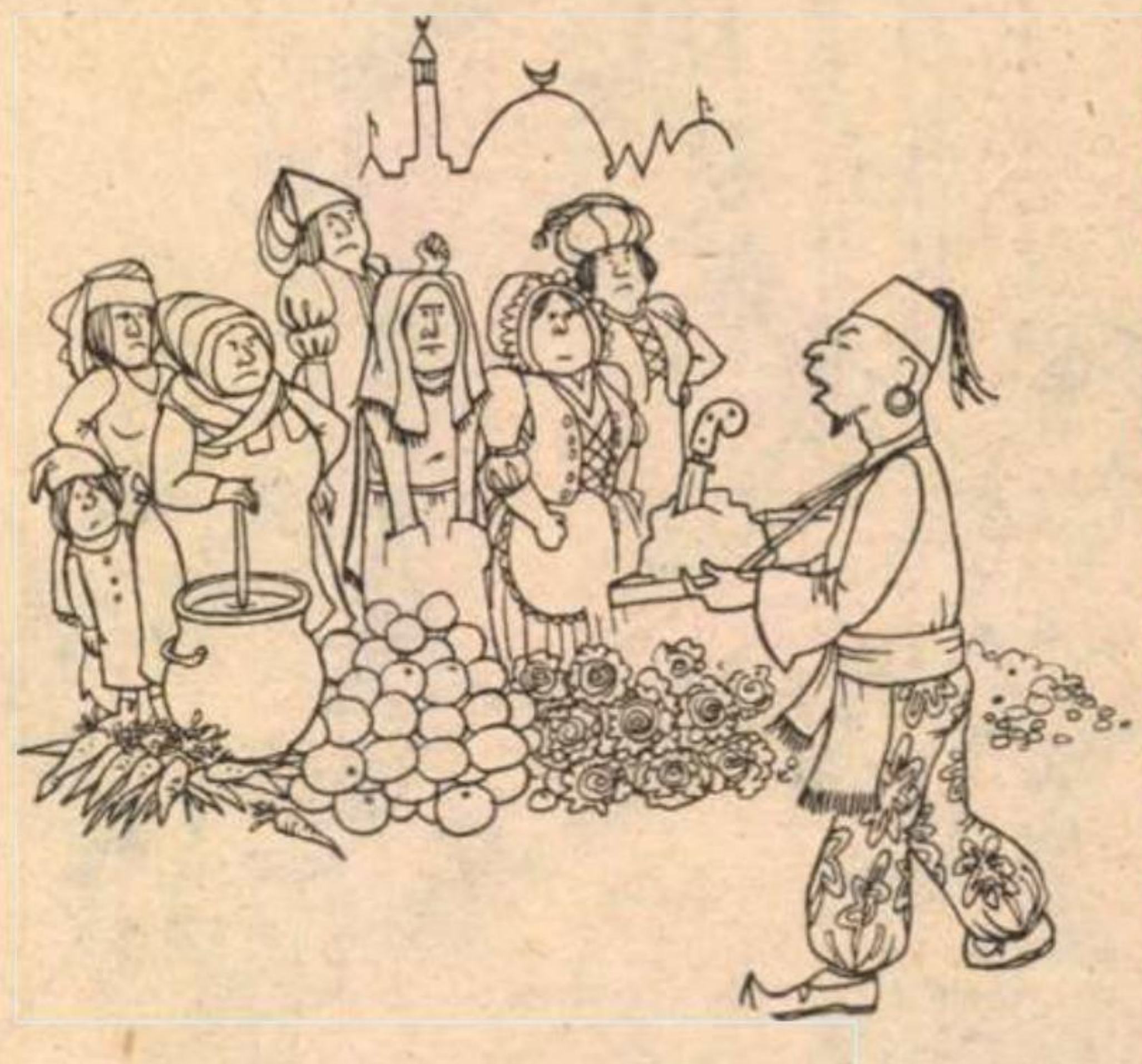

– Törökméz! Törökméz!

(Brenner György rajzai)

BORJÚSIRATÓ

A budai kisvendéglőben, ahol vasárnaponként ebédelni szoktunk, legutóbb emlékezetem legmélyebb régióiba süllyedt kifejezéseket fedeztem föl az étlapon, hogy azt mondja: bécsi szelet, borjúvesés, borjúmáj roston, resztelt borjúmáj és . . . és borjú, borjú, meg borjú.

Jön a pincér, kérdezem, mi történt velük, átalakították tán diétás kórháznak, vagy osztályon felülinek az egységüket?

Megnyugtat, maradhatok nyugodtan, továbbra is gebinesek, vagyis másodosztályú árak, elsőosztályú kiszolgálás és bár fél három elmúlt, ami az étlapon van, az mind kapható, sőt — ha az isten segíti őket — ezentúl mindig, vagyis mostantól kezdve mindörökké, ámen.

Ujjongva rendeljük a borjúféleségeket, amelyek nemsokára — a maguk valóságában! — ott piroslanak, párolognak előttünk, csiklandják az ínyünket.

Nekilátunk, magam is fogom a kést, a villát, ám midőn az első omlós falat szájamba kerül, egyidejűleg kihullik egy könnycsepp a szentimentalizmusomból és így sóhajtok föl:

Ó, te szegény magyar borjú, eddig mily gondtalan boldogságban legelésztél a dús magyar réteken, vagy botladoztál bohókás bambasággal a nagy közös, vagy kicsiny háztáji istállókban! Nem volt a te lelkedben semmiféle félelem, mert hallottad bátyáidtól és a körötted létező mind az öregektől, hogy ifjú élted biztonságban van. Hallottad ugyan, hogy egy-egy kortársadat nagy ritkán, hébe-hóba, meg olykor elragadta a beszolgáltatás, de ennek valószínűsége elhanyagolható tényező volt, s te el is hanyagoltad.

No és ha mégis . . . Vigasztalt az a tudat, hogy nem adod olcsón ifjú éltedet, hanem kemény valutáért, vagy osztályon felüli célra, esetleg betegek gyógyítására és netán ha lábad törik — mert a borjúláb roppant törékeny —, ám akkor sem akárkinek, de holtodban is jutalmazva a téged babusgató szorgos kezeket.

Bizony, vége az aranjuezi boldog napoknak! (E szólás a bizonyság rá, hogy megesett ez már mással is.) Szívemből szánlak, szegény magyar borjú, hogy közönséges belföldi gyomrokat kell szolgálnod másodosztályú áron, sőt tán — légy elkészülve rá — már nem is sokára, előre csomagolva az önkiszolgáló pultra kerülsz. Állati pech, hogy nem tegnap születtél!

Sólyom László

Éjszakai műszak

— Hajnali két óra múlt egy perccel. Köszönöm pontos megjelenésüket. Termelési értekezletünket ezennel megnyitom — állt fel szólásra Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár igazgatója. — Pontosan egy hónapja, hogy Perczegős Norbert művezető kollegánk felvetette nagy ötletét. Gyárunk három műszakban üzemel. Köztudomású, hogy az éjszakai munka intenzitása elmarad a nappal végzett munka eredményességétől. Azt hiszem, így van ez a legtöbb üzemben. Természetesen nem mondhatunk le az éjszakai műszakról. Megoldást kellett találnunk, hogy dolgozóink ne álmosodjanak el, ne fáradjanak el jobban, mint nappal. Orvosi megfigyelés szerint az éjszakai műszakban dolgozóknál a legkritikusabb időszak este 10-től reggel 6-ig tart. Perczegős szaktársunknak köszönhetjük a zseniális ötletet: éjszaka is azt az illúziót keltjük, mintha nappal lenne. A menynyezetre szerelt monumentális világítótesttel a napsütést helyettesítjük. Pontosan éjfélkor déli harangszót közvetítünk a hangosan beszélőn. Legutóbb a nyereségrészesedést is hajnali negyed négykor osztottuk ki. Ez jó doppingolószernek bizonyult. De gyárunk vezetősége is inspekciózik éjszaka. Ha a minisztériumból virradatkor keresnek, a titkárnőm nyugodtan jelentheti: házon belül vagyok. Sőt, a Venezuelába irányuló timsószállítmányról szóló szerződést is napkelte előtt kötöttük üzletfeleinkkel. Arra is vigyáztunk, hogy éjszaka ugyanúgy legyenek kis üzemi intrikák, zsörtölődések, apró sértődések, mint világos nappal. Reklamációkkal, minőségi panaszokkal kizárólag éjjel 2 és 4 között foglalkozunk. Fegyelmi tárgyalás, szakszervezeti gyűlés, ipari tanulók felvétele, nyugdíjasaink búcsúztatása csakis éjszaka történik. Ezzel végre elértük célunkat. Az éjszakai műszakosoknak teljesen az az illúziójuk, hogy nappal van. Termelési eredményeik jelentősen növekedtek. Kedves szaktársak! Most már csak egyetlen problémánk maradt. Meg kell oldanunk, hogy üzemünkben nappal ugyanúgy menjen a munka, mint éjszaka — zárta le beszámolóját Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár balsorsú vezetője.

(galambos)

ANYAI INTELEM

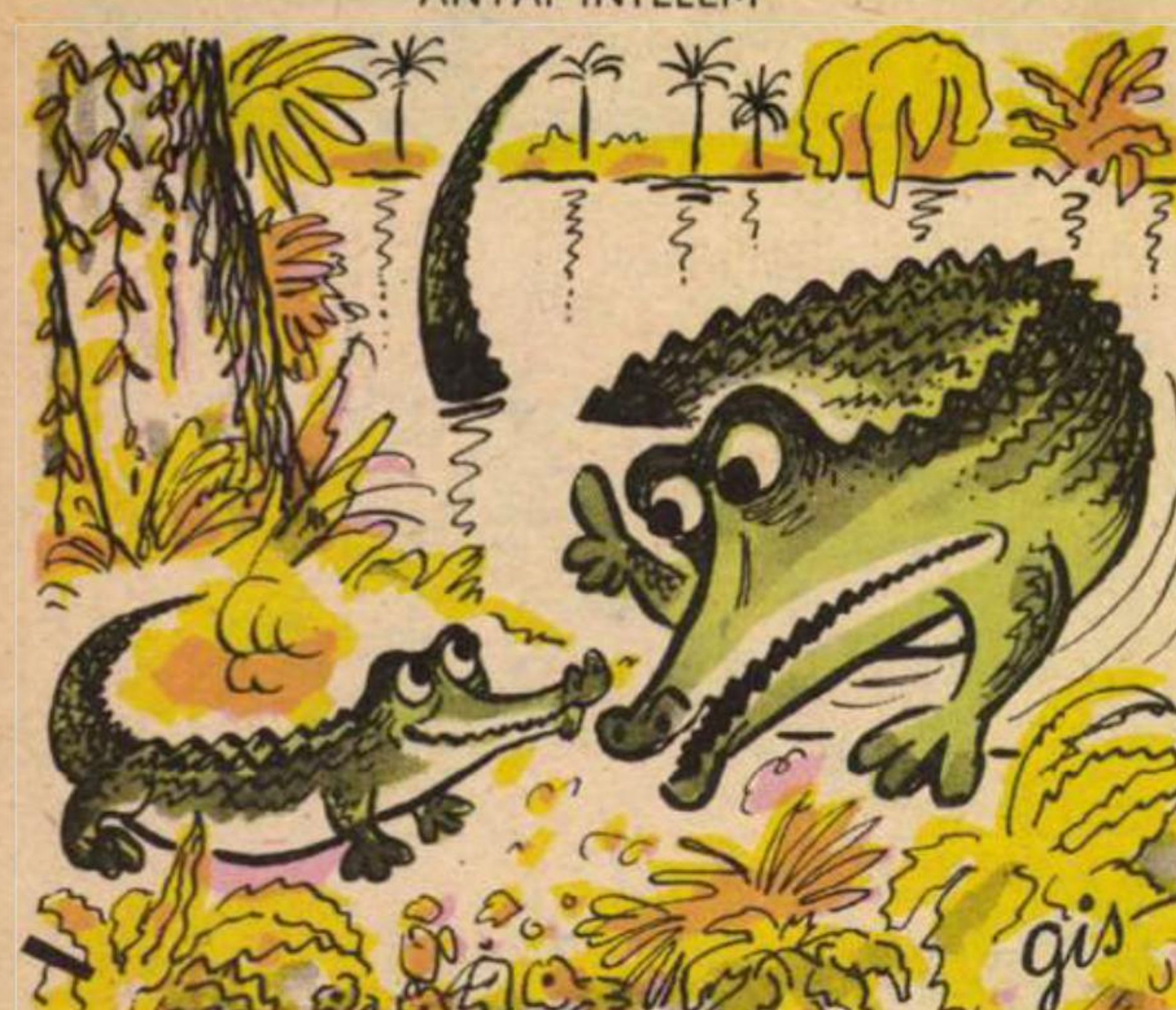

– Figyelmeztetlek, kisfiam, ha megint elcsavarogsz, cipő lesz belőled...

VESZÉLYFORRÁS

– Legyen szíves távozni a mélyvízből, mert már a harmadik fuldoklót kell kimenteni maga miatt!

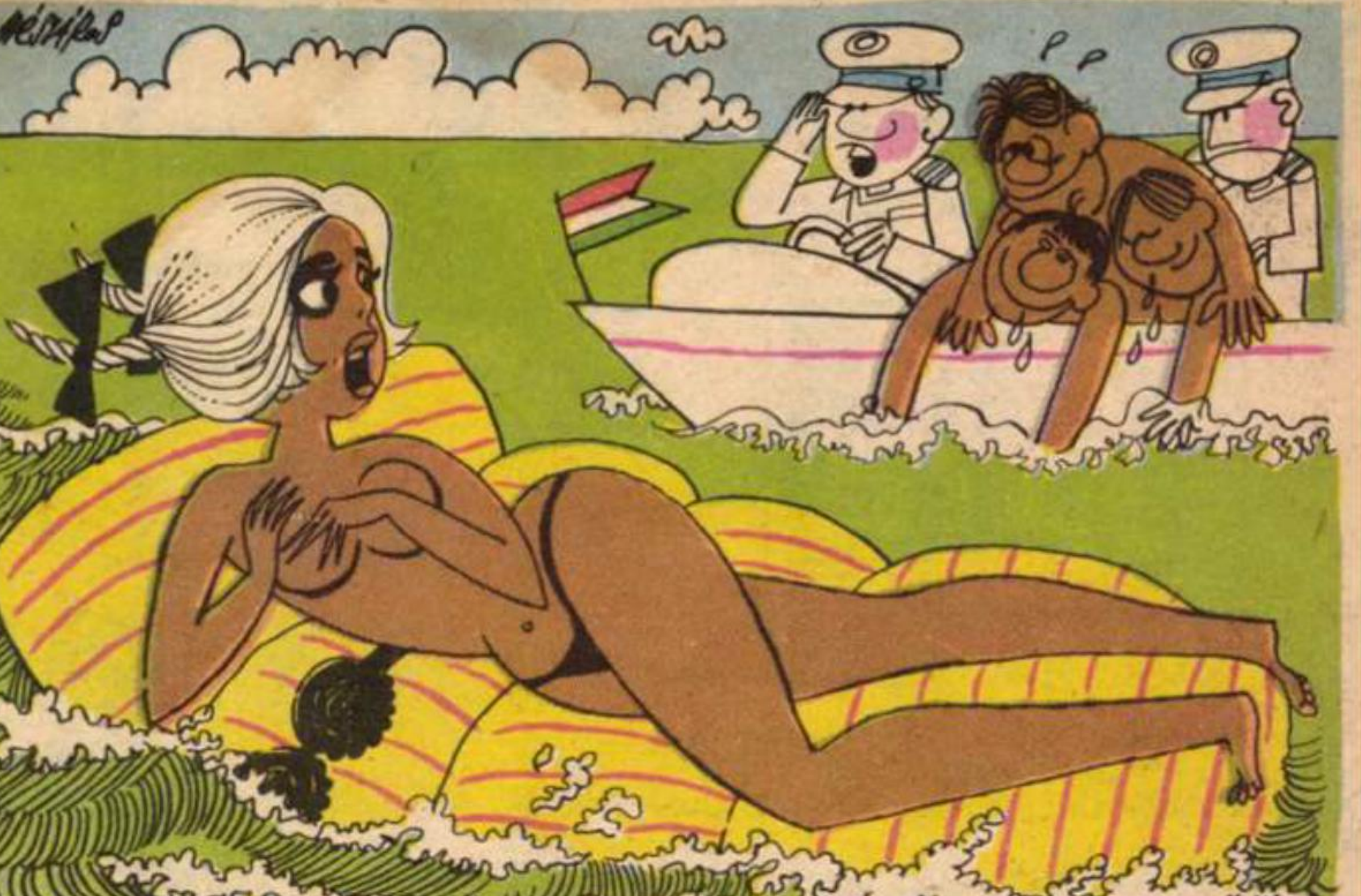

MODERN LAKÁS

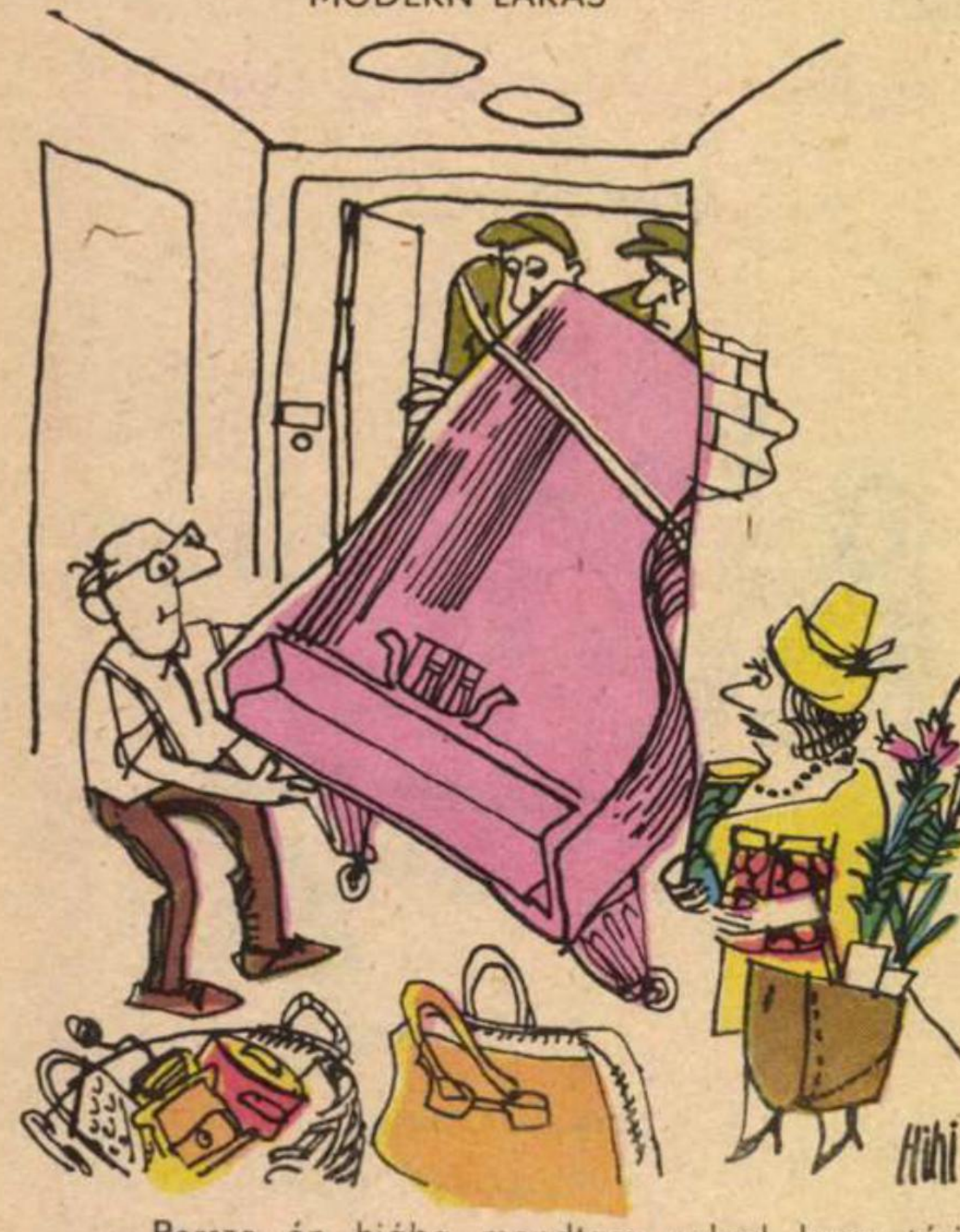

– Persze, én hiába mondtam neked, hogy térjél át a gitárra...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SÖTÉTBARNA HARMINCKILENCES

Még ifjú volt szívemben a lángsugarú nyár, még benne virult az egész slágerfesztivál, mikor beléptem a Múzeum körúti férficipő szaküzlet ajtaján. Hetyke rátartisággal „rendeltem" (mint eleink hajdanán a száz szál gyertyát, száz itce bort) egy pár sötétbarna harminckilencest, ide a lábamra...

Hoztak is egyet mihamar. Rondácska volt szegény, formátlanka, ormótlanka. Másikat kértem helyébe. Másik nincs, mondották, égen-földön csak ez az egy pár van.

Kérettem tisztelettel az üzletvezetőt. Az eladó térült-fordult, két perc múlva újból elém állt. A vezető kartárs éppen ebédel, így sajnos, nem szervírozhatja nekem, de milyen szerencsém van, „talált" közben még két pár cipőt...

Azok sem tetszettek, tovább álltam, abban a balga hitben, hogy pénzemért csak megválogathatom, mit veszek.

A Kossuth Lajos utcai, 8. számú boltban ismét csak egyetlen párat tudtak mutatni — az is negyvenes volt. De azt olyan készségesen, kedvesen kínálgatták, hogy nem volt szívem reklamálni...

A Rákóczi út 10-ben, kálváriám következő stációján, olyan megütközéssel nézett rám az eladó, mintha legalábbis gyöngyházberakásos galuskaszaggatót kértem volna tőle. Sötétbarna??? Harminckilences??? Az nincs! Egy fia se!

Fellebbeztem az üzletvezetőhöz. Miután ő is csak vállvonogatásokkal válaszolt „miért nincs?" kérdésemre, előkérettem a panaszkönyvet. Elő is adták, de ekkorra már — lássunk csodát! — előkerült egy pár cipő is. Sötétbarna. Harminckilences. Ám a kelletlen, kényszeredett „kiszolgálás" úgy felbőszített, hogy szegény cipőre már rá se tudtam nézni.

Megtört, megfáradt öregemberként botorkáltam be a Lenin körút 2/4. alatti boltba. Az ajtóban még eszembe jutott, hogy öt hónappal ezelőtt, amikor hasonló ügyben itt jártam (mert évente legalább háromszor végigcsinálom ezt az ámokfutást), egyetlen párat sem tudtak mutatni...

Most viszont óriási „szerencsével" jártam: végre kaptam egy megfelelő cipőt. Sötétbarnát! Az igaz, hogy — negyvenes. Mit tehettem, megvettem mégis.

Mezítláb mégse járhatok, nem vagyok én táncdalénekes...

(r. b.)

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

Kismarosi Patak vendéglőnkkel kapcsolatban bírálat jelent meg a Ludasban. Az ennek nyomán megtartott vizsgálat megállapította, hogy a panasz jogos volt. Azóta a konyha vezetőjét kicseréltük, és bízunk abban, hogy hasonló problémák a jövőben nem merülnek fel.

Tóth B. András
igazgató
Váci Vendéglátó V.

ÖSSZKOMFORTOS VADÁSZAT

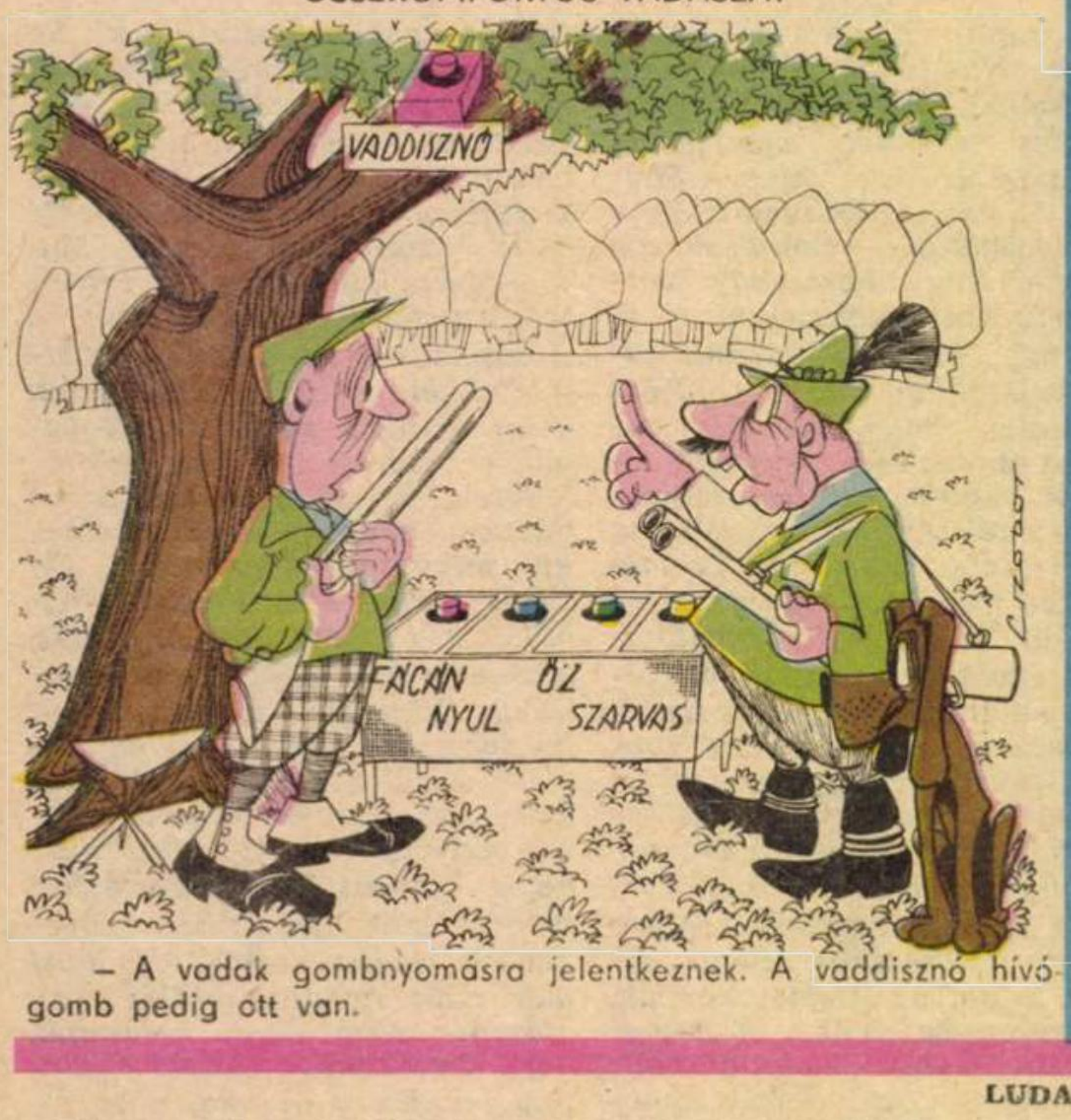

– A vadak gombnyomásra jelentkeznek. A vaddisznó hívógomb pedig ott van.

JAVASLATUNK...

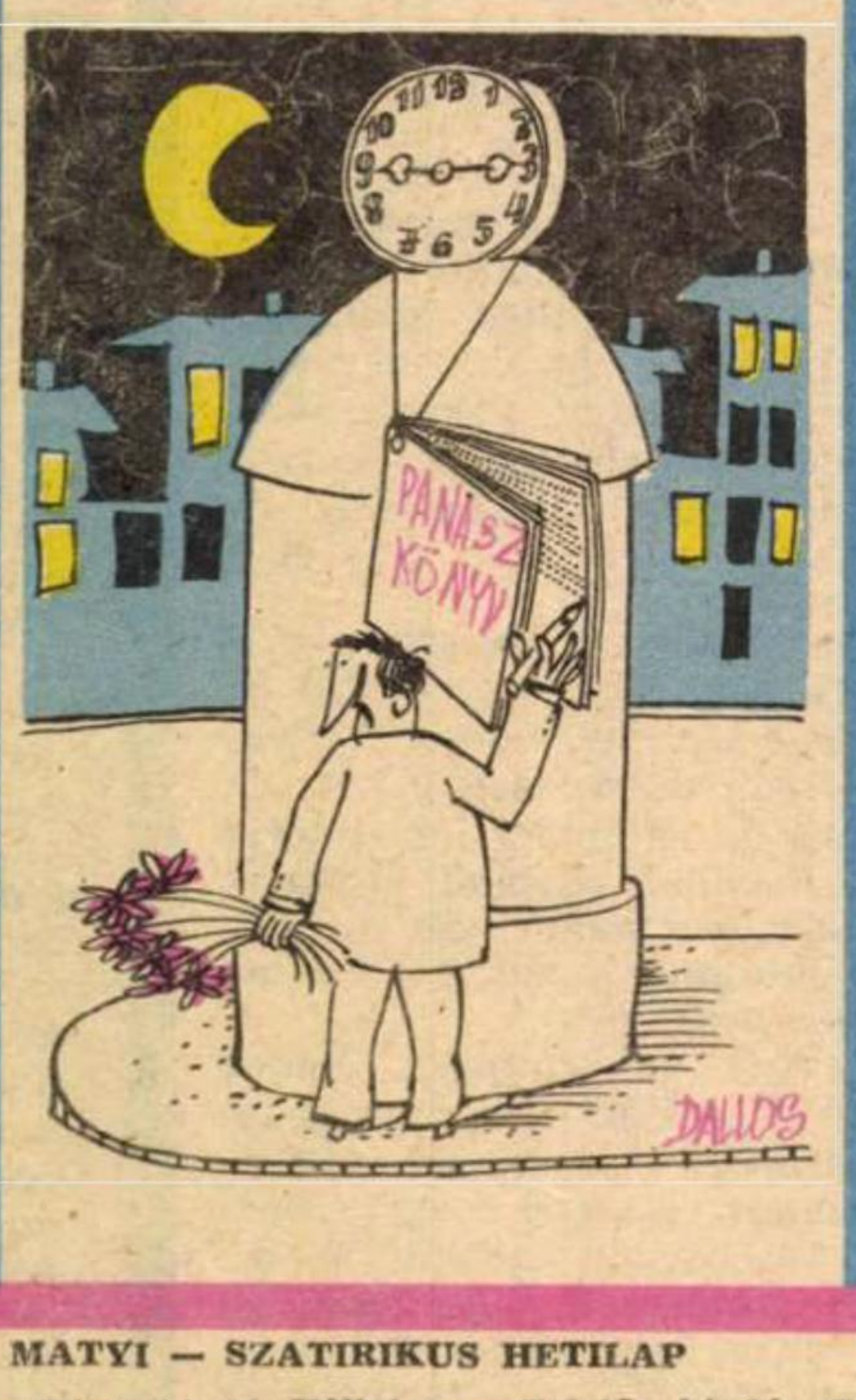

KEDVENC LEMEZ

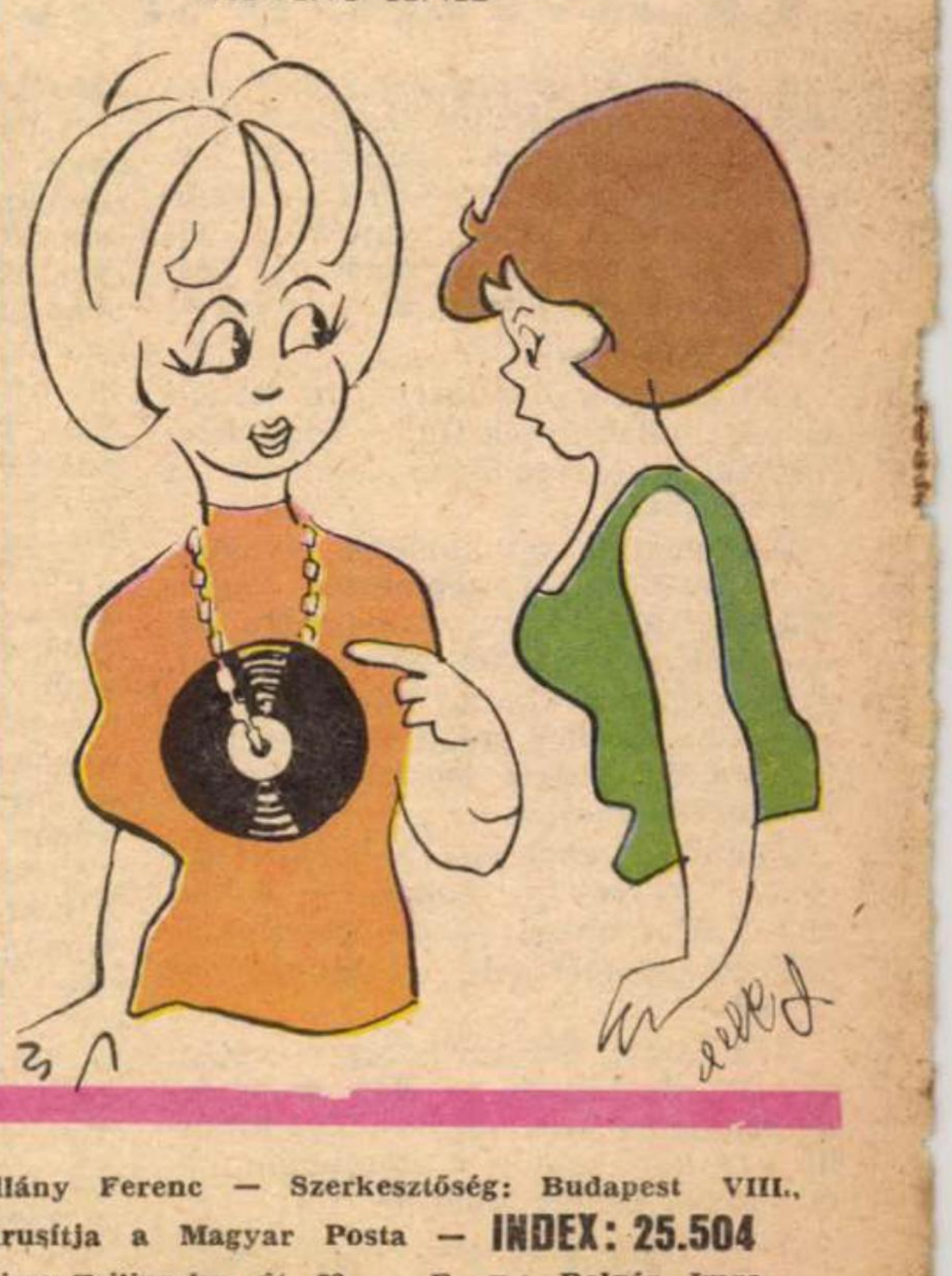

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.03489/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre